

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือก
อาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสม
กับโรงเรียนมัธยมสายสามัญ จังหวัดสงขลา
ปีการศึกษา 2515

ปริญญานิพนธ์

ของ

ทวัน ประพาน

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
27 เมษายน 2516

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปัญหานี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้.

มหาวิทยาลัย

ประธาน

ศาสตราจารย์

กรรมการ

ศาสตราจารย์

กรรมการ

27 เมษายน 2516

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้โดยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาช่วยเหลืออย่างดียิ่ง
จาก รองศาสตราจารย์นายแพทย์เชลียว สุขมาวงศ์ ประธานกรรมการ อาจารย์ ดร.สวัสดิ์ ประทุมราช
อาจารย์สำเริง บุญเรืองรัตน์ กรรมการที่ปรึกษา และ อาจารย์ปฐม นิคมานนท์ ผู้วิจัย
ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจากอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมหาวิทยาลัยราช
วิทยาลัยโรงเรียนวรนาธิเฉลิม อาจารย์ใหญ่โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย และคณะครูอาจารย์
หลายท่านในโรงเรียนดังกล่าว ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ
อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย.

หวั่น ประพาน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
การวิจัยในต่างประเทศ	9
การวิจัยในประเทศไทย	12
เหตุผลเบื้องหลังสมมุติฐานในการวิจัย	16
สมมุติฐานในการวิจัย	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย	20
กลุ่มตัวอย่าง	20
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	22
การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	22
แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ	23
การสร้างแบบสอบถามความถนัดในการเลือกอาชีพ	24
การรวบรวมข้อมูล	25
การตรวจให้คะแนนและการตัดสินความสามารถในการเลือกอาชีพ	25
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	29

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
	การวิเคราะห์และการแปลความหมายข้อมูล	33
	การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียน	34
	การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ	37
	การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการเลือกอาชีพ	54
	การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกอาชีพของนักเรียน	58
	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียน	58
	การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพระหว่างนักเรียน	
	ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	60
	การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง	61
	การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพระหว่างนักเรียนชาย	
	ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	62
	การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพระหว่างนักเรียนหญิง	
	ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	63
	การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพระหว่างนักเรียนที่มีอายุแตกต่างกัน	64

บทที่	หน้า
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	66
ความมุ่งหมายของการวิจัย	66
สมมติฐานในการวิจัย	67
วิธีดำเนินการวิจัย	67
สรุปผลการวิจัย	68
อภิปรายผล	72
การเปรียบเทียบผลการวิจัย	77
ขอเสนอแนะ	83
ก. ขอเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้	83
ข. ขอเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะศึกษาต่อไป	86
ค. ขอเสนอแนะโดยทั่วไป	87
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	95

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทโรงเรียน อายุ และเพศ	21
2	คุณภาพและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	23
3	การสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	34
4	เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนในโรงเรียน มัธยมแบบประสม กับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	38
5	เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนชาย ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	39
6	เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนหญิง ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	40
7	เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนชาย ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	41
8	เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนชาย ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ กับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม	43
9	เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนชาย กับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม	44
10	เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนชาย กับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	45
11	เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสนใจเป็นอันดับหนึ่ง ในอาชีพแต่ละประเภทระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับโรงเรียน มัธยมสายสามัญ	46

12	เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสนใจเป็นอันดับหนึ่งในอาชีพแต่ละประเภทระหว่างนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	48
13	เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสนใจเป็นอันดับหนึ่งในอาชีพแต่ละประเภทระหว่างนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	49
14	เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสนใจเป็นอันดับหนึ่งในอาชีพแต่ละประเภทระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม	50
15	เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสนใจเป็นอันดับหนึ่งในอาชีพแต่ละประเภทระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	51
16	เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสนใจเป็นอันดับหนึ่งในอาชีพแต่ละประเภทระหว่างนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	52
17.	เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสนใจเป็นอันดับหนึ่งในอาชีพแต่ละประเภทระหว่างนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ	53
18	จำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่เลือกอาชีพแต่ละอย่าง	54
19	จำนวนเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพสัมพันธ์กัน และไม่สัมพันธ์กัน	59
20	เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเลือกอาชีพแต่ละระดับ	61

ตาราง	หน้า
21 เปรียบเทียบจำนวนและ เปอร์ เซ็นต์ของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงที่มี ความสามารถในการ เลือกอาชีพแต่ละระดับ	62
22 เปรียบเทียบจำนวนเปอร์ เซ็นต์ของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญที่มีความสามารถในการ เลือก อาชีพแต่ละระดับ	63
23 เปรียบเทียบจำนวนเปอร์ เซ็นต์ของนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญที่มีความสามารถในการ เลือก อาชีพแต่ละระดับ	64
24 เปรียบเทียบจำนวนและ เปอร์ เซ็นต์ของกลุ่มนักเรียนซึ่งมีอายุต่างกันที่มีความ สามารถในการ เลือกอาชีพแต่ละระดับ	65

บัญชีภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชา ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนในโรงเรียน มัธยมสายสามัญ	35
2	เปรียบเทียบระดับความสามารถทางการเรียนในแต่ละวิชาของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนในโรงเรียนมัธยม สายสามัญ	36

บทนำ

การจัดการศึกษาจะต้องให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยสร้างคนในระดับต่าง ๆ เพื่อเป็นผู้ผลิตตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะกำลังคนในระดับกลางนั้น รัฐต้องการมากที่สุด (กค สวัสดิ์พาณิชย์, 2512 : 25) และกำลังคนในระดับกลางนี้ เป็นกำลังคนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังนั้นการให้การศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจในการเลือกเรียนต่อหรือเลือกอาชีพของนักเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกำลังจะจบการศึกษาชั้นหนึ่ง เพราะส่วนที่หนึ่งของนักเรียนมัธยมศึกษาจะจบออกไปเพื่อประกอบอาชีพและอีกส่วนหนึ่งจะศึกษาต่อไป และถ้านักเรียนเลือกเรียนต่อได้อย่างเหมาะสมถูกต้องตามความเป็นจริง ประเทศชาติก็จะได้อำกำลังคนที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ดังนั้นการตัดสินใจในการเลือกเรียนต่อจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับอนาคตของตนเอง เพราะนักเรียนที่กำลังจะจบม.ศ.3 ซึ่งระยะนี้เรียกว่าเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญของการศึกษาเล่าเรียน และระยะนี้เป็นระยะที่นักเรียนกำลังอยู่ในวัยรุ่น ตามหลักจิตวิทยาว่าเป็นวัยที่พบปัญหาต่าง ๆ มากที่สุด จะมีความยุ่งยากใจในการที่จะตัดสินใจตนควรเลือกศึกษาต่อในสถาบันใด และในวิชาชีพอะไร ถ้านักเรียนเหล่านั้นสามารถเลือกเรียนต่อหรือเลือกประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมถูกต้องตามความเป็นจริงแล้ว เขาเหล่านั้นก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิต และเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติในด้านการพัฒนาประเทศด้วย แต่ถ้านักเรียนเลือกอาชีพหรือเลือกเรียนต่อได้ไม่เหมาะสมถูกต้องตามความเป็นจริงแล้วก็จะเกิดเหตุให้ประสบความล้มเหลว เป็นผลเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศ และทำให้การพัฒนาประเทศไม่อาจบรรลุเป้าหมายได้

ในการที่นักเรียนจะมีความสามารถในการเลือกเรียนต่อ และเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมแก่ตนเองตามความเป็นจริงนั้น ขึ้นอยู่กับความรู้เข้าใจในตนเองอย่างถูกต้อง การใช้ความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ทำการเลือกวิชาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน การที่นักเรียนจะมีความสามารถ

ดังกล่าว ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากโรงเรียน รองศาสตราจารย์นาฏเฉลียว สุมาวงศ์ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า เพื่อช่วยให้การเลือกอาชีพต่าง ๆ ใกล้เคียงกับความเป็นจริง และเพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักใช้ความถนัดถ้อยเหตุผลให้ดียิ่งขึ้น ว่าตนควรจะประกอบอาชีพอะไร ในอนาคต โรงเรียนจึงเป็นที่ ๆ เหมาะสมอย่างยิ่งในการที่จะจัดหาความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับ อาชีพต่าง ๆ ของนักเรียนให้แก่นักเรียน และจะต้องให้นักเรียนทราบข้อเท็จจริงเหล่านั้นตั้งแต่อายุในชั้นต้น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัว เตรียมใจสำหรับอาชีพที่เหมาะสม เป็นการช่วยไม่ให้เสียเวลาเป็นปี ๆ ในการฝึกฝนอาชีพที่ไม่เหมาะสมกับตน (นาฏเฉลียว สุมาวงศ์ : คำบรรยาย)

ดังนั้น เมื่อพิจารณาให้ถี่ถ้วนแล้วจะพบว่าปัญหาการ เลือกศึกษาต่อหรือการ เลือกอาชีพเป็นปัญหา สำคัญสำหรับนักเรียนที่กำลังจะจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพราะส่วนมากนิยมเลือกเรียนต่อ- ม.ศ. 4 - 5 (สายสามัญ) โดยมุ่งที่จะศึกษาต่อในชั้นอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยต่อไป ซึ่งถ้า พิจารณาผลการ เรียนหรือสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจ และสุขภาพประกอบแล้วมีจำนวนไม่น้อย ที่ไม่สามารถจะเรียนต่อในชั้นนั้น ๆ ได้ แต่มักจะเรียนต่อและประสบปัญหาภายหลัง ดังที่ ดร. กอ สวัสดิ์พาณิชย์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือการประเมินผลเบื้องต้นเกี่ยวกับการศึกษาและ กำลังคนในประเทศไทยว่า นักเรียนเพียงหนึ่งในห้าของผู้สำเร็จการศึกษาเท่านั้นที่สามารถอ่าน เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้ ส่วนคนอื่น ๆ ต้องออกหางานทำตามความสามารถซึ่งตามปกติ มีการเตรียมในด้านการจิตวิทยาและด้านอาชีพน้อยมาก จึงเกิดปัญหาขึ้นเพราะนักเรียนไม่ได้เตรียมตัว เพื่อประกอบอาชีพและไม่ได้ฝึกฝนทางด้านการประกอบอาชีพเลย (กอ สวัสดิ์พาณิชย์, 2512:36)

ศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี ได้กล่าวถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความ ต้องการทางด้านการศึกษาของประเทศไทย สรุปได้ใจความตอนหนึ่งว่า จำนวนผู้เรียนในระดับ สำคัญที่จะออกไปเป็นกำลังผลิตของประเทศ ปรากฏว่าน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ.3) แล้ว จำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของนักเรียน เหล่านี้ไม่ได้เรียนต่อ ต้องออกไปเผชิญโลกโดยไม่มีสมรรถภาพทางเศรษฐกิจเพราะมิได้รับการฝึกฝน ในทางอาชีพอย่าง เป็นล่ำเป็นสันแต่ประการใด จึงไม่อาจจะประกอบอาชีพที่เป็นล่ำเป็นสันได้ คอยแต่จะพยายามเรียนต่ออยู่ต่อไป (สาโรช บัวศรี, 2512 : 6) ✓

เพื่อจะแก้ปัญหาดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดให้มีโรงเรียนมัธยมแบบประสมขึ้น ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรกว้างกว่าเดิม ก่อเปิดสอนทั้งสายสามัญ สายเตรียมอาชีพหรือสายทั่วไป และสายอาชีพอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน (กรมวิสามัญศึกษา, 2509 : 25) ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของเด็กที่ไม่ต้องการจะเรียนต่อในมหาวิทยาลัย และในขณะเดียวกันก็ไม่ขัดขวางการเรียนต่อในระดับสูงหากต้องการ นอกจากนี้ยังเป็นการยกฐานะสายอาชีพให้เท่าเทียมกับสายสามัญ เพื่อเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีต่อมัธยมสายอาชีพของคนทั่วไป จึงเปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกเรียนในสายวิชาที่เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และกำลังทรัพย์ของตน

โครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสมนี้เริ่มตั้งแต่ปี 2508 กำหนดระยะเวลาไว้ 5 ปี ต่อมาในปี 2510 ได้ขยายเวลาโครงการออกไปเป็น 7 ปี มีโรงเรียนที่อยู่ในโครงการจำนวน 20 โรงเรียน ทั้งในส่วนกลางและต่างจังหวัด (กรมวิสามัญศึกษา, 2511 : 67) โรงเรียนประเภทนี้เป็นโรงเรียนที่จัดหลักสูตรอย่างกว้างขวาง เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนให้ได้เรียนตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ เป็นวิธีการที่จะช่วยเยาวชนในการเลือกฝึกฝนเตรียมตัวเพื่อแสวงหาอาชีพและปรับปรุงตนเองให้ได้รับความสำเร็จก้าวหน้าในอาชีพที่เลือกสรรแล้ว เพราะถ้านักเรียนได้เรียนตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตนแล้ว ก็จะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในอนาคต เป็นกำลังผลิตที่สำคัญของประเทศ นอกจากนี้โรงเรียนประเภทนี้ยังได้จัดให้มีบริการแนะแนวด้วย เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจตนเองและสามารถเลือกเรียนต่อหรือเลือกประกอบอาชีพได้โดยถูกต้องเหมาะสมตามความเป็นจริง ดังนั้นการแนะแนวจึงมีบทบาทสำคัญยิ่ง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นหัวใจของโรงเรียนประเภทนี้ที่จะได้

เมื่อเปรียบเทียบโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญหรือโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบเดิม ซึ่งเปิดสอนวิชาสามัญเพียงอย่างเดียว และยังไม่มีการจัดบริการแนะแนวเป็นลำเป็นสัน หรือไม่ได้จัดเลยแล้ว นักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทนี้จะมีความสามารถแตกต่างกันในการเลือกสายวิชา เลือกเรียนต่อ และเลือกอาชีพ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่องนี้เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ว่ามี-

ความแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

หนึ่งผู้วิจัยได้เลือกทำการวิจัยเรื่องนี้ที่โรงเรียนในจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีโรงเรียนมัธยมแบบประสมในโครงการพัฒนาการศึกษาโรงเรียนมัธยมแบบประสมแบบ 1 (คมส. 1) นอกจากนั้นยังเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางในด้านความเจริญและศูนย์กลางทางการศึกษาของภาคใต้ เพราะเป็นที่ตั้งของท่าอากาศยาน 3 และมีโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงอีกหลาย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียน ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ
5. เพื่อศึกษานักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ สามารถเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเอง ตามความเป็นจริงแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด
6. เพื่อศึกษานักเรียนชายกับนักเรียนหญิง จะมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามความเป็นจริงแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด
7. เพื่อศึกษานักเรียนที่มีอายุต่างกันจะมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามความเป็นจริงแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

8. เพื่อเสนอปัญหาที่พบและวิธีแก้ไขแก่โรงเรียนเกี่ยวกับการจัดการแนะแนวโดยเฉพาะทางคานาอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบวาระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับโรงเรียนมัธยมสายสามัญนั้น นักเรียนในโรงเรียนประเภทใดสามารถเลือกอาชีพได้ถูกต้องเหมาะสมมากกว่ากัน ซึ่งจะมีส่วนประกอบในการปรับปรุงการจัดการศึกษาและการจัดการแนะแนวให้ดียิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ทราบถึงความสามารถในการเลือกอาชีพของนักเรียนชายหญิงและนักเรียนที่มีระดับอายุต่างกัน เพื่อนำผลมาใช้ในการประกอบการเสนอแนะนักเรียนในการเลือกอาชีพให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น
3. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยแบบติดตามผลกับนักเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ของโรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัย ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชู และโรงเรียนวรนาธิเฉลิม ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมสายสามัญในจังหวัดสงขลา ในปีการศึกษา 2515 เท่านั้น

ค่านิยมศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียน หมายถึงนักเรียนชายหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2515 ในโรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัย โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชู และโรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา
2. โรงเรียนมัธยมแบบประสม หมายถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ทำการสอนตามหลักสูตรโครงการพัฒนาการศึกษา โรงเรียนมัธยมแบบประสมแบบ 1 (กมศ. 1) คือโรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัย จังหวัดสงขลา

3. โรงเรียนมัธยมศึกษาสามัญ หมายถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ทำการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาสายสามัญ พ.ศ. 2503 มี 2 โรง คือโรงเรียนมหาวชิราวุธ และโรงเรียนวรนาธิ-เฉลิม จังหวัดสงขลา

4. อาชีพ หมายถึงอาชีพทุกชนิดที่นักเรียนมุ่งหวังที่จะออกไปประกอบในอนาคต รวมทั้งอาชีพที่ต้องเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา หรือวิทยาลัยอาชีวศึกษา หรือมหาวิทยาลัย

5. ความสนใจในการเลือกอาชีพ หมายถึงสภาพที่คนเรารู้สึกมีจิตใจจดจ่อต่ออาชีพใดอาชีพหนึ่ง อันจะทำให้บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะเลือกประกอบอาชีพนั้น ๆ การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพเป็นเครื่องมือสำรวจระดับความสนใจในอาชีพต่าง ๆ ของนักเรียน โดยกำหนดตามเกณฑ์ดังนี้ -

5.1 ผู้มีความสนใจในอาชีพสูง คือผู้ที่ได้คะแนนความสนใจในอาชีพนั้น ๆ ตั้งแต่คะแนนที่ (T-Score) ที่ 60 ขึ้นไป

5.2 ผู้มีความสนใจในอาชีพปานกลาง คือผู้ที่ได้คะแนนความสนใจในอาชีพนั้น ๆ อยู่ในช่วงคะแนนที่ (T-Score) 40 - 59

5.3 ผู้มีความสนใจในอาชีพต่ำ คือผู้ที่ได้คะแนนความสนใจในอาชีพนั้น ๆ ตั้งแต่คะแนนที่ (T-Score) ที่ 39 ลงมา

6. ความต้องการในการเลือกอาชีพ หมายถึงความปรารถนาในการที่จะเลือกประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งตามเหตุผลของแต่ละบุคคล ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามความต้องการในการเลือกอาชีพเป็นเครื่องมือสำรวจความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียน

7. ความสามารถทางการเรียน หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งได้จากคะแนนการทดสอบในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยกำหนดตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

7.1 ผู้มีความสามารถทางการเรียนสูง คือผู้ที่สอบได้คะแนนรวมของทุกวิชา ตั้งแต่คะแนนที่ (T-Score) ที่ 60 ขึ้นไป

7.2 ผู้มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง คือผู้ที่สอบได้คะแนนรวมของทุกวิชาอยู่ในระหว่างคะแนนที่ (T-Score) 40 - 59

7.3 ผู้มีความสามารถทางการเรียนต่ำ คือผู้ที่สอบได้คะแนนรวมของทุกวิชา ตั้งแต่คะแนนที่ (T-Score) ที่ 39 ลงมา

8. ความสามารถในการเลือกอาชีพ หมายถึงการที่นักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงเพียงใด โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

8.1 ผู้มีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงได้มาก คือ

8.1.1 ผู้มีความสามารถทางการเรียนสูง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นสูง

8.1.2 ผู้มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นสูง สำหรับบางอาชีพที่ใช้ความสามารถทางวิชาการในระดับปานกลาง เช่น นายสิบทหารบก พลตำรวจ นักวิ่ง เสมิยน เป็นต้น

8.2 ผู้มีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงได้ คือ

8.2.1 ผู้มีความสามารถทางการเรียนสูง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นปานกลาง

8.2.2 ผู้มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นสูง

8.2.3 ผู้มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นปานกลาง

8.3 ผู้มีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงได้พอ คือ

8.3.1 ผู้มีความสามารถทางการเรียนสูง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นต่ำ

8.3.2 ผู้มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นต่ำ

8.3.3 ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ และมีความสนใจในอาชีพ
ที่ตนเลือกนั้นปานกลาง

8.3.4 ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ และมีความสนใจในอาชีพ
ที่ตนเลือกนั้นสูง

8.4 ผู้ที่เลือกอาชีพได้ไม่ถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริง คือ
ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นต่ำควย.

มัธยมศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษา 3 แห่ง ผลปรากฏว่านักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ และผู้ปกครองมีรายได้นั้น มีความต้องการหรือเลือกอาชีพในระดับมหาวิทยาลัยน้อยกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง และผู้ปกครองมีรายไคสูง และในปีเดียวกันนี้เอง จันทิมา บุญวานิช (จันทิมา บุญวานิช, 2509) ได้สำรวจความสนใจของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 จังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา ผลปรากฏว่า ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในรั้วมัธยมศึกษา ตอนปลายมากกว่าที่จะให้เรียนต่อทางอาชีวศึกษา ก็ร้อยละ 34 และ 13 ตามลำดับ นักเรียน ที่ตัดสินใจเลือกเรียนโดยปรึกษามิถุนานการคามีจำนวนร้อยละ 61 และที่ตอบว่าสนใจเองมีร้อยละ 27

• ประสาร เมืองพุด (ประสาร เมืองพุด, 2509) ก็ได้สำรวจปัญหาและความ ต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียน ม.ศ.3 - 4 โรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัย- วิชาการศึกษา พบว่านักเรียนชายต้องการมีอาชีพที่ต้องเรียนต่อในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 80.00 และนักเรียนหญิงต้องการมีอาชีพในระดับนี้ร้อยละ 78.75 สรุปได้ว่า นักเรียนมัธยม ศึกษาประสงค์จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ และผู้ปกครองนักเรียนต้องการให้ นักเรียนมีอาชีพที่ต้องศึกษาในมหาวิทยาลัย คือ แพทย์ คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคืออาชีพ รับราชการ ร้อยละ 82.40 อาชีพค้าขายร้อยละ 80.95

เกี่ยวกับกานิยมทางอาชีพ ยุพรรณี ศุขสมิติ (ยุพรรณี ศุขสมิติ, 2510) ได้ศึกษา วิจัยกานิยมทางอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครและธนบุรี พบว่านักเรียน ที่มีระดับสติปัญญาสูง มีเกณฑ์ในการเลือกอาชีพดังนี้ คือมีฐานะคัมภีฐาเป็นนักบริหารที่ดี เป็น อาชีพสุจริต มีความสบายใจในการทำงาน มีอิสระในการทำงาน ส่วนนักเรียนที่มีระดับสติ ปัญญากว่า ไม่เห็นความสำคัญของเกณฑ์ และพบว่ากานิยมในการเลือกอาชีพของแต่ละเพศ แตกต่างกัน

ในปี 2513 จิตรอารี เนตรหิน (จิตรอารี เนตรหิน, 2513) ได้ทำการศึกษา เปรียบเทียบกานิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 โรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคศึกษา 11 พบว่านักเรียนมีกานิยมทางอาชีพ พิจารณาตามลำดับความสำคัญดังนี้ ความก้าวหน้า เกียรติยศ ชื่อเสียง ทางคามบริการสังคม ทางคามความเป็นผู้นำ ทางคามความเป็นอิสระ ทางคาม ความมั่นคงปลอดภัย ทางคามรายได้ และทางคามความพอใจในการทำงานกับธรรมชาติ

นักเรียนชายมีค่านิยมทางรายได้และความเป็นผู้นำสูงกว่านักเรียนหญิง นักเรียนหญิงมีค่านิยมทาง
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ความก้าวหน้า และทางด้านการบริการสังคมสูงกว่านักเรียนชาย ส่วนค่านิยม
ทางอาชีพความมั่นคงปลอดภัย ด้านความเป็นอิสระ และด้านความพอใจในการทำงานกับ
ธรรมชาติทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

๗ ปี 2511 ลัดดา สุวรรณรัตน์ (ลัดดา สุวรรณรัตน์, 2512) ได้วิจัยเกี่ยวกับแรง
จูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม จำนวน 608 คน
โดยใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล ผลปรากฏว่านักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรม
ส่วนใหญ่เฝ้าระวังมาจากแรงจูงใจด้านลักษณะของงาน เกียรติยศ ชื่อเสียง และความก้าวหน้า
ประสบการณ์ ความสนใจและความกระตือรือร้นในตนเอง และเงิน ตามลำดับ

ส่วนการวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อ หรือเลือกอาชีพนั้น
บุญถึง เน้นหนา (บุญถึง เน้นหนา, 2500 : 45) ได้ศึกษาเรื่อง "การเลือกอาชีพเปรียบ
เทียบกับโอกาสทางอาชีพของนักเรียนบางกลุ่มในจังหวัดชลบุรี" โดยทำการศึกษากับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกอาชีพราชการ ธุรกิจ
รวมทั้งทหาร ตำรวจ แม่เงินเดือนจะไม่สูงนัก แต่ก็เป็นอาชีพที่มีเกียรติสูงสุดในประเทศไทย
มีนักเรียนเพียงส่วนน้อยที่เลือกเรียนแพทย์และวิศวกร และ 1 ใน 3 ของนักเรียนพวกนี้เลือก
วิชาดังกล่าวทั้ง ๆ ที่ตนไม่ชอบ กณิศาสตร์และวิทยาศาสตร์เลย มีข้อสังเกตว่าอาชีพที่นักเรียน
เลือกนั้นวันข้างหน้าสองจะตรงตามความเป็นจริงมากกว่าอาชีพที่นักเรียนเลือกเป็นอันดับแรกเล็กน้อย

ต่อมาในปี 2511 เฉลิมชัย อุดมพงศ์ (เฉลิมชัย อุดมพงศ์, 2511) ได้ศึกษาวิจัย
ความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยม
จังหวัดชัยนาท พบว่านักเรียนส่วนมากเลือกได้ไม่ตรงตามความเป็นจริง นักเรียนหญิงเลือก
เรียนได้ตรงตามความเป็นจริงจำนวนมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ นั่นก็เพราะเพศหญิงมีความ
สามารถเลือกเรียนต่อได้ตรงตามความเป็นจริงมากกว่าเพศชาย ส่วนอายุไม่มีผลต่อความสามารถ
ในการเลือกเรียนต่อ

ในปี 2513 รัชชัย ชัยจิรฉายากุล (รัชชัย ชัยจิรฉายากุล, 2513) ได้ศึกษา
องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพสามัญและสายอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมปีการศึกษา 2512 พบว่านักเรียนสายอาชีพเลือกเรียนต่อ เพราะสมความความเป็นจริงมากกว่านักเรียนสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนักเรียนสายอาชีพมีความสามารถเลือกเรียนต่อได้ตรงตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนสายสามัญ ส่วนเพศและอายุไม่มีความสำคัญต่อความสามารถในการเลือกเรียนต่อ และนักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนได้ตรงตามความเป็นจริง ในปีเดียวกันนั้นเอง สมพงษ์ มั่นระวัง (สมพงษ์ มั่นระวัง, 2513) ได้ศึกษาแนวโน้มในการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 จังหวัดสุโขทัย พบว่านักเรียน ม.ศ.3 มีแนวโน้มที่จะเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ และนักเรียนที่เลือกเรียนต่อทั้งสายอาชีพและสายสามัญ มีความกังวลการที่จะเรียนต่อในชั้นสูงขึ้นไป นักเรียนสายอาชีพต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าสายอาชีพ และพบว่าสาเหตุสำคัญที่นักเรียนไม่พิจารณาในการเลือกเรียนต่อ คือโอกาสที่จะร่ำรวย และความเหมาะสมกับระดับสติปัญญาของตนเอง มีจำนวนมากที่สุด

ในด้านการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนนั้น นาวิน รุ่งรส (นาวิน รุ่งรส, 2514) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ประเภทศึกษา ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับโรงเรียนมัธยมแบบเดิมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบเดิม ส่วนใหญ่เลือกเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ หรือโรงเรียนฝึกหัดครู หรือโรงเรียนที่สอนวิชาชีพอย่างอื่น มากกว่าเลือกเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมสามารถเลือกเรียนต่อได้ตรงตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบเดิม ส่วนเกี่ยวกับเพศและอายุของนักเรียนที่แตกต่างกันนั้น ไม่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียน

จากเอกสารการวิจัยในต่างประเทศพอจะสรุปเหตุผลสำคัญในการประกอบการพิจารณาการเลือกอาชีพของนักเรียนได้ดังนี้ การมีโอกาสได้รับใช้เพื่อนมนุษย์ ความพอใจในอาชีพ รายได้สูง การได้รับการยกย่องจากสังคม ความมั่นคงของอาชีพ เป็นอาชีพที่มีเกียรติ เป็นอิสระปลอดภัย ทำงานกับวัตถุ นอกจากนี้อิทธิพลที่สำคัญประการหนึ่งได้แก่ตัวบุคคลซึ่งมีขีดความสามารถ เป็นผู้มีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาได้แก่เพื่อน บุคคลในอาชีพนั้น ๆ ญาติ บุคคลภายในโรงเรียน

และประการสุดท้ายที่นักเรียนถือเป็นเหตุผลในการเลือกอาชีพก็คือ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว เช่น บิดามารดาประกอบอาชีพชั้นสูง บุกรักก็จะเลือกประกอบอาชีพชั้นสูงด้วย เป็นต้น

สำหรับผลการวิจัยในประเทศไทยนั้นได้พบว่าสิ่งที่เป็แรงจูงใจหรือเป็นเหตุผลสำคัญในการเลือกเรียนต่อหรือเลือกอาชีพของนักเรียนนั้นก็คือ เกียรติยศ ชื่อเสียง รองลงไปก็ใ้แก่ลักษณะของงาน ความก้าวหน้า ความมั่นคง ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว และรายได้ตามลำดับ นักเรียนไทยส่วนมากนิยมอาชีพชั้นสูง ซึ่งต้องศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย เช่น แพทย์ นายทหาร นายตำรวจ เป็นต้น แต่ในระยะหลังก็ตั้งแต่ปี 2512 เป็นต้นมา ตามหลักฐานการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง และ นาวัน รุ่งรส พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มหรือเบนความสนใจไปจากเดิม คือส่วนใหญ่เลือกเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ ซึ่งแตกต่างไปจากเดิมที่มุ่งเข้ามหาวิทยาลัย และมุ่งเข้ารับราชการ และนับว่าเป็นนิมิตอันดี นอกจากนี้ยังพบว่าอิทธิพลสำคัญสำหรับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อหรือเลือกอาชีพของนักเรียนก็ใ้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง เพราะเด็กมักจะตามใจผู้ปกครองเลือกอาชีพหรือเลือกเรียนต่อตามที่ผู้ปกครองปรารถนา ซึ่งมุ่งหวังจะให้บุตรธิดาประกอบอาชีพชั้นสูง และทำราชการเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งความมุ่งหวังนี้เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลถึงการพัฒนาศึกษาให้สำเร็จตามความมุ่งหมายของการมัธยมศึกษาของประเทศไทยในเรื่องการผลักดันกำลังคนในระดับกลาง เพื่อสนองความต้องการกำลังคนตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมสามารถเลือกเรียนต่อได้ตรงตามความปรารถนามากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบเดิม ซึ่งแสดงว่าการแนะแนวมีบทบาทสำคัญในการช่วยนักเรียนได้เลือกเรียนต่อได้อย่างเหมาะสมตามความเป็นจริง

เหตุผลเบื้องหลังสมมุติฐานในการวิจัย

ตามที่ไ้รวบรวมผลการวิจัยซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้วิจัยจะไ้กระทำนี้ จึงพอจะนำผลการวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าวมาสรุปเป็นเหตุผลเบื้องหลังการตั้งสมมุติฐานได้ดังต่อไปนี้

1. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503 (ศึกษาธิการ, กระทรวง 2504 : 10)

ได้กำหนดไว้ว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่มีอายุอยู่ในระหว่าง 14 - 19 ปี โดยรับผู้สำเร็จ การศึกษาจากชั้นประถมตอนปลาย ฉะนั้นนอกจากจะมีอายุไว้เรียนหรืออยู่ในวัยเดียวกันแล้ว นักเรียน ในโรงเรียนมัธยมยังมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน เนื้อหาวิชาสามัญ กิจกรรม และ สิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปในโรงเรียนมัธยมก็มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงน่าจะตั้งสมมุติฐานของ การวิจัยได้ว่า นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ น่าจะ ไม่มีความแตกต่างกันในด้านความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความ ต้องการในการ เลือกอาชีพ

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจ เลือกเรียนต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประเภทสหศึกษาระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมแบบเดิม ในจังหวัดพระนครศรี ของ นาวิน รุ่งรส (นาวิน รุ่งรส, 2514) พบว่า นักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบประสม เลือกเรียนต่อและเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนโรงเรียน มัธยมแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากองค์ประกอบที่สามารถวัดได้ส่วนหนึ่งซึ่งมีผลต่อ การเลือกเรียนต่อและการเลือกอาชีพของนักเรียนนั้นได้แก่ ความสามารถทางการเรียน ความ สนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพ ฉะนั้นความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ ทั้งสามจึงน่าจะมีผลทำให้ความสามารถในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม แตกต่างจากนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ดังนั้นจึงน่าจะตั้งสมมุติฐานของการวิจัยได้ว่า ความ สามารถทางการเรียน ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียน มัธยมแบบประสม น่าจะมีความสัมพันธ์กันดีกว่าของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

3. งานสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของโรงเรียนมัธยมแบบประสม คือบริการแนะแนวซึ่งเป็น บริการที่จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในตนเอง มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการเรียน และอาชีพต่าง ๆ อันจะเป็นผลทำให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาในทางต่าง ๆ ของตนได้อย่างเหมาะสม ผลการวิจัยของ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล, 2513) เกี่ยวกับองค์ประกอบ ที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบ ประสม พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนใดตรงตามความเป็นจริง และผลการวิจัยของ นาวิน รุ่งรส (นาวิน รุ่งรส, 2514) เกี่ยวกับการเลือกเรียนต่อและเลือกอาชีพของนักเรียน ก็พบว่านักเรียน

ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม เด็กเรียนต่อและเลือกอาชีพได้ถูกต้อง เหมาะสมตามความเป็นจริง มากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบเดิม ดังนั้นจึงน่าจะตั้งสมมุติฐานของการวิจัยไว้ว่า นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม น่าจะมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

4. เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ (เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ, 2500) ได้สำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนชายยังไม่มีความรู้เรื่องอาชีพดีพอ เช่นบางคนไม่ทราบว่าวิศวกรประกอบอาชีพอย่างไร ทำอะไรบาง บางคนต้องการเป็นทหารตามความนิยมของกันทั่ว ๆ ไป นอกจากนี้ตามหลักจิตวิทยาวัยรุ่น เพศหญิงที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกับเพศชาย จะมีความเจริญในทางต่าง ๆ ขำหนาเพศชายเล็กน้อย และ เฉลิมชัย อุบลพงศ์ (เฉลิมชัย อุบลพงศ์, 2511) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท ก็พบว่านักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อได้ตรงตามความเป็นจริง มีจำนวนมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงน่าจะตั้งสมมุติฐานของการวิจัยไว้ว่า นักเรียนหญิงน่าจะมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนชาย

5. นาวัน รุ่งรส (นาวัน รุ่งรส, 2514) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประเภทสหศึกษา ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมแบบเดิม ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า อายุของนักเรียนที่แตกต่างกันนั้นไม่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนต่อ แต่ กิงซ์เบิร์ก (Ginzberg, 1951 : 261) ได้พบความจริงจากการศึกษาเด็กวัยรุ่นหนุ่มสาวที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน ว่า เด็กอายุ 13 - 14 ปี ความสามารถอันแท้จริงในทางใดก็ตามหนึ่งจะเริ่มมีผลต่อการเลือกอาชีพ และเมื่ออายุ 15 - 16 ปี เด็กจะพิจารณาถึงสิ่งที่เป็นไปได้ในสังคม และผลที่ได้รับจากการประกอบอาชีพนั้น ๆ ในการเลือกอาชีพของตนด้วย และยังพบอีกว่า การตัดสินใจเลือกอาชีพของเด็กจะยังช้าอยู่จนกระทั่งสามารถรับสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น นอกจากนี้ แมกกวัน (McQueen, 1967 : 2609B-2610B) ก็ได้วิจัยเกี่ยวกับพื้นฐานบางประการในการเลือกอาชีพจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนเกรด 4 ถึงเกรด 12 จากโรงเรียน 2 แห่ง และพบว่า แนวทางการเลือกอาชีพเปลี่ยนแปลงไปตาม-

อายุของเด็ก ทั้งนี้จึงน่าจะตั้งสมมุติฐานของการวิจัยไว้ว่า นักเรียนที่มีอายุมากกว่าน่าจะมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ น่าจะไม่มี ความแตกต่างกันในด้านความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความ ต้องการในการเลือกอาชีพ

2. ความสามารถทางการเรียน ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพ ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม น่าจะมีความสัมพันธ์กันดีกว่าของนักเรียนในโรงเรียน มัธยมสายสามัญ

3. นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม น่าจะมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้ อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

4. นักเรียนหญิงน่าจะมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับ ตนเองตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนชาย

5. นักเรียนที่มีอายุมากกว่าน่าจะมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นโครงการวิจัยร่วมกันโดยใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชายหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในชั้น ม.ศ.3 ปีการศึกษา 2515 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และโรงเรียนมัธยมสายสามัญในภาคต่าง ๆ คือ

1. นายประจวบ ประภาวงศ์ ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างในภาคเหนือ คือ จังหวัดเชียงใหม่
2. นายณรงค์ศักดิ์ คีตโสคา ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ จังหวัดสกลนคร
3. นายอำไพ จิตต์วัฒน์ ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างในภาคกลาง คือ กรุงเทพมหานคร
4. นายหวั่น ประพาน ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างในภาคใต้ คือ จังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในชั้น ม.ศ.3 ปีการศึกษา 2515 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมแบบ 1 (คสมส. 1) และโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ในจังหวัดสงขลา จำนวน 472 คน โดยดำเนินการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ก. โรงเรียนมัธยมแบบประสมใต้แก่โรงเรียนหาดใหญ่พิทยาลัย มีนักเรียนชั้น ม.ศ.3 เป็นชายหญิงรวมกันจำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 322 คน เป็นนักเรียนชาย 148 คน นักเรียนหญิง 174 คน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ สุ่ม และให้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด แล้วคัดกระดานคำตอบที่ไม่สมบูรณ์ออก ส่วนกระดานคำตอบที่เหลือผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Sampling) มาใช้ในการวิจัยจำนวน 236 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 118 คน และนักเรียนหญิง 118 คน

ข. โรงเรียนมัธยมสายสามัญใต้แก่

- 1) โรงเรียนเทพาวชิราวุธ มีนักเรียน ม.ศ.3 เป็นชายทั้งหมด 8 ห้องเรียน

จำนวน 332 คน ผู้วิจัยได้เลือกทำการทดสอบ สํารวจ และให้ตอบแบบสอบถาม 3 ห้องเรียน คือ ม.ศ.3/1 ม.ศ.3/3 และ ม.ศ.3/5 จำนวน 135 คน แล้วคัดกระดานคำตอบที่ไม่สมบูรณ์ออก ส่วนกระดานคำตอบที่เหลือผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Sampling) มาใช้ในการวิจัย จำนวน 118 คน

2) โรงเรียนวรนาธิเฉลิม มีนักเรียน ม.ศ.3 เป็นหญิงทั้งหมด จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 310 คน ผู้วิจัยได้เลือกทำการทดสอบ สํารวจ และให้ตอบแบบสอบถาม 3 ห้องเรียน คือ ม.ศ.3/6 ม.ศ.3/7 และ ม.ศ.3/8 จำนวน 130 คน แล้วคัดกระดานคำตอบที่ไม่สมบูรณ์ออก ส่วนกระดานคำตอบที่เหลือ ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Sampling) มาใช้ในการวิจัยจำนวน 118 คน ถึงรายละเอียดซึ่งแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทโรงเรียน อายุ และเพศ

อายุ (ปี)	มัธยมแบบประสม			มัธยมสายสามัญ			รวม
	หาคีไทรวิทยาลย์			มหาวิทยาลัยราช	วรนาธิเฉลิม	รวม	
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง		
14	3	10	13	2	1	3	16
15	29	43	72	22	32	54	126
16	54	50	104	60	67	127	231
17	30	12	42	30	18	48	90
18	2	3	5	3	-	-	5
19	-	-	-	1	-	1	1
รวม	118	118	236	118	118	236	472

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ 3 อย่าง คือ

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ
3. แบบสอบถาม ความต้องการในการเลือกอาชีพ

ต่อไปนี้จะเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลแต่ละชนิด

ก. การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยและคณะครูร่วมกันสร้างขึ้น โดยยึดเนื้อหาวิชาที่จะทดสอบ คือ

วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สายสามัญ พ.ศ. 2503 และหลักสูตรของโรงเรียนมัธยมแบบประสมเป็นหลักโดยการวิเคราะห์หลักสูตรเสียก่อน แล้วออกข้อสอบตามผลการวิเคราะห์หลักสูตรนั้น แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) ซึ่งมีจำนวนข้อดังนี้ วิชาคณิตศาสตร์ มี 30 ข้อ วิชาวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ มีวิชาละ 50 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบวิชาละ 30 นาที โดยให้นักเรียนเขียนตอบในกระดาษคำตอบ การตรวจให้คะแนนถือว่าถ้านักเรียนตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดให้ข้อละ 0 คะแนน

ก่อนที่จะนำแบบทดสอบชุดนี้ไปใช้ ได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้น ม.ศ.3 โรงเรียนวัดเพลง "โสภณศิริราษฎร์" อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี จำนวน 80 คน แล้วนำมาพิจารณาวิเคราะห์ปรับปรุงให้ดีขึ้น และเมื่อนำไปใช้ทดสอบจริง ๆ ปรากฏว่าแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดนี้มีคุณภาพและความเชื่อมั่นดังแสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 คุณภาพและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ค่าสถิติ แบบทดสอบ	จำนวนข้อ	N	$\bar{X}$	s^2	s	r_{tt}	SE_{meas}
คณิตศาสตร์	30	472	12.5317	20.2197	4.4966	.6611	2.6174
วิทยาศาสตร์	50	472	22.2288	48.6991	6.9784	.7617	3.4061
ภาษาไทย	50	472	26.9555	33.2273	5.7643	.6388	3.4637
ภาษาอังกฤษ	50	472	22.3750	53.4896	7.3136	.7845	3.3949

ข. แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัย-
 วิชาการศึกษา ประสานมิตร ซึ่งเคยใช้กับนักเรียนในโรงเรียนนี้มาก่อน เป็นแบบสำรวจความ
 สนใจในอาชีพที่คัดแปลงมาจาก Kuder Preference Record ซึ่งฉบับเดิมมีความเชื่อมั่น
 .90 (Anastasi, Anne, 1961 : 537) และเมื่อนำมาใช้ในการวิจัยร่วมกับคณะครั้งนี้
 มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .52 ถึง .74 แบบสำรวจนี้ใช้เพื่อศึกษาว่านักเรียนมีความสนใจ
 มากน้อยเพียงใดในอาชีพ 10 อย่าง คือ

งานนอกสำนักงาน เช่น นักสำรวจ ทำงานในฟาร์ม ศิลปะ

เครื่องยนต์กลไก

ภาษาและวรรณคดี

คำนวณ

ดนตรี

วิทยาศาสตร์ เช่นนักเคมี ทำงานในห้องทดลอง

บริการสังคม เช่น นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล

การโฆษณา

สมัยนิยม

แบบสำรวจนี้แบ่งเป็น 12 ตอน แต่ละตอนมี 14 ข้อ และแต่ละข้อมีข้อความกล่าว
 ถึงกิจกรรมต่าง ๆ 3 อย่าง ให้นักเรียนเลือกตอบว่าชอบกิจกรรมในข้อใดมากที่สุด และน้อยที่สุด
 ใน 3 อย่างนั้น โดยกาเครื่องหมายกากบาทในกระดาษคำตอบที่แจกให้ดังตัวอย่าง

- (๐) ก. ไปดูภาพเขียนตามงานนิทรรศการภาพเขียน
 ข. ไปเลือกหนังสืออ่านในห้องสมุด
 ก. ไปชมพิพิธภัณฑ์

กระดานคำตอบ			
	มากที่สุด		น้อยสุด
(๐)	☐	ก.	☐
	☐	ข.	☒
	☒	ค.	☐

ถ้านักเรียนทำในกระดานคำตอบเช่นในตัวอย่างนี้ แสดงว่านักเรียนชอบหรือสนใจในกิจกรรม ค. มากที่สุด และกิจกรรม ข. น้อยที่สุด ในการตรวจให้คะแนนใช้เฉลย (Key) สำหรับอาชีพแต่ละประเภท นั่นคือกระดานคำตอบของนักเรียนแต่ละคนต้องตรวจให้คะแนน 10 ครั้ง

ก. การสร้างแบบสอบถามความต้องการในการเลือกอาชีพ

ผู้วิจัยและคณะไกรวมมือกันสร้างขึ้นโดยศึกษาจากปฏิทินพจนานุกรมของเฉลิมชัย อุบลพงศ์ (เฉลิมชัย อุบลพงศ์, 2511) และของ นาวิน รุ่งรส (นาวิน รุ่งรส, 2514) รวมทั้งประสบการณ์ของผู้วิจัย เป็นแบบสอบถามเพื่อใช้สอบถามรายละเอียดในค่านต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นม.3 เป็น 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน
- ตอนที่ 2 การเลือกเรียนต่อ
- ตอนที่ 3 การเลือกอาชีพ
- ตอนที่ 4 เหตุผลในการเลือกอาชีพ

ก่อนที่จะนำแบบสอบถามนี้ไปใช้ให้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้น ม.๓ โรงเรียนวัดเพลง "โสภณสิริราษฎร์" อำเภอวัดเพลง จังหวัดราชบุรี จำนวน 80 คน แล้วนำมาพิจารณาปรับปรุงให้ดีขึ้น

การรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากผู้วิจัยต้องการจะได้อะไรมากที่สุด จึงได้ไปทดสอบนักเรียนด้วยตนเองที่จังหวัดสงขลา ระหว่างวันที่ 12 - 18 ธันวาคม 2515 ทั้งนี้เพราะต้องการให้นักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้องตรงตามความหมายที่แท้จริงของข้อทดสอบ แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ และแบบสอบถาม ซึ่งจะมีผลให้คำตอบที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงและเชื่อถือได้ โดยใช้วิธีวิธีการตอบให้นักเรียนเข้าใจก่อนลงมือตอบ การรวบรวมข้อมูลในแต่ละโรงเรียนได้กระทำในวันเดียวกัน โดยแบ่งเป็น 2 ภาค คือ

ภาคเช้าใช้เวลา 2 ชั่วโมงสำหรับทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 4 วิชา ได้ทำการทดสอบต่อเนื่องกันโดยใช้เวลาวิชาละ 30 นาที เมื่อหมดเวลาของแต่ละวิชาแล้วจะให้นักเรียนลงมือทำวิชาต่อไป และเก็บกระดาษคำตอบของวิชาที่ทำเสร็จแล้วนั้นทันที ทำเช่นนี้เรื่อย ๆ ไปจนครบทั้ง 4 วิชา

ภาคบ่าย ใช้เวลา 2 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นเวลาสำหรับตอบแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ 1 ชั่วโมง 30 นาที และตอบแบบสอบถามอีก 30 นาที ตามลำดับ

การตรวจให้คะแนนและการตัดสินความสามารถในการเลือกอาชีพ

เมื่อได้กระดาษแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กระดาษคำตอบแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ และแบบสอบถามของนักเรียนในแต่ละโรงเรียนมาแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจดูแบบสอบถามทั้งหมดและคัดฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก แล้วใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถามที่คืนนั้นตามจำนวนที่ต้องการ และรวบรวมไว้เฉพาะกระดาษคำตอบของนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น โดยแยกออกเป็น 2 พวก คือ ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ซึ่งแยกเป็นเพศชาย เพศหญิงอีกทีหนึ่ง และในแต่ละพวกได้แยกเป็นกลุ่มอายุ 15 ปี และต่ำกว่า 16 ปี 17 ปี และสูงกว่าตามลำดับ แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ตรวจให้คะแนนกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละคน โดยข้อใดตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน และข้อใดตอบผิดให้ 0 คะแนน

1.2 คำนวณหาคะแนนเฉลี่ย (Mean) ความแปรปรวน (Variance) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนดิบแต่ละวิชา เพื่อใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโรงเรียน 2 ประเภท

1.3 แปลงคะแนนดิบแต่ละวิชาของนักเรียนแต่ละคนให้เป็นคะแนนที (T-Score) โดยหาค่า CP (Cumulative Percentage) หรือตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) ของแต่ละคะแนนก่อนแล้วจึงเปิดตารางสำหรับเปลี่ยนเปอร์เซ็นต์ไทล์เป็นคะแนนที (Garrett, 1967 : 467) อีกทีหนึ่ง

1.4 คำนวณหาคะแนนทีเฉลี่ย ($\bar{T}$) ทั้ง 4 วิชาของนักเรียนแต่ละคนเพื่อใช้เป็นคะแนนทีของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือความสามารถทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคน สำหรับกำหนดระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียน

1.5 กำหนดระดับความสามารถทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคน โดยใช้คะแนนทีเฉลี่ยที่ได้จากข้อ 1.4 ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

1.5.1 ผู้ที่ได้คะแนนทีเฉลี่ยตั้งแต่ 60 ขึ้นไป ถือว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูง

1.5.2 ผู้ที่ได้คะแนนทีเฉลี่ยอยู่ในระหว่าง 40 ถึง 59 ถือว่าเป็นผู้มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง

1.5.3 ผู้ที่ได้คะแนนทีเฉลี่ยตั้งแต่ 39 ลงมา ถือว่าเป็นผู้มีความสามารถทางการเรียนต่ำ

1.6 คำนวณหาคะแนนทีเฉลี่ย ($\bar{T}$) แต่ละวิชาของกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ เพื่อใช้เปรียบเทียบระดับความสามารถทางการเรียนระหว่างนักเรียนในโรงเรียน 2 ประเภทนี้

2. แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

2.1 กรรวจให้คะแนนระดับคำตอบของนักเรียนแต่ละคน โดยใช้คะแนนข้อละ 1 คะแนน ถ้านักเรียนตอบได้ตรงกับเฉลยขอ แบบสำรวจความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทซึ่งมีทั้งหมด 10 ประเภทด้วยกัน

2.2 กำหนดหาคะแนนเฉลี่ย (Mean) ความแปรปรวน (Variance) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนคิดแต่ละอาชีพเพื่อใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนในโรงเรียน 2 ประเภท

2.3 แปลงคะแนนกับความสนใจในแต่ละอาชีพของนักเรียนแต่ละคนให้เป็นคะแนนที่ (T-Score) โดยดำเนินการเช่นเดียวกับการแปลงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เป็นคะแนนที่ แต่ใช้คะแนนจากกลุ่มตัวอย่าง 3 จังหวัด คือ เชียงใหม่ สกลนคร และสงขลา ในการคำนวณหาเกณฑ์ปกติ (Norm) ของคะแนนที่เพื่อใช้ร่วมกันในคณะผู้วิจัย

2.4 กำหนดระดับความสนใจในอาชีพแต่ละอย่างของนักเรียนแต่ละคน โดยใช้คะแนนที่ได้จากข้อ 2.3 ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

2.4.1 ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 60 ขึ้นไป ถือว่าเป็นผู้มีความสนใจในอาชีพ
นั้นสูง

2.4.2 ผู้ที่ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 40 ถึง 49 ถือว่าเป็นผู้มีความสนใจ
ในอาชีพนั้นปานกลาง

2.4.3 ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 39 ลงมา ถือว่าเป็นผู้มีความสนใจในอาชีพ
นั้นต่ำ

2.5 หาดำเนินการแต่ละคนมีความสนใจในอาชีพประเภทใดมากเป็นอันดับหนึ่ง และอาชีพแต่ละประเภทมีนักเรียนสนใจมากเป็นอันดับหนึ่งกี่คน แล้วหาเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสนใจมากเป็นอันดับหนึ่งในอาชีพแต่ละประเภท โดยแยกตามประเภทของโรงเรียนและเพศ

3. แบบสอบถามความต้องการในการเลือกอาชีพ

3.1 นับจำนวนนักเรียนที่เลือกอาชีพแต่ละอย่าง แล้วจัดลำดับอาชีพที่นักเรียนเลือกนั้นจากที่ผู้เลือกมากไปหาน้อย โดยแยกเป็นกลุ่มตามประเภทโรงเรียนและเพศ

3.2 กำหนดหาเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนแต่ละกลุ่มที่เลือกอาชีพแต่ละอย่าง เพื่อใช้เปรียบเทียบความแตกต่างในการเลือกอาชีพของนักเรียน

4. การพิจารณาตัดสินความสามารถในการเลือกอาชีพ

4.1 นำคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนของความสนใจในอาชีพ

และอาชีพที่นักเรียนแต่ละคนเลือกมาพิจารณาคัดสินว่าสามารถเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงหรือไม่เพียงใด ตามเกณฑ์กำหนดไว้คือ

4.1.1 ผู้มีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงใดก็ตาม คือ

(ก) ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นสูง

(ข) ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นสูง สำหรับบางอาชีพที่ใช้ความสามารถทางวิชาการในระดับปานกลาง เช่น นายสิบทหารบก พลตำรวจ นักร้อง เสมียน เป็นต้น

4.1.2 ผู้มีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงใดก็ตาม คือ

(ก) ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นปานกลาง

(ข) ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นสูง

(ค) ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นปานกลาง

4.1.3 ผู้มีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงใดก็ตาม คือ

(ก) ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นต่ำ

(ข) ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนปานกลาง และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นต่ำ

(ค) ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นปานกลาง

(ง) ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ และมีความสนใจในอาชีพ
ที่ตนเลือกนั้นสูง

4.1.4 ผู้เลือกอาชีพใดไม่ถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริง
ก็ผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ และมีความสนใจในอาชีพที่ตนเลือกนั้นต่ำด้วย

4.2 นับจำนวนนักเรียนที่เลือกอาชีพใดในเกณฑ์มาก ก็ พอใช้ และไม่เหมาะสม
โดยแยกเป็นกลุ่มตามประเภทโรงเรียน เพศ และอายุ แล้วคำนวณหาเปอร์เซ็นต์เพื่อใช้เปรียบเทียบ
เทียบความสามารถในการเลือกอาชีพของนักเรียนต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กำหนดค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนเดิมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในอาชีพ
ใช้สูตร (Gullford, 1950 : 44)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. กำหนดค่าความแปรปรวน และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและความสนใจในอาชีพ ใช้สูตร (Ferguson, 1966 : 67)

$$s^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

และ $s = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวน
 s แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

3. สร้างมาตราคะแนนที่ (T-Score) โดยหา PR หรือตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) ของแต่ละคะแนนก่อน แล้วนำค่าที่คำนวณได้ไปเปิดตารางสำหรับเปลี่ยนเปอร์เซ็นต์ไทล์ให้เป็นคะแนนที่ (Garrett, 1967 : 467) อีกทีหนึ่ง ใจสูตร

$$PR = \frac{100}{N} (cf + \frac{1}{2} f)$$

เมื่อ PR แทน ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์
 f แทน ความถี่ของแต่ละช่องคะแนน
 cf แทน ความถี่สะสม
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

4. การทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในอาชีพระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ใจสูตร (Edwards, 1968 : 94)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่จะใช้พิจารณาใน t-distribution
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มหนึ่งและกลุ่มที่สองตามลำดับ
 n_1, n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มหนึ่งและกลุ่มที่สองตามลำดับ
 s_1^2, s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มหนึ่งและกลุ่มที่สองตามลำดับ

X 5. การทดสอบความแตกต่างของเปอร์เซ็นต์ ใจสูตร (ลวน สายยศ, 2515 : 229)

$$z = \frac{P_1 - P_2}{\sqrt{pq \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ z แทน ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงของโง่งปรกติ
 p_1, p_2 แทน สัดส่วนของนักเรียนในกลุ่มที่หนึ่งและกลุ่มที่สองตามลำดับ
 p แทน ค่าของผลบวกของความถี่ในกลุ่มที่หนึ่งและกลุ่มที่สองหารด้วย
 ผลบวกของจำนวนนักเรียนในกลุ่มที่หนึ่งและกลุ่มที่สอง

q แทน $1 - p$

n_1, n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่หนึ่งและกลุ่มที่สองตามลำดับ

6. ค่าทดสอบไค - สแควร์ (Chi-Square) ใช้สูตร (ลวน สายยศ, 2515:231)

$$\chi^2 = \sum \frac{(O - E)^2}{E}$$

เมื่อ χ^2 แทน ค่าไค - สแควร์ (Chi-square)

$\sum$ แทน ผลรวม

O แทน ค่าความถี่ที่แท้จริง ๆ (Observed frequency)

E แทน ค่าความถี่ที่เฝ้าตามทฤษฎี (Expected frequency)

7. ค่าทดสอบความเชื่อมั่นของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของ

กูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (Ferguson, 1966 : 341)

$$r_{tt} = \frac{ns_t^2 - \bar{X}(n - \bar{X})}{s_t^2(n - 1)}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบทดสอบ

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบ

8. กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ไซสุตร (ล้วน สายยศ, 2515 :

180)

$$SE_{meas} = s \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ	SE_{meas}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด
	s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวัด
	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะเสนอผลการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย กล่าวไว้ในบทที่ 1 เพื่อให้การแปลความหมายของข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงขอเสนอ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นประการแรกเสียก่อนดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
s^2	แทน	ความแปรปรวน (Variance)
s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าของ t-test
$\bar{T}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$P_1 - P_2$	แทน	ผลต่างระหว่างสัดส่วนของนักเรียนในกลุ่มที่หนึ่งและกลุ่มที่สอง
$s_{P_1 - P_2}$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างสัดส่วน 2 สัดส่วน
z	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงของโค้งปกติ
χ^2	แทน	ค่าไค - สแควร์ (Chi-square)
15 ⁻	แทน	อายุ 15 ปี และต่ำกว่า
16	แทน	อายุ 16 ปี
17 ⁺	แทน	อายุ 17 ปี และสูงกว่า

การวิเคราะห์และการแปลความหมายข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลนั้นได้แบ่งเป็น 2 ตอนใหญ่ ๆ คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียน

ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกอาชีพของนักเรียน

1. การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพ

1.1 ความสามารถทางการเรียน

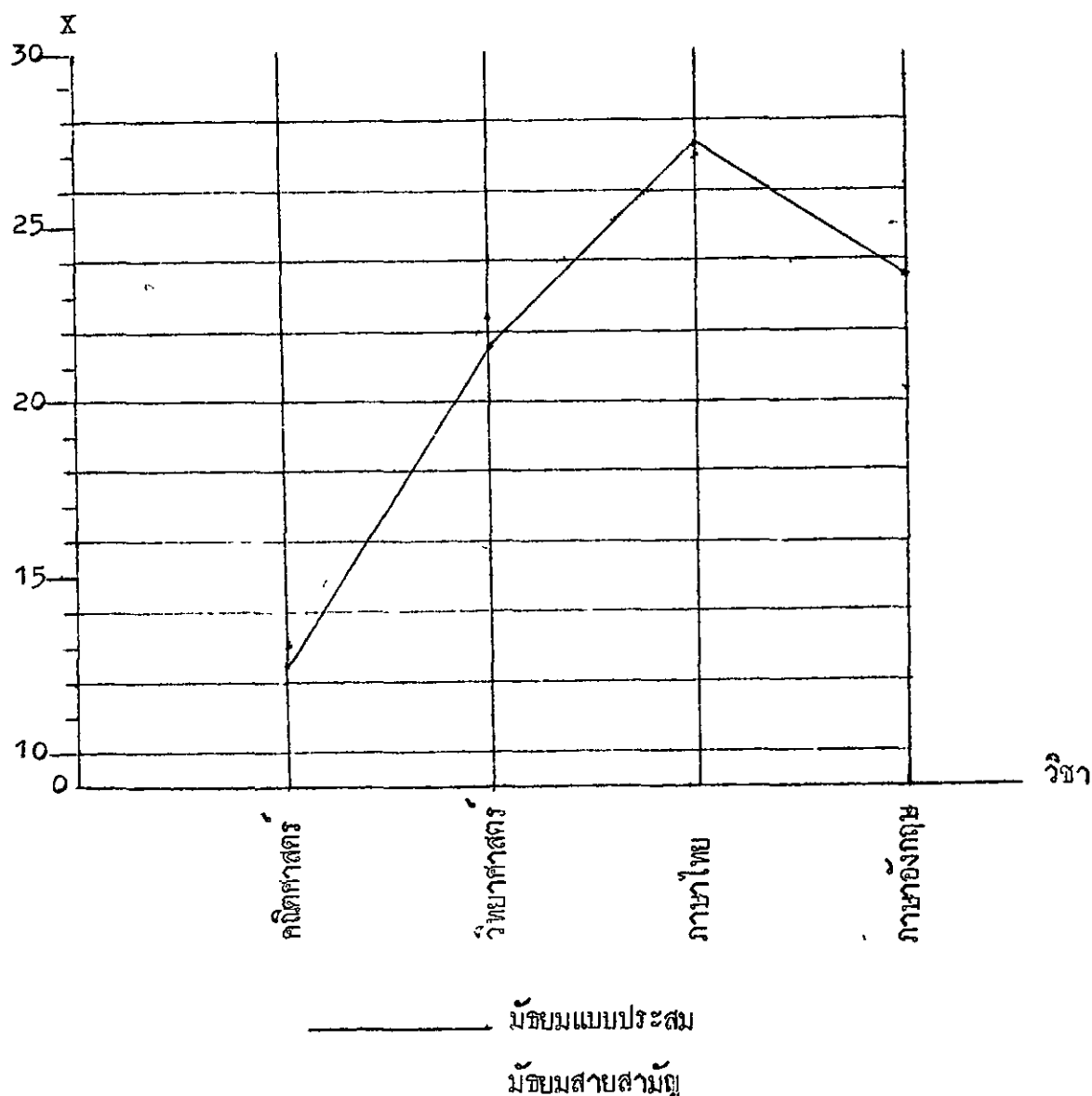
ในการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ผลการวิจัยปรากฏดังที่ได้นำเสนอไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

วิชา	ประเภทโรงเรียน	N	$\bar{X}$	s^2	s	t
คณิตศาสตร์	มัธยมแบบประสม	236	12.1822	17.5028	4.1836	1.6311
	มัธยมสายสามัญ	236	12.8428	21.2454	4.6092	
วิทยาศาสตร์	มัธยมแบบประสม	236	21.3133	46.8302	6.8432	1.5365
	มัธยมสายสามัญ	236	22.3001	50.5421	7.1092	
ภาษาไทย	มัธยมแบบประสม	236	27.4492	17.9080	4.2317	.9532
	มัธยมสายสามัญ	236	27.0004	34.4212	5.8669	
ภาษาอังกฤษ	มัธยมแบบประสม	236	23.7152	43.4552	6.5920	5.4163**
	มัธยมสายสามัญ	236	20.4237	43.7102	6.6113	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภทให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงนำคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของวิชาต่าง ๆ มาแสดงไว้ในภาพที่ 1

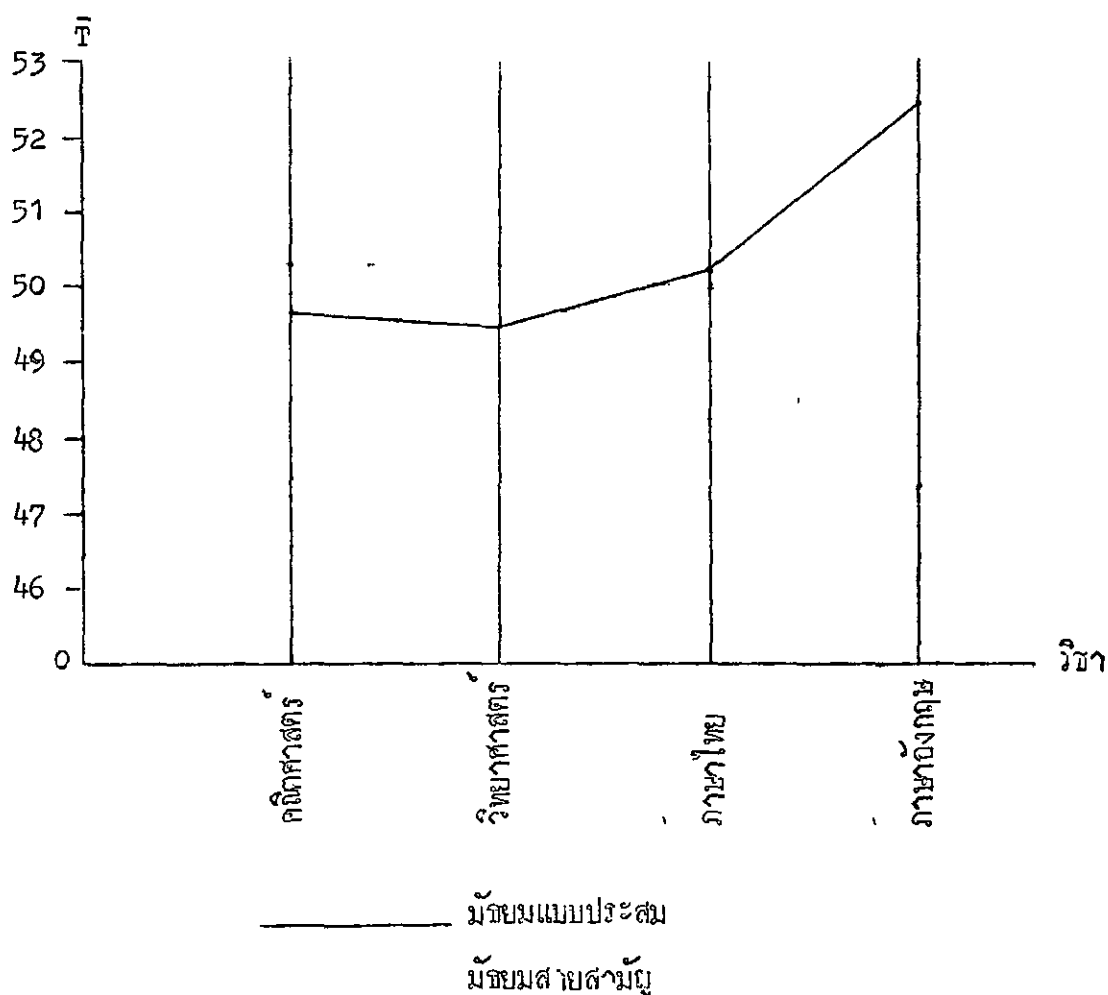

ภาพที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

จากภาพที่ 1 จะเห็นแนวโน้มได้ว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีคะแนนเฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ต่ำกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญเล็กน้อย แต่นักเรียน

ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีคะแนนวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ แต่จากการทดสอบความมีนัยสำคัญในตาราง 3 พบว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนวิชาอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลให้ละเอียดลงไปว่านักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภทนี้มีความสามารถเด่นและถนัดในวิชาใด จึงได้แปลงคะแนนดิบของนักเรียนแต่ละคนให้เป็นคะแนนที่ เพื่อใช้เปรียบเทียบและรวมกันได้อย่างมีความหมายและถูกหลักวิชาเสียก่อน จากนั้นจึงหาค่าคะแนนที่เฉลี่ยแต่ละวิชาของนักเรียนในแต่ละประเภทโรงเรียน ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้เสนอเป็นแผนภาพแสดงความสามารถทางการเรียนไว้ในภาพที่ 2 นี้

ภาพที่ 2 เปรียบเทียบระดับความสามารถทางการเรียนในแต่ละวิชาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

จากภาพที่ 2 แสดงความหมายได้ว่า นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษสูงเป็นอันดับหนึ่ง ภาษาไทยเป็นอันดับสอง คณิตศาสตร์เป็นอันดับสาม และวิทยาศาสตร์เป็นอันดับสุดท้าย สำหรับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญนั้น ความสามารถในการวิชาคณิตศาสตร์สูงเป็นอันดับหนึ่ง วิทยาศาสตร์เป็นอันดับสอง ภาษาไทยเป็นอันดับสาม และภาษาอังกฤษเป็นอันดับสุดท้าย

เป็นที่น่าสังเกตว่าความสามารถทางการเรียนในวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความแตกต่างกันไม่มากนัก ยกเว้นวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความแตกต่างกันมาก

ข้อที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ ความสามารถที่สูงที่สุดของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม คือวิชาภาษาอังกฤษยังสูงกว่าความสามารถทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญซึ่งสูงเป็นอันดับหนึ่ง และความสามารถต่ำสุดของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม คือวิชาวิทยาศาสตร์ก็ยังสูงกว่าความสามารถที่ต่ำสุดของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ คือวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 ความสนใจในอาชีพ

ในการศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ผลการวิจัยปรากฏดังได้แสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนในโรงเรียน
มัธยมแบบประสมกับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

ประเภทอาชีพ	มัธยมแบบประสม (N = 236)		มัธยมสายสามัญ (N = 236)		t
	$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2	
งานนอกสำนักงาน	42.8813	79.0156	44.7711	107.7218	2.1248 *
เครื่องยนต์กลไก	31.7076	92.1056	32.7584	92.5371	1.1881
คำนวณ	27.5254	41.3865	25.2076	50.4333	3.7168 **
วิทยาศาสตร์	38.8771	80.6061	40.0635	120.7491	1.2845
การโฆษณา	35.8389	64.5994	35.2500	95.7627	.7144
ศิลปะ	25.0296	46.3352	26.1313	62.0124	1.6261
ภาษาและวรรณคดี	20.2288	59.1601	19.0932	81.2125	1.4727
ดนตรี	13.8432	34.1029	14.1059	34.3887	.4876
บริการสังคม	39.5423	67.0875	39.1864	68.7438	.4691
เสมียน	49.5635	65.8214	47.7118	73.7336	2.4082 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความสนใจไม่แตกต่างกันในอาชีพเกี่ยวกับเครื่องยนต์ วิทยาศาสตร์ การโฆษณา ศิลปะ ภาษาและวรรณคดี ดนตรี และบริการสังคม
2. นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับคำนวณ

และเสมียนสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงานสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลให้ละเอียดลงไปว่าเพศมีอิทธิพลต่อความสนใจในอาชีพเพียงใด นักเรียนเพศเดียวกันแต่เรียนอยู่ในโรงเรียนคนละประเภท จะมีความสนใจในอาชีพแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด จึงได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในอาชีพระหว่างเพศและประเภทโรงเรียน ดังปรากฏผลการวิจัยซึ่งแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง 5 เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

ประเภทอาชีพ	มัธยมแบบประสม ชาย (N=118)		มัธยมสายสามัญ ชาย (N=118)		t
	$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2	
งานนอกสำนักงาน	41.9745	115.1873	47.1355	114.7711	3.6972 ^{**}
รถยนต์กลไก	35.9576	91.9212	37.8389	82.2131	1.5487
คำนวณ	28.4152	51.7748	26.0000	59.3539	2.4888 [*]
วิทยาศาสตร์	40.8898	78.7740	42.3559	126.5388	1.1115
การโฆษณา	36.8050	65.6539	35.7881	122.9547	.8043
ศิลปะ	25.1271	54.6931	26.6779	58.1595	1.5837
ภาษาและวรรณคดี	18.0000	65.1111	19.9406	103.9195	1.6214
ดนตรี	13.3890	29.6418	13.4237	38.9813	.0455
บริการสังคม	36.9152	60.8987	37.2542	93.3457	.2965
เสมียน	48.8559	55.0474	46.5169	69.8843	2.2733 [*]

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท มีความสนใจไม่แตกต่างกันในอาชีพเกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไก วิทยาศาสตร์ การโฆษณา ศิลปะ ภาษาและวรรณคดี คนตรี และบริการสังคม

2. นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับคำนวณ และเขียน สูงกว่านักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงานมากกว่านักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 6 เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

ประเภทอาชีพ	มัธยมแบบประสม หญิง (N=118)		มัธยมสายสามัญ หญิง (N=118)		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
งานนอกสำนักงาน	43.3788	41.8107	42.4067	89.9784	1.2369
เครื่องยนต์กลไก	27.4576	56.6434	27.6779	51.5877	.2300
คำนวณ	26.6355	29.7549	24.4152	40.6722	2.8741**
วิทยาศาสตร์	36.8644	74.9558	37.7711	105.3916	.7334
การโฆษณา	34.8728	62.2144	34.7118	68.8051	.1527
ศิลปะ	24.9322	38.3543	25.5847	65.4927	.6956
ภาษาและวรรณคดี	22.4576	43.6947	18.2457	126.1271	3.5110**
ดนตรี	14.2966	38.4411	14.7881	29.1513	.6494
บริการสังคม	42.1694	59.9282	41.1186	114.1225	.8652
เขียน	50.2711	76.1480	48.9067	75.3331	1.2042

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

จากการาง 6 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมและนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ มีความสนใจไม่แตกต่างกันในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก วิทยาศาสตร์ การโฆษณา ศิลปะ ดนตรี บริการสังคม และเสมียน
2. นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับ คำนวณ ภาษาและวรรณคดี สูงกว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การาง 7 เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

ประเภทอาชีพ	มัธยมแบบประสม ชาย (N=118)		มัธยมสายสามัญ หญิง (N=118)		t
	$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2	
งานนอกสำนักงาน	41.9745	115.1873	42.4067	89.9784	.2485
เครื่องยนต์กลไก	35.9576	91.9212	27.6779	51.5877	7.5085 **
คำนวณ	28.4152	51.7748	24.4152	40.6722	4.5197 **
วิทยาศาสตร์	40.8898	78.7740	37.7711	105.3916	2.4965 *
การโฆษณา	36.8050	65.6539	34.7118	68.8051	1.8374
ศิลปะ	25.1271	54.6931	25.5847	65.4927	.4534
ภาษาและวรรณคดี	18.0000	65.1111	18.2457	126.1271	.1930
ดนตรี	13.3890	29.6416	14.7881	29.1513	1.9822 *
บริการสังคม	36.9152	60.8987	41.1186	114.1225	2.8341 **
เสมียน	48.8559	55.0474	48.9067	75.3331	.0483

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

จากการวาง 7 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ มีความสนใจไม่แตกต่างกันในอาชีพงานนอกสำนักงาน การโฆษณา ศิลปะ ภาษาและวรรณคดี และเขียน
2. นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไก กำนวณ วิทยาศาสตร์ สูงกว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับดนตรีและบริการสังคมสูงกว่านักเรียนชาย ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 8 เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนชาย
ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม

ประเภทอาชีพ	มัธยมสายสามัญ ชาย (N=118)		มัธยมแบบประสม หญิง (N=118)		t
	$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2	
งานนอกสำนักงาน	47.1355	114.7711	43.7881	41.8107	2.5227*
เครื่องยนต์กลไก	37.8389	82.2131	27.4576	56.6434	9.5706**
คำนวณ	26.0000	59.3589	26.6355	29.7549	.7313
วิทยาศาสตร์	42.3559	126.5388	36.8644	74.9558	4.2025**
การโฆษณา	35.7881	122.9547	34.8728	62.2144	.7307
ศิลปะ	26.6779	58.4595	24.9322	38.3543	1.9274
ภาษาและวรรณคดี	19.9406	103.9195	22.4576	43.6947	2.2505*
ดนตรี	13.4237	38.9813	14.2966	38.4411	1.0776
บริการสังคม	37.2542	93.3450	42.1694	59.9282	4.3130**
เสรีนิยม	46.5169	69.8843	50.2711	76.1480	3.3748**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญและนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสนใจไม่แตกต่างกันในอาชีพเกี่ยวกับ คำนวณ การโฆษณา ศิลปะ และดนตรี
2. นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก และวิทยาศาสตร์ มากกว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับภาษา

และวรรณคดี บริการสังคม และสเมียน มากกว่านักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม

ประเภทอาชีพ	มัธยมแบบประสม				t
	ชาย (N = 118)		หญิง (N = 118)		
	$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2	
งานนอกสำนักงาน	41.9745	115.1873	43.7881	41.8107	1.5723
เครื่องยนต์กลไก	35.9576	91.9212	27.4576	56.6434	7.5757**
คำนวณ	28.4152	51.7748	26.6355	29.7549	2.1411*
วิทยาศาสตร์	40.8898	78.7740	36.8644	74.9558	3.5270**
การโฆษณา	36.8050	65.6539	34.8728	62.2144	1.8562
ศิลปะ	25.1271	54.6931	24.9322	38.3543	.2195
ภาษาและวรรณคดี	18.0000	65.1111	22.4576	43.6947	4.6423**
ดนตรี	13.3890	29.6416	14.2966	38.4411	1.1949
บริการสังคม	36.9152	60.8987	42.1694	59.9282	5.1929**
เสมียน	48.8559	55.0474	50.2711	76.1480	1.3421

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสนใจไม่แตกต่างกันในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงาน การโฆษณา ศิลปะ ดนตรี และสเมียน
2. นักเรียนชายมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไก คำนวณ และ

วิทยาศาสตร์มากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี และบริการสังคมมากกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

ประเภทอาชีพ	มัธยมสายสามัญ				t
	ชาย (N=118)		หญิง (N=118)		
	$\bar{X}$	s^2	$\bar{X}$	s^2	
งานนอกสำนักงาน	47.1355	114.7711	42.4067	89.9784	3.5900**
เครื่องยนต์กลไก	37.8389	82.2131	27.6779	51.5877	9.5426**
คำนวณ	26.0000	59.3589	24.4152	40.6722	1.7212
วิทยาศาสตร์	42.3559	126.5388	37.7711	105.3916	3.2704**
การโฆษณา	35.7881	122.9547	34.7118	68.8051	.8443
ศิลปะ	26.6779	58.4595	25.5847	65.4927	1.0667
ภาษาและวรรณคดี	19.9406	103.9195	18.2457	126.1271	1.2139
ดนตรี	13.4237	38.9813	14.7881	29.1513	1.7957
บริการสังคม	37.2542	93.3450	41.1186	114.1225	2.9145*
เขียน	46.5169	69.8843	48.9067	75.3331	2.1543*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ มีความสนใจไม่แตกต่างกันในอาชีพเกี่ยวกับคำนวณ การโฆษณา ศิลปะ ภาษาและวรรณคดี และดนตรี

2. นักเรียนชายมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์ กลไก และวิทยาศาสตร์มากกว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนประเภทเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับบริการสังคมและ เสริมมากกว่านักเรียนชายในโรงเรียนประเภทเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในอาชีพของนักเรียนในโรงเรียน 2 ประเภทนี้คือทางหนึ่งที่จะกระทำได้อีกคือ ศึกษาจากเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนในแต่ละประเภทโรงเรียนที่มีความสนใจเป็นอันดับหนึ่งในอาชีพแต่ละประเภท ซึ่งผลการวิจัยได้แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสนใจเป็นอันดับหนึ่งในอาชีพแต่ละประเภท

ประเภทอาชีพ	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		$P_1 - P_2$	$S_{P_1 - P_2}$	z
	ชาย - หญิง		ชาย - หญิง				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
งานนอกสำนักงาน	21	8.89	28	11.86	.0279	.0264	1.0588
เครื่องยนต์กลไก	17	7.20	14	6.27	.0127	.0223	.5695
คำนวณ	25	10.59	13	5.51	.0509	.0244	2.0860*
วิทยาศาสตร์	42	17.79	47	19.92	.0212	.0346	.6127
การโฆษณา	-	-	1	.42	.0041	.0043	.0017
ศิลปะ	11	4.66	13	5.51	.0084	.0201	.4209
ภาษาและวรรณคดี	55	23.30	52	22.03	.0127	.0384	.3313
ดนตรี	7	2.97	9	3.81	.0085	.0166	.5110
บริการสังคม	51	21.61	56	23.73	.0212	.0384	.5521
เสริมอื่น	7	2.97	3	1.27	.0169	.0132	1.2842
รวม	236	100	236	100			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับภาษา และวรรณคดีเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่บริการสังคม วิทยาศาสตร์ และคำนวณ งานนอก-สำนักงาน เครื่องยนต์กลไก ศิลปะ คณิต และเขียน ตามลำดับ
2. นักเรียนชายหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับบริการสังคมเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ภาษาและวรรณคดี วิทยาศาสตร์ และงานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก คำนวณ ศิลปะ คณิต เขียน และการโฆษณา ตามลำดับ
3. นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับคำนวณ มากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอาชีพประเภทอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสนใจเป็น
อันดับหนึ่งในอาชีพแต่ละประเภท

ประเภทอาชีพ	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		$p_1 - p_2$	$s_{p_1 - p_2}$	z
	ชาย		ชาย				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
งานนอกสำนักงาน	12	10.17	20	16.95	.0678	.0435	1.5586
เครื่องยนต์กลไก	17	14.41	14	11.87	.0254	.0435	.5839
คำนวณ ,	21	17.79	12	10.17	.0763	.0447	1.7069
วิทยาศาสตร์	21	17.79	19	16.10	.0169	.0479	.3528
การโฆษณา	-	-	-	-	-	-	-
ศิลปะ	8	6.78	12	10.17	.0339	.0360	.9416
ภาษาและวรรณคดี	12	10.17	19	16.10	.0594	.0435	1.3655
ดนตรี	4	3.39	4	3.39	.0000	.0223	.0000
บริการสังคม	17	14.41	16	13.58	.0085	.0447	.1901
เสมียน	6	5.01	2	1.69	.0339	.0223	1.5201
รวม	116	100	116	100			

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับคำนวณและวิทยาศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่เครื่องยนต์กลไกและบริการสังคม ภาษาและวรรณคดีและงานนอกสำนักงาน ศิลปะ เสมียน และดนตรี ตามลำดับ
2. นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงานเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่วิทยาศาสตร์และภาษาและวรรณคดี บริการสังคม เครื่องยนต์กลไก คำนวณ ศิลปะ ดนตรี และเสมียน ตามลำดับ

3. นักเรียนชายในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความสนใจในอาชีพต่าง ๆ
10 ประเภท ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสนใจเป็นอันดับหนึ่ง
ในอาชีพแต่ละประเภท

ประเภทอาชีพ	มัธยมแบบประสม หญิง		มัธยมสายสามัญ หญิง		$p_1 - p_2$	$s_{p_1 - p_2}$	z
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
งานนอกสำนักงาน	9	7.63	8	6.78	.0085	.0331	.2567
เครื่องยนต์กลไก	-	-	-	-	-	-	-
คำนวณ	4	3.39	1	.84	.0254	.0173	1.4682
วิทยาศาสตร์	21	17.79	28	23.73	.0593	.0583	1.0171
การโฆษณา	-	-	1	.84	.0084	.0100	.8400
ศิลปะ	3	2.54	1	.84	.0170	.0140	1.2056
ภาษาและวรรณคดี	43	36.44	33	27.97	.0848	.0600	1.4133
ดนตรี	3	2.54	5	4.24	.0169	.0223	.7578
บริการสังคม	34	28.81	40	33.89	.0508	.0600	.8466
เดมิยาน	1	.84	1	.84	.0000	.0100	.0000
รวม	118	100	118	100			

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับภาษา
และวรรณคดีเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่บริการสังคม และวิทยาศาสตร์ งานนอกสำนักงาน
คำนวณ ศิลปะ ดนตรี และเดมิยาน ตามลำดับ

2. นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ มีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับบริการสังคม เป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ภาษาและวรรณคดี และวิทยาศาสตร์ งานนอกสำนักงาน คนตรี กำนวน ศิลปะ การโฆษณา และเสมียน ตามลำดับ

3. นักเรียนหญิงในโรงเรียนทั้งสองประเภท มีความสนใจในอาชีพต่าง ๆ 10 ประเภท ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสนใจเป็นอันดับหนึ่งในอาชีพแต่ละประเภท

ประเภทอาชีพ	มัธยมแบบประสม				$p_1 - p_2$	$s_{p_1 - p_2}$	z
	ชาย		หญิง				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
งานนอกสำนักงาน	12	10.17	9	7.63	.0254	.0360	.7055
เครื่องยนต์กลไก	17	14.41	-	-	.1441	.0331	4.3504**
คำนวณ	21	17.79	4	3.39	.1441	.0400	3.5971**
วิทยาศาสตร์	21	17.79	21	17.79	.0497	.0000	.0000
การโฆษณา	-	-	-	-	-	-	-
ศิลปะ	8	6.78	3	2.54	.0424	.0371	1.1432
ภาษาและวรรณคดี	12	10.17	43	36.44	.2627	.0550	4.7731**
ดนตรี	4	3.39	3	2.54	.0085	.0221	.3837
บริการสังคม	17	14.41	34	28.81	.1441	.0536	2.6888**
เสมียน	6	5.01	1	.84	.0424	.0221	1.9191
รวม	118	100	118	100			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า

นักเรียนชายมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไก และคำนวณ มากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี และบริการสังคม มากกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอาชีพประเภทอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 เปรียบเทียบจำนวนและ เปอร์เซนต์ของนักเรียนที่มีความสนใจเป็นอันดับหนึ่ง ในอาชีพแต่ละประเภท

ประเภทอาชีพ	มัธยมสายสามัญ				$p_1 - p_2$	$s_{p_1 - p_2}$	z
	ชาย		หญิง				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
งานนอกสำนักงาน	20	16.95	8	6.78	.1017	.0421	2.4157*
เครื่องยนต์กลไก	14	11.87	-	-	.1186	.0307	3.8586**
คำนวณ	12	10.17	1	.84	.0932	.0297	3.1387**
วิทยาศาสตร์	19	16.10	28	23.73	.0713	.0576	1.3242
การโฆษณา	-	-	1	.84	.0085	.0084	.0023
ศิลปะ	12	10.17	1	.84	.0932	.0297	3.1387**
ภาษาและวรรณคดี	19	16.10	33	27.97	.1186	.0540	2.1988*
ดนตรี	4	3.39	5	4.24	.0085	.0249	.3400
บริการสังคม	16	13.58	40	33.89	.2034	.0554	3.6726**
เสรีนิยม	2	1.69	1	.84	.0085	.0146	.2038
รวม	118	100	118	100			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า

นักเรียนชายมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก
คำนวณ และศิลปะ มากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนหญิงมีความสนใจ
ในอาชีพเกี่ยวกับบริการสังคม และภาษาและวรรณคดี มากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 เปรียบเทียบจำนวนและ เปอร์เซนต์ของนักเรียนที่มีความสนใจ เป็นอันดับหนึ่ง
ในอาชีพแต่ละประเภท

ประเภทอาชีพ	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		$p_1 - p_2$	$s_{p_1 - p_2}$	z
	ชาย		หญิง				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
งานนอกสำนักงาน	12	10.17	8	6.78	.0339	.0362	.9352
เครื่องยนต์กลไก	17	14.41	-	-	.1441	.0337	4.2814**
คำนวณ	21	17.79	1	.84	.1695	.0378	4.4783**
วิทยาศาสตร์	21	17.79	28	23.73	.0593	.0528	1.1235
การโฆษณา	-	-	1	.84	.0085	.0084	1.0040
ศิลปะ	8	6.78	1	.84	.0593	.0249	2.3804*
ภาษาและวรรณคดี	12	10.17	33	27.97	.1780	.0511	3.4827**
ดนตรี	4	3.39	5	4.24	.0085	.0249	.3399
บริการสังคม	17	14.41	40	33.89	.1949	.0557	3.4987**
เขียน	6	5.01	1	.84	.0424	.0221	1.9191
รวม	118	100	118	100			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่า

นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับเครื่องยนต์
กลไก กำนวณ และศิลปะ มากกว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ ส่วนนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับบริการสังคม และภาษา
และวรรณคดี มากกว่านักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน
อาชีพประเภทอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสนใจเป็นอันดับหนึ่งใน
ในอาชีพแต่ละประเภท

ประเภทอาชีพ	มัธยมแบบประสม หญิง		มัธยมสายสามัญ ชาย		$p_1 - p_2$	$s_{p_1 - p_2}$	z
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
งานนอกสำนักงาน	9	7.63	20	16.95	.0932	.0427	2.1811*
เครื่องยนต์กลไก	-	-	14	11.87	.1186	.0308	3.8583**
กำนวณ	4	3.39	12	10.17	.0678	.0327	2.0720*
วิทยาศาสตร์	21	17.79	19	16.10	.0169	.0488	.3470
การโฆษณา	-	-	-	-	-	-	-
ศิลปะ	3	2.54	12	10.17	.0763	.0318	2.4016*
ภาษาและวรรณคดี	43	36.44	19	16.10	.2034	.0573	3.5502**
ดนตรี	3	2.54	4	3.39	.0085	.0221	.3838
บริการสังคม	34	28.81	16	13.58	.1525	.0540	2.8233**
เดมิยอน	1	.84	2	1.69	.0085	.0146	.5809
รวม	118	100	118	100			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

จากการวาง 17 แสดงให้เห็นว่า

นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ มีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไก
คำนวณ งานนอกสำนักงาน และศิลปะ มากกว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับ
ภาษาและวรรณคดี และบริการสังคม มากกว่านักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ ส่วนอาชีพประเภทอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3 ความต้องการในการเลือกอาชีพ

ในการศึกษาเปรียบเทียบความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนใน
โรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ผลการวิจัยปรากฏดังไ้แสดง
ไว้ในตาราง 18

ตาราง 18 จำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่เลือกอาชีพแต่ละอย่าง

อาชีพ	มัธยมแบบประสม				มัธยมสายสามัญ				รวม	
	ชาย (N=118)		หญิง (N=118)		ชาย (N=118)		หญิง (N=118)		(N=472)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครูปริญญา	3	2.54	36	30.51	10	8.47	34	28.81	83	17.66
แพทย์	13	11.01	13	11.01	9	7.62	18	15.25	53	11.23
วิศวกร	17	14.41	-	-	11	9.43	-	-	28	5.93
นายร้อยทหารบก	15	12.71	-	-	8	6.78	-	-	23	4.86
งานธุรกิจ	4	3.39	8	6.78	3	2.54	7	5.93	22	4.66
งานธนาคาร	5	4.24	7	5.93	-	-	8	6.78	20	4.24
ประกอบอาชีพส่วนตัว	5	4.24	5	4.24	6	5.08	4	3.39	20	4.24
พยาบาลปริญญา	-	-	4	3.39	-	-	13	11.01	17	3.60
นักกฎหมาย	4	3.39	2	1.68	5	4.24	2	1.68	13	2.75

ตาราง 18 (ต่อ)

อาชีพ	มัธยมแบบประคน				มัธยมสายสามัญ				รวม	
	ชาย (N=118)		หญิง (N=118)		ชาย (N=118)		หญิง (N=118)		(N=472)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เภสัชกร	4	3.39	5	4.24	1	.84	3	2.54	13	2.75
พยาบาล	-	-	3	2.54	-	-	9	7.62	12	2.54
นักอักษรศาสตร์	1	.84	8	6.78	-	-	3	2.54	12	2.54
สถาปนิก	3	2.54	2	1.68	5	4.24	1	.84	11	2.33
นักวิทยาศาสตร์	5	4.24	-	-	5	4.24	1	.84	11	2.33
นายร่อนตำรวจ	3	2.54	-	-	7	5.93	-	-	10	2.12
เลขานุการ	-	-	7	5.93	-	-	3	2.54	10	2.12
ผู้พิพากษา	2	1.68	1	.84	5	4.24	1	.84	9	1.91
ช่างเครื่องยนต์	2	1.68	-	-	6	5.08	-	-	8	1.69
นักสังคมสงเคราะห์	-	-	3	2.54	1	.84	3	2.54	7	1.48
พนักงานป่าไม้	4	3.39	-	-	3	2.54	-	-	7	1.48
นักเศรษฐศาสตร์	2	1.68	1	.84	2	1.68	1	.84	6	1.26
นักประพันธ์-นักแต่งเพลง	1	.84	1	.84	1	.84	2	1.68	5	1.06
นักการทูต	-	-	-	-	3	2.54	2	1.68	5	1.06
พนักงานเกษตรกรรม	2	1.68	-	-	2	1.68	-	-	4	.85
ช่างเขียนแบบออกแบบ	2	1.68	-	-	2	1.68	-	-	4	.85
นายเรืออากาศ	3	2.54	-	-	1	.84	-	-	4	.85
ศัลยกรรม	1	.84	-	-	2	1.68	-	-	3	.63
ช่างก่อสร้าง	2	1.68	-	-	1	.84	-	-	3	.63
ทันตแพทย์	1	.84	2	1.68	-	-	-	-	3	.63

ตาราง 18 (ต่อ)

อาชีพ	มัธยมแบบประสม				มัธยมสายสามัญ				รวม	
	ชาย (N=118)		หญิง (N=118)		ชาย (N=118)		หญิง (N=118)		(N=472)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักปกครอง	1	.84	-	-	2	1.68	-	-	3	.63
ช่างไฟฟ้า	2	1.68	-	-	1	.84	-	-	3	.63
พนักงานบัญชี	1	.84	2	1.68	-	-	-	-	3	.63
เกษตรกร	1	.84	-	-	2	1.68	-	-	3	.63
สัตวแพทย์	-	-	1	.84	1	.84	1	.84	3	.63
ช่างสำรวจ	-	-	-	-	3	2.54	-	-	3	.63
พนักงานของบริษัท	1	.84	1	.84	-	-	-	-	2	.42
นักร่อนนกคนครี	1	.84	-	-	1	.84	-	-	2	.42
ช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์	1	.84	-	-	1	.84	-	-	2	.42
ช่างกลึง	2	1.68	-	-	-	-	-	-	2	.42
นักจิตวิทยา	-	-	2	1.68	-	-	-	-	2	.42
ช่างวิทยุโทรทัศน์	-	-	1	.84	-	-	1	.84	2	.42
บรรณารักษ์	-	-	1	.84	-	-	1	.84	2	.42
ช่างวาดรูป	-	-	-	-	2	1.68	-	-	2	.42
นายสิบทหารบก	1	.84	-	-	-	-	-	-	1	.21
อาหารเรือ-ทหารอากาศ	1	.84	-	-	-	-	-	-	1	.21
พนักงานธนาคาร	1	.84	-	-	-	-	-	-	1	.21
ช่างโทรทัศน์-โทรคมนาคม	1	.84	-	-	-	-	-	-	1	.21
ช่างพิมพ์-ช่างเรียงพิมพ์	-	-	1	.84	-	-	-	-	1	.21
นักโบราณคดี	-	-	1	.84	-	-	-	-	1	.21

ตาราง 18 (ต่อ)

อาชีพ	มัธยมแบบประสม				มัธยมสายสามัญ				รวม	
	ชาย (N=118)		หญิง (N=118)		ชาย (N=118)		หญิง (N=118)		(N=472)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นักพากษ์หนัง	-	-	-	-	1	.84	-	-	1	.21
ช่างตกแต่งภายใน	-	-	-	-	1	.84	-	-	1	.21
พ่อบำรุงหรือช่างซ่อม	-	-	-	-	1	.84	-	-	1	.21
นายเรือ	-	-	-	-	1	.84	-	-	1	.21
ช่างออกแบบเครื่อง- แต่งกาย	-	-	-	-	1	.84	-	-	1	.21
นักหนังสือพิมพ์	-	-	-	-	1	.84	-	-	1	.21
รวม	118	100	118	100	118	100	118	100	472	100

จากตาราง 18 จะพบว่านักเรียนมีแนวโน้มในการเลือกอาชีพดังนี้

1. นักเรียนชายหญิงในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีผู้เลือกอาชีพกลุ่มปริศนาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ แพทย์ วิศวกร นายร้อยทหารบก งานธุรกิจ งานธนาคาร ประกอบอาชีพส่วนตัว พยาบาลปริศนา นักกฎหมาย เกษตรกร พยาบาล และนักอักษรศาสตร์ตามลำดับ
2. นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีผู้เลือกอาชีพวิศวกร เป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่นายร้อยทหารบก แพทย์ งานธนาคาร ประกอบอาชีพส่วนตัว และนักวิทยาศาสตร์ตามลำดับ
3. นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ มีผู้เลือกอาชีพวิศวกร เป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ครูปริศนา แพทย์ นายร้อยทหารบก นายร้อยตำรวจ ประกอบอาชีพส่วนตัว ช่างเครื่องยนต์ ผู้พิพากษา นักวิทยาศาสตร์ สถาปนิก และนักกฎหมายตามลำดับ

4. นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีผู้เลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ แพทย์ งานธุรกิจ นักอักษรศาสตร์ เลขานุการ งานธนาคาร ประกอบอาชีพส่วนตัว และเภสัชกร ตามลำดับ

5. นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีผู้เลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ แพทย์ พยาบาลปริญญา พยาบาล งานธนาคาร และงานธุรกิจ ตามลำดับ

6. ถ้าเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ระหว่างอาชีพที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกเป็นอันดับหนึ่ง จะพบว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมเลือกอาชีพครูปริญญามีเปอร์เซ็นต์สูงกว่าทุก ๆ กลุ่ม คือ มีผู้เลือกร้อยละ 30.51 และนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญเลือกอาชีพครูปริญญา มีเปอร์เซ็นต์เป็นอันดับรองลงมา คือ มีผู้เลือกร้อยละ 28.81 ส่วนนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสมนั้น มีผู้เลือกอาชีพวิศวกรเป็นอันดับหนึ่ง คือ มีผู้เลือกอาชีพนี้ร้อยละ 14.41 ซึ่งสูงกว่านักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ซึ่งเลือกอาชีพนี้เป็นอันดับหนึ่ง เช่นเดียวกัน แต่มีผู้เลือกเพียงร้อยละ 9.43 เท่านั้น

เมื่อเปรียบเทียบกันโดยส่วนรวมแล้ว จะพบว่านักเรียนชายในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีผู้เลือกอาชีพวิศวกรเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนนักเรียนหญิงในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีผู้เลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง

2. การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกอาชีพของนักเรียน

2.1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียน

ในการศึกษาความสัมพันธ์นี้ผู้วิจัยได้พิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบทั้ง 3 ของนักเรียนแต่ละคนว่ามีความสอดคล้องกันเพียงใด กล่าวคือ ผู้วิจัยได้ศึกษาว่านักเรียนแต่ละคนเลือกเป็นหลัก แล้วพิจารณานักเรียนผู้นั้นมีความสามารถทางการเรียนอยู่ในระดับใด เหมาะสมที่จะประกอบอาชีพที่คนเลือกนั้นหรือไม่ จากนั้นก็พิจารณานักเรียนผู้นั้นมีความสนใจในอาชีพที่เลือกนั้นอยู่ในระดับใด เหมาะสมที่จะประกอบอาชีพนั้นหรือไม่ หากองค์ประกอบทั้ง 3 อย่าง มีความสอดคล้องกันดี แสดงว่านักเรียนผู้นั้นสามารถเลือกอาชีพได้เหมาะสม

และองค์ประกอบทั้ง 3 มีความสัมพันธ์กันก็ควรหลักการดังกล่าว สามารถหาจำนวนเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่ความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพสัมพันธ์กันดี และไม่สัมพันธ์กัน ดังแสดงไว้ในตาราง 19

ตาราง 19 จำนวนเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่ความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพสัมพันธ์กัน และไม่สัมพันธ์กัน

ประเภทโรงเรียน	N	สัมพันธ์		ไม่สัมพันธ์	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมแบบประสม	236	36	15.25	200	84.75
มัธยมสายสามัญ	236	33	13.98	203	86.02
รวม	472	69	14.62	403	85.38

จากตาราง 19 แปลความหมายได้ว่า

1. ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันน้อย กล่าวคือมีความสัมพันธ์กันเพียงร้อยละ 15.25 ส่วนที่ไม่สัมพันธ์กันมีมาก กล่าวคือมีถึงร้อยละ 84.75 และจากการทดสอบ ไค - สแควร์ (Chi-square) ก็ปรากฏว่าได้ค่า $\chi^2 = 453.92$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่าเปอร์เซ็นต์ขององค์ประกอบทั้ง 3 สัมพันธ์กัน มีน้อยกว่าที่ไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันน้อย เช่นเดียวกันกับในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กล่าวคือมีความสัมพันธ์กันเพียงร้อยละ 13.98 ส่วนที่ไม่สัมพันธ์กันมีมากเช่นเดียวกัน กล่าวคือที่ไม่สัมพันธ์กันมีถึงร้อยละ 86.02 และจากการทดสอบ ไค - สแควร์

(Chi-square) ก็ปรากฏว่าค่า $\chi^2 = 473.96$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ-
เชื่อมั่น .01 แสดงว่าเปอร์เซ็นต์ที่องค์ประกอบทั้ง 3 สัมพันธ์กันมีน้อยกว่าที่ไม่สัมพันธ์กันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ

3. เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความ-
สนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพ ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม
และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะ
จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทที่มีองค์-
ประกอบทั้ง 3 สัมพันธ์กัน ปรากฏว่าค่า $z = .4018$

4. มีข้อสังเกตประการหนึ่งคือ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทาง
การเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียน
มัธยมแบบประสม และโรงเรียนมัธยมสายสามัญนั้น มีอยู่น้อย คือมีเพียงร้อยละ 13 - 15 เท่านั้น

2.2 การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพระหว่างนักเรียนใน
โรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

จากการพิจารณาความสัมพันธ์ในตาราง 19 ดังกล่าว ทำให้เห็นได้ว่า
นักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท ที่มีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
ตามความเป็นจริงของตนเองได้มีจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ถ้าวิจารณาความสามารถ
ในการเลือกอาชีพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในบทที่ 1 ก็จะทำให้เห็นสภาพความสามารถในการเลือก
อาชีพของนักเรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังได้แสดงตัวเลขไว้ในตาราง 20

ตาราง 20 เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเลือกอาชีพแต่ละระดับ

ความสามารถในการเลือกอาชีพ	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		รวม	$P_1 - P_2$	$S_{P_1 - P_2}$	z
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
เหมาะสมดีมาก	36	15.25	33	13.98	69	.0127	.0316	.4018
เหมาะสมดี	173	73.32	179	75.85	352	.0127	.0387	.3281
เหมาะสมพอใช้	23	9.74	17	7.20	40	.0254	.0244	1.0409
ไม่เหมาะสม	4	1.69	7	2.97	11	.0127	.0100	1.2700
รวม	236	100	236	100	472			

จากตาราง 20 แสดงความหมายได้ว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ มีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงอยู่ในเกณฑ์ดีมาก คือ พอใช้ และเลือกได้ไม่เหมาะสมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนั้นจะเห็นได้ว่านักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท สามารถเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงอยู่ในเกณฑ์เป็นจำนวนมาก กล่าวคือถึงร้อยละ 73.32 และ 75.85 ส่วนที่เลือกได้คือนักเรียน มีเพียงส่วนน้อย

2.3 การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

เพื่อที่จะศึกษานักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความสามารถในการเลือกอาชีพแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกตามเพศดังแสดงไว้ในตาราง 21

ตาราง 21 เปรียบเทียบจำนวนและ เปอร์เซนต์ของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง
ที่มีความสามารถในการเลือกอาชีพแต่ละระดับ

ความสามารถ ในการเลือกอาชีพ	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		รวม	$p_1 - p_2$	$s_{p_1-p_2}$	z
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
เหมาะสมดีมาก	55	23.30	14	5.93	69	.1737	.0316	5.4968**
เหมาะสมก็	160	67.80	192	81.36	352	.1356	.0387	3.5038**
เหมาะสมพอใช้	16	6.78	24	10.16	40	.0339	.0244	1.3893
ไม่เหมาะสม	5	2.12	6	2.55	11	.0043	.0100	.4300
รวม	236	100	236	100	472			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

จากตาราง 21 จะเห็นได้ว่านักเรียนชายมีความสามารถในการเลือกอาชีพซึ่งอยู่ใน
เกณฑ์เลือกได้ถูกต้อง เหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงได้ดีมาก มีมากกว่านักเรียนหญิงอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงมีความสามารถในการเลือกอาชีพซึ่งอยู่ในเกณฑ์เลือกได้
ถูกต้องเหมาะสมกับตนเองได้คือน้อยกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความสามารถ
ในการเลือกอาชีพตามเกณฑ์เหลือเลือกได้ถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงได้พอใช้ และ
ไม่เหมาะสมนั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเป็นที่น่าสังเกตว่าทั้งนักเรียนชาย
และนักเรียนหญิงส่วนใหญ่จะสามารถเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความ
เป็นจริงอยู่ในเกณฑ์

2.4 การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพระหว่างนักเรียนชาย
ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

เพื่อศึกษานักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนชายในโรงเรียน
มัธยมสายสามัญ มีความสามารถในการเลือกอาชีพแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ข้อมูล

ดังแสดงไว้ในตาราง 22

ตาราง 22 เปรียบเทียบจำนวนเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม
กับนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ที่มีความสามารถในการเลือก
อาชีพแต่ละระดับ

ความสามารถ ในการเลือกอาชีพ	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		รวม	$p_1 - p_2$	$s_{p_1 - p_2}$	z
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
เหมาะสมดีมาก	28	23.73	27	22.88	55	.0084	.0547	.1535
เหมาะสมดี	78	66.10	82	69.49	160	.0339	.0600	.5650
เหมาะสมพอใช้	9	7.63	7	5.93	16	.0169	.0316	.5348
ไม่เหมาะสม	3	2.54	2	1.69	5	.0085	.0244	.3483
รวม	118	100	118	100	236			

จากตาราง 22 จะเห็นว่านักเรียนชายในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท มีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงในเกณฑ์ดีมาก คือ พอใช้ และเลือกอาชีพได้ไม่ถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นก็คือนักเรียนชายในโรงเรียนทั้งสองประเภท มีความสามารถในการเลือกอาชีพพอ ๆ กัน และเปอร์เซ็นต์ส่วนมากเลือกอาชีพได้อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมดี

2.5 การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพระหว่างนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ

เพื่อศึกษานักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสามารถในการเลือกอาชีพแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ในตาราง 23

ตาราง 23 เปรียบเทียบจำนวนเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม
กับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญที่มีความสามารถในการเลือก
อาชีพแต่ละระดับ

ความสามารถ ในการเลือกอาชีพ	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		รวม	$P_1 - P_2$	$^s P_1 - P_2$	z
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
เหมาะสมดีมาก	8	6.78	6	5.08	14	.0169	.0300	.5633
เหมาะสมดี	95	80.51	97	82.20	192	.0170	.0500	.3400
เหมาะสมพอใช้	14	11.86	10	8.47	24	.0339	.0387	.8759
ไม่เหมาะสม	1	.85	5	4.24	6	.0339	.0200	1.6950
รวม	118	100	118	100	236			

จากตาราง 23 จะเห็นได้ว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท มีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงในเกณฑ์ดีมาก คือ พอใช้ และเลือกอาชีพได้ไม่ถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนักเรียนหญิงในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความสามารถในการเลือกอาชีพพอ ๆ กัน และเปอร์เซ็นต์ส่วนมากเลือกอาชีพได้อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมดี

2.6 การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพระหว่างนักเรียนที่มีอายุแตกต่างกัน

เพื่อที่จะศึกษาว่านักเรียนที่มีอายุต่างกันจะมีความสามารถในการเลือกอาชีพแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่มตามอายุ ดังแสดงไว้ในตาราง 24

ตาราง 24 เปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์ของกลุ่มนักเรียนซึ่งมีอายุต่างกัน
ที่มีความสามารถในการเลือกอาชีพแต่ละระดับ

อายุ	ความสามารถในการเลือกอาชีพ											
	เหมาะสมดีมาก			เหมาะสมดี			เหมาะสมพอใช้			ไม่เหมาะสม		
	จำนวน	ร้อยละ	z	จำนวน	ร้อยละ	z	จำนวน	ร้อยละ	z	จำนวน	ร้อยละ	z
15 ⁻	19	13.57	.2472	109	77.86	1.2840	11	7.86	.2340	1	.71	1.3049
16	34	14.47		175	74.47		20	8.51		6	2.55	
15 ⁻	19	13.57	.6375	109	77.86	1.3716	11	7.86	.3944	1	.71	1.1366
17 ⁺	16	16.49		68	70.10		9	9.28		4	4.12	
16	34	14.47	.4787	175	74.47	.8241	20	8.51	.2296	6	2.55	.7850
17 ⁺	16	16.49		68	70.10		9	9.28		4	4.12	

จากตาราง 24 จะเห็นว่าจากการเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพระหว่าง
กลุ่มนักเรียนที่มีอายุต่างกัน ก็คือกลุ่มอายุ 15 ปีและต่ำกว่า กับกลุ่มอายุ 16 ปี กลุ่มอายุ 15 ปีและต่ำกว่า
กับกลุ่มอายุ 17 ปี และสูงกว่า และกลุ่มอายุ 16 ปีกับกลุ่มอายุ 17 ปีและสูงกว่า พบว่าไม่มีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้นย่อมแสดงว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมและนักเรียน
ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญที่มีอายุแตกต่างกัน มีความสามารถในการเลือกอาชีพไม่แตกต่างกัน นอกจาก
นั้นจะเห็นว่านักเรียนในทุก ๆ กลุ่มอายุสามารถเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตาม
ความเป็นจริงอยู่ในเกณฑ์เป็นจำนวนมาก.

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียน ความสนใจ และความ^๖ต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจ และความ^๖ต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจ และความ^๖ต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจและความ^๖ต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ
5. เพื่อศึกษานักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ สามารถเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด
6. เพื่อศึกษานักเรียนชายกับนักเรียนหญิงจะมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้^๖อย่างถูกต้องเหมาะสมตามความเป็นจริงแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด
7. เพื่อศึกษานักเรียนที่มีอายุต่างกันจะมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่าง^๖ถูกต้องเหมาะสมตามความเป็นจริงแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด
8. เพื่อเสนอปัญหาที่พบและวิธีแก้ไขแก่โรงเรียนเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนว^๖ โดยเฉพาะทางกานอาชีพ

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ น่าจะไม่มี ความแตกต่างกันใน ด้านความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการ เลือ กอาชีพ
2. ความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการ เลือ กอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม น่าจะมีความสัมพันธ์กันดีกว่าของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ
3. นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม น่าจะมีความสามารถในการ เลือ กอาชีพได้ กว้างถูกตองเหมาะสมกับตนเอง ตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ
4. นักเรียนหญิงน่าจะมีความสามารถในการ เลือ กอาชีพได้อย่างถูกตองเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนชาย
5. นักเรียนที่มีอายุมากกว่าน่าจะมี ความสามารถในการ เลือ กอาชีพได้อย่างถูกตองเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า

วิธีดำเนินการวิจัย

ก. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายหญิงที่กำลัง เรียนอยู่ในชั้น ม.ศ.3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมแบบ 1 และโรงเรียนมัธยมสายสามัญ จังหวัดสงขลา ในปีการศึกษา 2515 จำนวน 472 คน แยกเป็นชาย 236 คน หญิง 236 คน

ข. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มี 3 อย่าง คือ

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4 ฉบับ คือ

- 1.1 คณิตศาสตร์
- 1.2 วิทยาศาสตร์
- 1.3 ภาษาไทย

1.4 ภาษาอังกฤษ

2. แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ
3. แบบสอบถาม ความต้องการในการ เลือกอาชีพ

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้พอจะสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ก. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และ ความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียน

1. นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสามารถทางการเรียนในวิชา ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนวิชาอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

2. นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสามารถทางการเรียนในวิชา ภาษาอังกฤษเป็นอันดับหนึ่ง ภาษาไทยเป็นอันดับสอง คณิตศาสตร์เป็นอันดับสาม และวิทยาศาสตร์ เป็นอันดับสุดท้าย สำหรับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญนั้น มีความสามารถทางการเรียน ในวิชาคณิตศาสตร์สูงเป็นอันดับหนึ่ง วิทยาศาสตร์เป็นอันดับสอง ภาษาไทยเป็นอันดับสาม และ ภาษาอังกฤษเป็นอันดับสุดท้าย

3. เกี่ยวกับความสนใจในอาชีพนั้น จะพบว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับจำนวน และเคมีมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงาน นอกสำนักงาน มากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอาชีพ อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.1 นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับ ภาษาและวรรณคดีเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่บริการสังคม วิทยาศาสตร์ จำนวน งานนอก สำนักงาน เครื่องยนต์กลไก ศิลปะ ดนตรี และเขียน ตามลำดับ ส่วนนักเรียนในโรงเรียน มัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับบริการสังคมเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ ภาษาและ-

วรรณคดี วิทยาศาสตร์ งานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก คำนวณ ศิลปะ ดนตรี
 เสมิยน และการโฆษณา ตามลำดับ

3.2 นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับ
 คำนวณ และวิทยาศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่เครื่องยนต์กลไก และบริการสังคม
 ภาษาและวรรณคดี และงานนอกสำนักงาน ศิลปะ เสมิยน และดนตรี ตามลำดับ ส่วนนักเรียน
 ชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงานเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไป
 ได้แก่วิทยาศาสตร์ และภาษาและวรรณคดี บริการสังคม และเครื่องยนต์กลไก คำนวณ ศิลปะ
 ดนตรี และเสมิยน ตามลำดับ และนักเรียนชายในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความสนใจในอาชีพ
 ต่าง ๆ 10 ประเภท ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับ
 ภาษาและวรรณคดีเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่บริการสังคมและวิทยาศาสตร์ งานนอกสำนักงาน
 คำนวณ ศิลปะ ดนตรี และเสมิยน ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ
 มีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับบริการสังคมเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ ภาษาและวรรณคดี และ
 วิทยาศาสตร์ งานนอกสำนักงาน ดนตรี คำนวณ ศิลปะ การโฆษณา และเสมิยน ตามลำดับ
 และนักเรียนหญิงในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความสนใจในอาชีพต่าง ๆ 10 ประเภท ไม่แตกต่าง
 กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม
 กับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จะพบว่านักเรียนชายมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับ
 เครื่องยนต์กลไก และคำนวณ มากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนหญิง
 มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี และบริการสังคม มากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัย
 สำคัญทางสถิติ ส่วนอาชีพประเภทอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับนักเรียนชาย
 กับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ พบว่านักเรียนชายมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงาน
 นอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก คำนวณ และศิลปะ มากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติ ส่วนนักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับบริการสังคมและภาษาและวรรณคดีมากกว่า
 นักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอาชีพประเภทอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เกี่ยวกับความต้องการในการเลือกอาชีพพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงในโรงเรียนทั้งสองประเภท มีผู้เลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่แพทย์ วิศวกร นายร้อยทหารบก งานธุรกิจ งานธนาคาร ประกอบอาชีพส่วนตัว และพยาบาลปริญญา ตามลำดับ

4.1 นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีผู้เลือกอาชีพวิศวกรเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่นายร้อยทหารบก แพทย์ งานธนาคาร นักวิทยาศาสตร์ และประกอบอาชีพส่วนตัวตามลำดับ ส่วนนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ มีผู้เลือกอาชีพวิศวกรเป็นอันดับหนึ่ง เช่นเดียวกันกับนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม รองลงไปได้แก่ครูปริญญา แพทย์ นายร้อยทหารบก นายร้อยตำรวจ ประกอบอาชีพส่วนตัว ข่างเครื่องยนต์ นักกฎหมาย สถาปนิก และนักวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

4.2 นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีผู้เลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ แพทย์ งานธุรกิจ นักอักษรศาสตร์ งานธนาคาร เกษตรกร และประกอบอาชีพส่วนตัว ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีผู้เลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง เช่นเดียวกันกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม รองลงไปได้แก่แพทย์ พยาบาลปริญญา พยาบาล งานธนาคาร และงานธุรกิจ ตามลำดับ

ข. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าพิจารณาแต่ละประเภทโรงเรียน จะพบว่าในโรงเรียนทั้งสองประเภทนักเรียนมีความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพสัมพันธ์กันดี เพอร์เซ็นต์น้อยกว่านักเรียนที่มองประกอบทั้ง 3 อย่างไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เพอร์เซ็นต์ที่มองประกอบทั้ง 3 สัมพันธ์กันดีเพียงร้อยละ 14.62 ส่วนที่ไม่สัมพันธ์กันนั้นถึงร้อยละ 85.38

ก. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการ เลือกอาชีพของนักเรียน

1. นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ มีความสามารถในการ เลือกอาชีพได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภท สามารถเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริง อยู่ในเกณฑ์ดีเป็นจำนวนมาก กล่าวคือ มีถึงร้อยละ 73.32 และ 75.85 ส่วนที่เลือกได้คือนักเรียนมีเพียงส่วนน้อย กล่าวคือมีเพียงร้อยละ 15.25 และ 13.98

2. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ และระหว่างนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ก็ปรากฏว่านักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความสามารถในการ เลือกอาชีพได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และส่วนใหญ่จะสามารถเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงอยู่ในเกณฑ์ดี กล่าวคือนักเรียนชายเลือกอาชีพได้อยู่ในเกณฑ์ดีถึงร้อยละ 66.10 และ 69.49 ส่วนนักเรียนหญิงร้อยละ 80.51 และ 82.20 ส่วนที่เลือกได้คือนักเรียนมีเพียงส่วนน้อย กล่าวคือนักเรียนชายมีเพียงร้อยละ 23.73 และ 22.88 ส่วนนักเรียนหญิงร้อยละ 6.78 และ 5.08

3. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายในโรงเรียนทั้งสองประเภทกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนทั้งสองประเภท จะพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถในการ เลือกอาชีพได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนชายมีความสามารถในการ เลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงได้คือนักเรียนมีมากกว่านักเรียนหญิง

4. นักเรียนที่มีอายุมากกว่ามีความสามารถในการ เลือกอาชีพได้ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนทุกเพศและทุกระดับอายุ ส่วนมากเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงอยู่ในเกณฑ์ดีมากที่สุด รองลงไปได้แก่ ค่อนข้างดี พอใช้ และเลือกได้ไม่เหมาะสม ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีแนวโน้มแสดงให้เห็นว่ามีความสามารถในการวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญสำหรับภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสามารถทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากผลการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพพบว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีเป็นอันดับหนึ่งด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในโรงเรียนมัธยมแบบประสมเน้นการสอนทางด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสามารถทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ภาษาไทย กณิศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีแนวโน้มแสดงให้เห็นว่ามีความสามารถในการวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในโรงเรียนมัธยมสายสามัญเน้นการสอนทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์มากกว่าในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จึงทำให้นักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสามารถในการวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสามารถในการวิชาคณิตศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษตามลำดับ

เกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ จากการศึกษาคะแนนเฉลี่ยความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทของนักเรียนพบว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับคำนวณและเสมียนมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงานมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่านักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท มีความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทไม่เท่ากัน แม้จะอยู่ในวัยเดียวกันก็ตาม ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อมและการสร้างค่านิยมให้แก่เด็กที่แตกต่างกันระหว่างโรงเรียน 2 ประเภทนี้ อย่างไรก็ตาม นักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภทก็มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับเสมียนสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเห็นว่าอาชีพเสมียนนั้นเป็นงานเบา คนส่วนใหญ่สามารถจะทำงานนี้ได้

นักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทจึงมีความสนใจในอาชีพนี้มากกว่าอาชีพอื่น ๆ

ถ้าเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนชายด้วยกันในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท จะพบว่านักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับคำนวณและเสมียน มากกว่านักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงานมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และถ้าเปรียบเทียบกันระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนหญิงด้วยกันในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท จะพบว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับคำนวณ ภาษาและวรรณคดี สูงกว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญไม่พบว่ามีความสนใจในอาชีพใดสูงกว่านักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแม้แต่นักเรียนชายด้วยกัน และนักเรียนหญิงด้วยกัน แต่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่แตกต่างกันก็มีความสนใจในอาชีพแตกต่างกัน ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อมและค่านิยมทางอาชีพที่แตกต่างกันดังกล่าวแล้ว

นอกจากนี้ถ้าเปรียบเทียบกันระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนเดียวกันแล้ว ก็จะพบว่าในโรงเรียนมัธยมแบบประสมนั้น นักเรียนชายมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับเครื่องยนต์-กลไก คำนวณ และวิทยาศาสตร์ สูงกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับ ภาษาและวรรณคดี และบริการสังคมสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และในโรงเรียนมัธยมสายสามัญพบว่านักเรียนชายมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก และวิทยาศาสตร์ สูงกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับบริการสังคมและเสมียนสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติทางเพศที่พบเห็นกันอยู่โดยทั่วไป

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนนั้น พบว่านักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีผู้เลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่แพทย์ วิศวกร นายร้อยทหารบก งานธุรกิจ งานธนาคาร และประกอบอาชีพส่วนตัวตามลำดับ เหตุผลในการเลือกอาชีพภูมุนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าเพราะคนชอบและเหมาะสมกับความสามารถของตน

และเป็นอาชีพที่บริการประชาชนตามลำดับ การที่นักเรียนส่วนมากเลือกอาชีพครูและให้เหตุผลดังกล่าว อาจเป็นเพราะครูเป็นสิ่งแวดล้อมทางบุคคลที่นักเรียนได้มีโอกาสใกล้ชิดมากที่สุดรองจากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง จึงทำให้ความเข้าใจในลักษณะงานอาชีพครูดีกว่าอาชีพอย่างอื่น โดยเฉพาะครูปริญญาเป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่องนับถือจากคนทั่วไปเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังเป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้าและรายได้ก็ไม่แพ้อาชีพรับราชการประเภทอื่น ๆ ด้วย

ถ้าพิจารณาเฉพาะกลุ่มนักเรียนจะพบว่าในกลุ่มนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีผู้เลือกอาชีพวิศวกรเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่นายร้อยทหารบก แพทย์ นักวิทยาศาสตร์ งานธนาคาร และประกอบอาชีพส่วนตัว ตามลำดับ ส่วนนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ มีผู้เลือกอาชีพวิศวกรเป็นอันดับหนึ่ง เช่นเดียวกันกับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม รองลงไปได้แก่ ครูปริญญา แพทย์ นายร้อยทหารบก นายร้อยตำรวจ ประกอบอาชีพส่วนตัว นักวิทยาศาสตร์ สถาปนิก และนักกฎหมาย ตามลำดับ เหตุผลในการเลือกอาชีพวิศวกรนักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าเพราะเหมาะสมกับความสามารถของตน และเป็นอาชีพที่ตนชอบ ตามลำดับ สำหรับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีผู้เลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่แพทย์ นักอักษรศาสตร์ งานธุรกิจ งานธนาคาร เกษตร และประกอบอาชีพส่วนตัว ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีผู้เลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง เช่นเดียวกันกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม รองลงไปได้แก่แพทย์ พยาบาลปริญญา พยาบาล งานธนาคาร งานธุรกิจ และประกอบอาชีพส่วนตัว ตามลำดับ และเหตุผลในการเลือกอาชีพนั้นนักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าเพราะเหมาะสมกับความสามารถของตน และเป็นอาชีพที่ตนชอบ จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เฟื่องใจ เฟื่องใจ (เฟื่องใจ เฟื่องใจ, 2500) เฉลิมชัย อุบลพงศ์ (เฉลิมชัย อุบลพงศ์, 2511) และ ชวรัชย์ ชัยจิรฉายากุล (ชวรัชย์ ชัยจิรฉายากุล, 2513) ที่พบว่านักเรียนชั้น ม.ศ.3 ส่วนใหญ่เลือกอาชีพแพทย์ แต่ที่ใกล้เคียงกันมาก กล่าวคือ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนเลือกอาชีพแพทย์มากเป็นอันดับสอง รองจากอาชีพครู

ผลการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพ พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความ-

สนใจในอาชีพ และความต้องการในการ เลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมและ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่ปรากฏว่า เปรอ์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีองค์ประกอบทั้ง 3 อย่างสัมพันธ์กันดีมากในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนที่มีองค์ประกอบทั้ง 3 อย่างไม่สัมพันธ์กัน ความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ จำนวนนักเรียนที่มีองค์ประกอบทั้ง 3 สัมพันธ์กันดีมาก มีเพียงร้อยละ 14.62 เท่านั้น ส่วนจำนวนนักเรียนที่มีองค์ประกอบทั้ง 3 อย่างไม่สัมพันธ์กันมากกว่า ก็มาถึงร้อยละ 85.38 แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนมากมีความสามารถในการเลือกอาชีพยังไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมแบบประสมซึ่งมีการจัดบริการแนะแนวอย่างเป็นระบบแล้ว อย่างไรก็ตาม ถ้าพิจารณาโดยรวมจะเห็นได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่คือร้อยละ 74.58 สามารถเลือก อาชีพได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงได้ก็ นอกจากนี้อีกร้อยละ 14.62 สามารถเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับตนเองได้ก็มาก ร้อยละ 8.47 สามารถเลือก อาชีพได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับตนเองได้พอใช้ และเพียงร้อยละ 2.33 เท่านั้น ที่เลือกอาชีพ ได้ไม่ถูกต้อง เหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริง อย่างไรก็ตาม การที่นักเรียนส่วนมากมีความ สามารถในการ เลือกอาชีพยังไม่ดีเท่าที่ควรนั้น อาจเป็นเพราะการจัดบริการแนะแนวยังไม่มี ประสิทธิภาพพอ โดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จึงควรจะได้มีการแก้ไขและปรับปรุง ให้ดีขึ้น และอาจจะเป็นเพราะขาดเครื่องมือตรวจสอบวัดความสามารถ ความถนัดและความสนใจ ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนได้รู้จักตนเองดีขึ้น และสามารถช่วยในการตัดสินใจได้ถูกต้อง ตรงตามความเป็นจริงได้

ตามสมมุติฐานว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมจะมีความสามารถในการเลือก อาชีพได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยม สายสามัญ ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท มีความสามารถในการเลือก อาชีพได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือนักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท มีความสามารถในการเลือกอาชีพพอ ๆ กัน และผล การวิจัยครั้งนี้ก็ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นาวัน รุ่งรส (นาวัน รุ่งรส, 2514) ที่พบว่า นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้ถูกต้อง เหมาะสมกับตนเอง

ตามความเป็นจริงได้ศึกษาที่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างกันในเรื่องกลุ่มตัวอย่าง สภาพแวดล้อม และระยะเวลา กล่าวคือในปัจจุบันนี้โรงเรียนมัธยมแทบทุกโรงกำลังตื่นตัวในการจัดบริการแนะแนว และบริการแนะแนวกำลังเป็นที่สนใจของครูในระดับมัธยมศึกษาตามนโยบายของกรมสามัญศึกษา จึงทำให้โรงเรียนมัธยมแทบทุกแห่งจัดบริการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน ไม่เฉพาะแต่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนมัธยมสายสามัญที่ผู้วิจัยได้ใช้ เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนในโรงเรียนมหาวชิราวุธ และนักเรียนในโรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา ที่มีการจัดบริการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนอย่างเป็นระบบแล้ว โดยมีห้องแนะแนวและมีครูแนะแนวประจำอยู่เช่นเดียวกันกับโรงเรียนขนาดใหญ่ วิทยาลัย ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท มีความสามารถในการเลือกอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และอาจจะเนื่องมาจากการจัดบริการแนะแนวยังไม่มีประสิทธิภาพพอถึงกล่าวแล้วก็ได้

ตามสมมุติฐานว่านักเรียนหญิงน่าจะมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนชายนั้น ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนชายมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงไ้มากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งตรงข้ามกับผลการวิจัยของนาวิน รุ่งรส (นาวิน รุ่งรส, 2514) ที่พบว่าเพศไม่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามความเป็นจริง แสดงให้เห็นว่าเพศมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในระยะวัยรุ่นเด็กชายและเด็กหญิงซึ่งมีอายุ 15 - 17 ปี มีวุฒิภาวะในการตัดสินใจในการเลือกอาชีพแตกต่างกัน กล่าวคือนักเรียนชายมีความสามารถในการตัดสินใจในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงได้คึกกว่านักเรียนหญิง

ตามสมมุติฐานว่า นักเรียนที่มีอายุมากกว่าน่าจะมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงมากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า ผลการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่ามีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริงไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสนับสนุนผลการวิจัยของ นาวิน รุ่งรส (นาวิน รุ่งรส, 2514) ที่พบว่าอายุของนักเรียน

ที่แตกต่างกันนั้นไม่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนต่อ แต่ผลการวิจัยครั้งนี้แย้งกับผลการวิจัยของ กิงซ์เบิร์ก (Ginzberg, 1951 : 2617) และ แมคควีน (McQueen, 1967 : 2609B-2610B) ที่พบว่าแนวทางการเลือกอาชีพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเปลี่ยนแปลงไปตามอายุ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความแตกต่างกันระหว่างวัฒนธรรม การอบรมสั่งสอน การให้ความรู้ หรือรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพทั้งในประเทศไทยการให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพยังไม่เท่ากันอย่างกว้างขวางเท่าที่ควร

การเปรียบเทียบผลการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำเป็นโครงการ การวิจัยร่วมกัน มีผู้ร่วมในโครงการ การวิจัยครั้งนี้สี่คน และทำการวิจัยกันคนละภาครวมสี่ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ โดยใช้เครื่องมือและวิธีดำเนินการในการวิจัยอย่างเดียวกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอผลการวิจัยที่ได้กระทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดย เปรียบเทียบกันระหว่างผลการวิจัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ จังหวัดสกลนคร กับผลการวิจัยในภาคใต้ คือ จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นผลงานการวิจัยของผู้วิจัยเอง การเปรียบเทียบผลการวิจัยในสองภาคมีดังนี้

ก. ความสามารถทางการเรียน

1. จากผลการวิจัยในภาคใต้ คือ จังหวัดสงขลา พบว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสามารถในการวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยม-สายสามัญ และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสามารถในการวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ส่วนผลการวิจัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือคือจังหวัดสกลนคร พบว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสามารถในการวิชาวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ และนักเรียนในโรงเรียนมัธยม-สายสามัญ มีความสามารถในการวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างผลการวิจัยในสองภาคนี้แล้ว จะพบว่านักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในสองภาคนี้ ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญแตกต่างกันอยู่เพียงวิชาเดียว ก็วิชาวิทยาศาสตร์ กล่าวคือใน-

ภาคใต้ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสามารถในการวิชาวิทยาศาสตร์ต่ำกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาบสามัญ แต่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสามารถในการวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาบสามัญ แต่ผลการวิจัยไม่พบว่าในโรงเรียนทั้งสองประเภทในสองภาคนี้มีความสามารถทางการเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การที่ผลการวิจัยในสองภาคมีความแตกต่างกันดังกล่าวนี้ อาจจะเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน สภาพแวดล้อมเช่นตัวครู วิธีสอน อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ แตกต่างกันก็อาจเป็นได้

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียนนี้ นักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทในสองภาคนี้ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกันเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ กล่าวคือในภาคใต้ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาบสามัญ มีความสามารถในการวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาบสามัญมีความสามารถในการวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมเช่นเดียวกัน สำหรับวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้น ปรากฏว่าในภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสามารถในการวิชาไทยและภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาบสามัญ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในทั้งสองภาคมีความสามารถในการวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาบสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากว่าในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในสองภาคนี้เน้นการสอนทางคำณาน ภาษา คือภาษาไทยและภาษาอังกฤษมากกว่าในโรงเรียนมัธยมสาบสามัญก็อาจเป็นได้ จึงทำให้นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสามารถในการวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาบสามัญ และในโรงเรียนมัธยมสาบสามัญก็อาจเน้นการสอนทางคำณานคณิตศาสตร์มากกว่าโรงเรียนมัธยมแบบประสม จึงทำให้นักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาบสามัญมีความสามารถทางคำณานคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และอาจจะสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทนี้ได้ว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมโดยทั่วไปแล้วจะมีความสามารถทางการเรียนในวิชาภาษาไทย

และภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ โดยทั่วไปแล้วจะมีความสามารถทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ทั้งนี้เป็นการสรุปจากผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างในสองภาคดังกล่าว

2. เกี่ยวกับความสนใจในอาชีพพบว่าในภาคใต้ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม นักเรียนมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับคำนวณ และเสมียนมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงานมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอาชีพอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับคนตรีมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับการโฆษณา คำนวณ และเครื่องยนตกลไกมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอาชีพอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ การที่ผลการวิจัยปรากฏแตกต่างกันเช่นนี้อาจเนื่องมาจากความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง สภาพแวดล้อม และค่านิยมในอาชีพของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละภาคแตกต่างกันก็ได้ และจากผลการวิจัยก็พบว่าแม้อุปกรณ์ตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในภาคเดียวกันก็มีความสนใจในอาชีพแตกต่างกัน

นอกจากนี้ถ้าเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงกับนักเรียนหญิงด้วยกันในโรงเรียนในสองภาคที่มีความสนใจในอาชีพแตกต่างกันอีกด้วย ซึ่งอาจจะมีสาเหตุเช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ข้างต้น

3. จากการเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่สนใจในอาชีพแต่ละประเภทเป็นอันดับหนึ่งพบว่าในภาคใต้ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่บริการสังคม วิทยาศาสตร์ คำนวณ งานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก ศิลปะ คนตรี และเสมียน ตามลำดับ ส่วนนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับบริการสังคมเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ภาษาและวรรณคดี วิทยาศาสตร์ งานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก คำนวณ ศิลปะ คนตรี เสมียน และการโฆษณา ตามลำดับ สำหรับในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับ

ดนตรี เป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่เสมียน งานนอกสำนักงาน วิทยาศาสตร์ ภาษาและวรรณคดี ศิลปะ บริการสังคม เครื่องยนต์กลไก คำนวณ และการโฆษณาตามลำดับ ส่วนนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับคำนวณ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่การโฆษณา เสมียน ภาษาและวรรณคดี บริการสังคม เครื่องยนต์กลไก ศิลปะ ดนตรี งานนอกสำนักงาน และวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วก็พบว่านักเรียนในสองภาคนี้มีความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทเป็นอันดับหนึ่ง แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากความแตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง สภาพสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม การอบรมสั่งสอน และค่านิยมของนักเรียนในแต่ละภาคแตกต่างกันก็ได้

นอกจากนี้ถ้าเปรียบเทียบกันระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนชายด้วยกัน และระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนหญิงด้วยกัน แล้วจะพบว่านักเรียนชายหญิงในภาคทั้งสองก็มีความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทเป็นอันดับหนึ่งแตกต่างกันอีกด้วย กล่าวคือในภาคใต้ นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสม มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับคำนวณ และวิทยาศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่ง ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับดนตรี เป็นอันดับหนึ่ง และในภาคใต้นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงานเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับคำนวณ และการโฆษณาเป็นอันดับหนึ่ง สำหรับนักเรียนหญิงก็พบว่าในภาคใต้นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดี เป็นอันดับหนึ่ง ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับดนตรี เป็นอันดับหนึ่ง และในภาคใต้นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับบริการสังคมเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไกมากเป็นอันดับหนึ่ง ความแตกต่างกันนี้อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุดังกล่าวแล้ว

4. การเปรียบเทียบความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนระหว่างนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภท ในสองภาคพบว่านักเรียนชายหญิงในโรงเรียนทั้งสองประเภท ในสองภาคนี้มีความต้องการในการเลือกอาชีพคล้ายคลึงกัน กล่าวคือในภาคใต้นักเรียนชายหญิง

ส่วนใหญ่เลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่แพทย์ วิศวกร และนายร้อยทหารบก ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนชายหญิงส่วนใหญ่เลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง เช่นเดียวกัน และรองลงไปได้แก่วิศวกร แพทย์ พยาบาลปริญญา และนายร้อยทหารบก และถ้าเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนชายด้วยกัน และระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนหญิงด้วยกัน ก็จะพบว่านักเรียนชายหญิงในโรงเรียนทั้งสองประเภทในสองภาคนี้มีความต้องการในการเลือกอาชีพคล้ายคลึงกันอีกด้วย กล่าวคือในภาคใต้นักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมทั้งสองประเภท ส่วนใหญ่มีผู้เลือกอาชีพวิศวกรเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนชายในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีผู้เลือกอาชีพวิศวกร และครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง เช่นเดียวกันกับนักเรียนในภาคใต้ สำหรับนักเรียนหญิงพบว่าในภาคใต้นักเรียนหญิงในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีผู้เลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนหญิงในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่มีผู้เลือกอาชีพครูปริญญาเป็นอันดับหนึ่ง เช่นเดียวกัน การที่นักเรียนชายหญิงในโรงเรียนทั้งสองประเภทในสองภาคนี้มีความต้องการในการเลือกอาชีพคล้ายคลึงกันก็อาจจะเนื่องมาจากสภาพแวดล้อม การอบรมสั่งสอน และค่านิยมในการเลือกอาชีพของนักเรียนในสองภาคนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกันก็ได้ แต่อย่างไรก็ดี ความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในสองภาคนี้ก็มีลักษณะเหมือนกับการเลือกอาชีพของนักเรียนในสมัยเมื่อ 15 - 16 ปีก่อน กล่าวคือเมื่อปี พ.ศ. 2500 บุญถึง เน้นหนา (บุญถึง เน้นหนา, 2500) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพเปรียบเทียบกับโอกาสทางอาชีพของนักเรียนก็พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกอาชีพราชการ และในปีเดียวกันนี้ เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ (เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ, 2500) ก็ได้สำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 ก็พบว่าทั้งนักเรียนชายหญิงส่วนใหญ่สนใจในอาชีพแพทย์ พยาบาล วิศวกร และครู มากที่สุด ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าความนิยมในอาชีพหรือค่านิยมในการเลือกอาชีพของนักเรียนปัจจุบันกับนักเรียนสมัย 15 - 16 ปีก่อน มีลักษณะเหมือนกัน เพราะปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังนิยมเลือกอาชีพชั้นสูงหรืออาชีพที่ใช้ความสามารถทางวิชาการสูงอยู่อย่างเห็น ส่วนอาชีพใหม่ ๆ ซึ่งไม่ต้องการความสามารถทางวิชาการสูงนัก แต่ก็รายได้ดีไม่แพ้อาชีพดังกล่าวก็มี เช่นอาชีพบริหารธุรกิจ บริการโรงแรม มัคคุเทศก์ เป็นต้น แต่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่นิยมเลือกอาชีพประเภทดังกล่าว ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากนักเรียนขาดความรู้ ขาดประสบการณ์

(Information) หรือรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพเหล่านี้ก็อาจเป็นไปได้ สำหรับเรื่องนี้ ผู้วิจัยจะได้นำเสนอแนะไว้ในข้อเสนอแนะต่อไป

ข. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียน

จากผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภท ในภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือของนักเรียนในภาคใต้มีความสัมพันธ์กันเพียงร้อยละ 14.62 ส่วนที่ไม่สัมพันธ์กันมีถึงร้อยละ 85.38 ส่วนของนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสัมพันธ์กันเพียงร้อยละ 14.95 และส่วนที่ไม่สัมพันธ์กันมีถึงร้อยละ 85.05 การที่ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทในสองภาคนี้ มีความสัมพันธ์กันน้อยเช่นนี้ อาจจะเนื่องมาจากการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอหรืออาจจะเป็นเพราะโรงเรียนยังขาดเครื่องมือต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนรู้จักตนเอง เช่นแบบสำรวจความสนใจ แบบทดสอบความถนัด และแบบทดสอบความสามารถของนักเรียน เป็นต้น

ค. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพของนักเรียน

จากการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพของนักเรียนตามเกณฑ์กำหนดไว้ ปรากฏว่านักเรียนชายหญิงในโรงเรียนทั้งสองประเภทในสองภาคนี้ มีความสามารถในการเลือกอาชีพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก มีเป็นจำนวนน้อย ส่วนมากนักเรียนมีความสามารถในการเลือกอาชีพอยู่ในเกณฑ์ซึ่งอาจจะ เป็นเพราะขาดการแนะแนวหรือมีการแนะแนวที่ น่าจะเพิ่มประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไปอีก

สำหรับการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเพศปรากฏว่าในภาคใต้นักเรียนชายมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้ดีกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น นักเรียนชายหญิงมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และนักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเลือกอาชีพได้อยู่ในเกณฑ์ดี

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเลือกอาชีพระหว่างนักเรียนที่มีอายุแตกต่างกัน ก็ปรากฏว่านักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทในสองภาคนี้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความสามารถในการเลือกอาชีพได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยอื่น ๆ ที่กล่าวไว้ในบทที่สอง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกอาชีพของนักเรียนพบว่านักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความสามารถในการเลือกอาชีพไม่แตกต่างกัน และนักเรียนเพียงส่วนน้อย ที่ร้อยละ 14.62 เท่านั้นที่สามารถเลือกอาชีพได้ถูกต้องเหมาะสมกับตนเอง และจากการวิเคราะห์ความต้องการในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน พบว่านักเรียนบางคนเลือกอาชีพยังไม่ตรงกับสายวิชาที่ตนตอบว่าประสงค์จะเรียนต่อเมื่อสำเร็จ ม.ศ.3 แล้ว เช่นเลือกอาชีพทหาร ทั้ง ๆ ที่ตอบว่าจะเรียนต่อสายอาชีพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนขาดความรู้ ขาดข้อสนเทศ (Information) หรือรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนต่อ และการเลือกอาชีพที่ถูกต้อง และทันสมัยก็ได้ ดังนั้นเพื่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องเหล่านี้ และเพื่อให้โรงเรียนที่มีการจัดการแนะแนวสามารถจัดการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

ก. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความสามารถในการเลือกอาชีพไม่แตกต่างกัน กล่าวคือมีความสามารถในการเลือกอาชีพพอ ๆ กัน ทั้ง ๆ ที่โรงเรียนมัธยมแบบประสมได้มีการจัดการบริการแนะแนวอย่างเป็นลำดับขั้นระบบดีกว่าโรงเรียนมัธยมสายสามัญ และจัดมานานกว่าโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ซึ่งนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมน่าจะมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้ดีกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ แต่ผลการวิจัยไม่ได้เป็นเช่นนั้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการจัดการบริการแนะแนวยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง ดังนั้นโรงเรียนที่จัดการบริการแนะแนวควรจะจัดให้สมบูรณ์กว่าที่เป็นอยู่โดยจัดให้บริการครบทั้งห้าบริการตามหลักการแนะแนว และควรจัดให้-

บริการแก่นักเรียนอย่างกว้างขวางและทั่วถึงทุก ๆ บริการ โดยจัดให้มีครูแนะแนวหรือเจ้าหน้าที่
ทางการแนะแนวอย่างครบถ้วน และผู้บริหารโรงเรียน คณะครู ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรจะ
ใส่ใจใส่ใจและให้การสนับสนุนมากกว่าที่เป็นอยู่ ทั้งนี้เพื่อให้บริการแนะแนวที่จัดขึ้นในโรงเรียน
มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และช่วยให้นักเรียนสามารถเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับตนดียิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีจำนวนร้อยละของผู้
ที่มีความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความต้องการในการเลือกอาชีพ
สัมพันธ์กันมากกว่าของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญเพียงเล็กน้อยเท่านั้น กล่าวคือนักเรียน
ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีองค์ประกอบทั้งสามสัมพันธ์กันร้อยละ 15.25 และที่ไม่สัมพันธ์กัน
มีถึงร้อยละ 84.75 และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีองค์ประกอบทั้งสามสัมพันธ์กัน
ร้อยละ 13.98 และที่ไม่สัมพันธ์กันมีถึงร้อยละ 86.02 และพบว่านักเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูง แต่ไม่เลือกอาชีพที่ต้องใช้ความสามารถทางวิชาการสูง และนักเรียนที่มีผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แต่ไปเลือกอาชีพที่ต้องใช้ความสามารถทางวิชาการสูง เมื่อพิจารณาแล้ว
จะพบว่านักเรียนยังไม่มีความเข้าใจในตนเองหรือไม่รู้จักตนเองดีพอ กล่าวคือยังไม่มีความเข้าใจ
ในความสามารถ ความสนใจของตนเองอย่างเพียงพอ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะ
ว่าโรงเรียนควรจัดบริการแนะแนวโดยเน้นเรื่องการแนะแนวอาชีพ จัดให้มีเครื่องมือที่จะช่วยให้
เด็กรู้จักตนเอง ได้แก่ชุดทดสอบเชาวน์ ความถนัด ความสนใจ และอื่น ๆ พร้อมทั้งจัดหา
ข้อสนเทศทางอาชีพอย่างกว้างขวาง และเป็นปัจจุบัน และที่สำคัญที่สุดคือบุคคลากร ที่มีความ
สามารถและประสบการณ์ทางการแนะแนว รู้จักหาข้อสนเทศ รู้จักใช้เทคนิคในการให้ข้อสนเทศ
รู้จักใช้เครื่องมือทางจิตวิทยา ตลอดจนการให้คำปรึกษาในการเลือกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

3. จากผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทส่วนใหญ่เลือกอาชีพ
ครู ปรินซ์ แพทย์ และวิศวกร ซึ่งเป็นอาชีพขั้นสูงและต้องใช้ความสามารถทางวิชาการสูง
ความนิยมในการเลือกอาชีพประเภทดังกล่าวมีลักษณะเหมือนกับผลการวิจัยของบุญถึง แนนทนา
(บุญถึง แนนทนา, 2500) ซึ่งพบว่านักเรียนส่วนมากเลือกอาชีพข้าราชการ และจากการ
สำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 ของ เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ
(เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ, 2500) ซึ่งพบว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกอาชีพแพทย์ ทหาร วิศวกร

และครู แสดงให้เห็นว่าความนิยมในอาชีพหรือทัศนคติเกี่ยวกับอาชีพของนักเรียนสมัยปัจจุบันก็เหมือนกับความนิยมในอาชีพของนักเรียนเมื่อสมัย 15 - 16 ปีก่อน และเป็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาชีพใหม่ ๆ ที่มีรายได้ดีไปเพื่ออาชีพอื่น ๆ แต่ใช้ความสามารถทางวิชาการไม่สูงนักก็อาจทำได้และประสบผลสำเร็จ เช่น อาชีพบริหารธุรกิจ บริการโรงแรม หรืออาชีพนักคุุเทศก์ นักออกแบบ นักตกแต่งภายในภายในอาคารสถานที่ หรือนักจัดสวนไม้ดอกไม้ประดับตกแต่งบริเวณหน้าอาคารสถานที่ นักเรียนไม่เลือกประกอบอาชีพเหล่านี้เลยทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนขาดความรู้ ขาดข้อสนเทศ (Information) หรือรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพเหล่านั้นก็ได้ หรืออาจจะเป็นเพราะสภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม หรือก่านิยมที่นักเรียนได้รับก็อาจเป็นได้ ดังนั้นโรงเรียนที่จัดบริการแนะแนวจึงควรที่จะปรับปรุงบริการสนเทศ (Information Service) ให้มีประสิทธิภาพที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยการหาเอกสาร ข่าวสาร ความรู้หรือรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพทุก ๆ ประเภทโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพใหม่ ๆ บริการให้แก่นักเรียนโดยทั่วถึง และข้อสนเทศเหล่านั้นควรจัดให้ทันต่อเหตุการณ์หรือทันสมัยหรือจัดข่าวสารรายละเอียดให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ หรืออาจเชิญวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญในอาชีพนั้นมาบรรยาย หรือให้บริการตอบข้อซักถามของนักเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก็จะช่วยให้ช่วยให้นักเรียนได้ทราบถึงประเภทอาชีพและรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นอาชีพที่ตรงกับความสามารถ ความสนใจ ของนักเรียนและออกไปประกอบอาชีพนั้น ๆ และประสบผลสำเร็จได้

4. ผลการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียนปรากฏว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสามารถในการวิชาภาษาอังกฤษและภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญมีความสามารถในการวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และสำหรับวิชาภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสามารถสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การที่ผลการวิจัยปรากฏดังกล่าวนี้อาจจะเป็นเพราะว่าโรงเรียนแต่ละประเภทเน้นการสอนในวิชาต่าง ๆ แตกต่างกันไปก็ได้ กล่าวคือ โรงเรียนมัธยมแบบประสมเน้นการสอนทางด้านภาษา คือภาษาอังกฤษและภาษาไทยมากกว่าคำนวณและวิทยาศาสตร์ ส่วนโรงเรียนมัธยมสายสามัญก็เน้นการสอนทางด้านคำนวณและวิทยาศาสตร์มากกว่าทางด้านภาษา นอกจากนี้ก็อาจจะ-

เนื่องมาจากความสามารถของครูผู้สอนแตกต่างกันก็ได้ อย่างไรก็ตามก็เพื่อให้ความสามารถทางการเรียนในวิชาดังกล่าวของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีประสิทธิภาพเท่าเทียมกันหรือดีขึ้นเท่าเทียมกันทุก ๆ วิชา ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่าทางโรงเรียนควรจะจัดหาครูเฉพาะวิชาให้เพียงพอและจัดให้ครูเขาสอนวิชาต่าง ๆ ตามความถนัด ความสามารถ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น เพราะครูที่ถนัดในวิชาใดก็ให้สอนวิชานั้นจะทำให้ครูผู้สอนรู้สึกสนุกพร้อมต่าง ๆ ของนักเรียนได้ดี และหาทางแก้ไขปรับปรุงการสอนของตนและการเรียนของนักเรียนได้ดียิ่งกว่าครูที่ไม่ถนัดในวิชาที่ตนสอน

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่ศึกษาต่อไป

1. ผู้วิจัยเรื่องนี้ไม่ได้ศึกษาสภาพที่แท้จริงของโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะศึกษาเพราะเขาใจว่าโรงเรียนมัธยมแบบประสมแบบ 1 จะคงมีการจัดบริการแนะแนวอย่างเป็นระบบแล้วอย่างใด กล่าวคือมีห้องแนะแนว มีครูแนะแนวประจำ และให้บริการแก่นักเรียนเป็นอย่างดี ส่วนโรงเรียนมัธยมสายสามัญนั้นผู้วิจัยเข้าใจว่ายังไม่ได้จัดบริการแนะแนวและไม่มีครูแนะแนวประจำ และถึงแม้จะจัดก็คงจะยังไม่เป็นระบบเหมือนโรงเรียนมัธยมแบบประสม แต่ปรากฏว่าเมื่อทำการศึกษาแล้วก็พบว่าโรงเรียนมัธยมสายสามัญที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างก็มีการจัดบริการแนะแนวอย่างเป็นระบบเช่นเดียวกันกับโรงเรียนมัธยมแบบประสม กล่าวคือมีห้องแนะแนว และมีครูแนะแนวประจำเช่นเดียวกัน ดังนั้นผลการวิจัยจึงพบว่านักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือมีความสามารถในการเลือกอาชีพได้พอ ๆ กัน ฉะนั้นผู้ที่ทำการศึกษารื่องนี้ต่อไปควรได้ศึกษาสภาพของโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเสียก่อน ว่ามีการจัดบริการแนะแนวอย่างเป็นระบบเหมือนกันหรือแตกต่างกันเพียงใด และควรทำการศึกษาเปรียบเทียบโรงเรียนที่มีสภาพแตกต่างกันจริง ๆ กล่าวคือโรงเรียนมัธยมสายสามัญ ควรเป็นโรงเรียนที่ไม่มีการจัดบริการแนะแนว และโรงเรียนมัธยมแบบประสมควรเป็นโรงเรียนที่มีการจัดบริการแนะแนวอย่างเป็นระบบแล้ว หรืออาจจะศึกษาเปรียบเทียบโรงเรียนที่มีการจัดบริการแนะแนวอย่างเป็นระบบแล้วเหมือนกันหรือโรงเรียนที่ยังไม่มีการจัดบริการแนะแนวเหมือนกันก็ได้ ทั้งนี้เพื่อจะทำให้ผู้ศึกษาพบความแตกต่างกันเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกอาชีพ

ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทได้ยิ่งขึ้นกว่าการศึกษาครั้งนี้

2. การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลที่ใช้เวลาในการทดสอบนักเรียนมากเกินไป กล่าวคือผู้วิจัยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งใช้เวลาทดสอบ 2 ชั่วโมง แบบสำรวจความสนใจในอาชีพใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที แบบสอบถามใช้เวลา 30 นาที รวมเวลา 4 ชั่วโมง ซึ่งการทดสอบที่ใช้เวลามากเช่นนี้นอกจากจะทำให้ผู้บริหารโรงเรียน ก่ออาการเหนื่อยหรือรู้ไม่เต็มใจให้ทดสอบเพราะจะทำให้เสียเวลาเรียนของนักเรียนแล้วยังทำให้ผลการทดสอบไม่สมบูรณ์เป็นที่เชื่อถือได้อีกด้วย ทั้งนี้เพราะการทดสอบใด ๆ ก็ตาม ถ้าใช้เวลามากเกินไป จะทำให้ผู้สอบก่อนนักเรียนเกิดความเหนื่อยจึงทำให้ผลการทดสอบไม่ก็พร้อมมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นผู้ที่จะทำการศึกษาเรื่องนี้ต่อไปควรได้พิจารณาเกี่ยวกับแบบทดสอบควยว่าใช้เวลาอย่างน้อยเพียงใด และผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า แบบทดสอบใด ๆ ที่จะนำไปทดสอบนักเรียนไม่ควรจะใช้เวลาเกิน 2 ชั่วโมง ทั้งนี้เพื่อจะทำให้ผู้ศึกษาได้ข้อมูลที่คมีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้

ก. ข้อเสนอแนะโดยทั่วไป

1. โรงเรียนมัธยมทุกโรงควรมีแผนกแนะแนว และควรมีครูและแนวที่ไ้รับการศึกษาอบรมโดยตรงในวิชาแนะแนวมาประจำทำหน้าที่ประสานงานและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของการแนะแนวในโรงเรียน บริการแนะแนวจะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางจัดบริการแนะแนวสำหรับนักเรียนในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพได้

2. โรงเรียนมัธยมศึกษาทุกโรงควรเพิ่มวิชา "กิจกรรมสำรวจ" ขึ้นในชั่วโมงที่สอนตามปกติสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง วิชานี้จะช่วยให้นักเรียนได้ทราบละเอียดในวิชาชีพ และสถานศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนช่องทางและโอกาสที่จะประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในสถาบันต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นยังจะช่วยให้นักเรียนได้สำรวจและเข้าใจตนเองได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะมีผลต่อการเลือกเรียนต่อหรือเลือกอาชีพของนักเรียนให้เหมาะสมถูกต้องกับตนเองตามความเป็นจริงอีกด้วย และครูผู้สอนกิจกรรมสำรวจนี้ก็ควรแนะแนวนั่นเอง

3. การเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมทุกโรง ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียน

วิชาต่าง ๆ ตามความสนใจและความถนัดของนักเรียน ทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายข้อ 1 ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2503 ที่ว่า "เพื่อให้ได้มีการศึกษาทั่วไปอันเหมาะสมแก่วัยและสภาพของสังคมในปัจจุบัน รวมทั้งให้มีโอกาสสำรวจความสนใจหรือความถนัดพิเศษและส่งเสริมไปในทางนั้น ๆ"

4. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน ครู ผู้ปกครอง และประชาชนเข้าใจถึงขอบเขตและคุณค่าของการแนะแนว เพื่อจะได้ให้ความร่วมมือและมารับบริการแนะแนว

5. โรงเรียนมัธยมทุกโรงเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาหรือผู้ที่พบความสำเร็จในอาชีพต่าง ๆ มาบรรยายถึงอาชีพหรือความสำเร็จในอาชีพของคนที่นักเรียนได้เคยรู้จักอยู่ 2 ครั้ง และหาให้มีโอกาสควรจัดให้มี "วันอาชีพ" ขึ้นในโรงเรียนสักวันหนึ่ง โดยการเชิญบุคคลในอาชีพต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจในชุมนุมชนนั้นมาพูดให้นักเรียนฟัง หรือให้สัมภาษณ์แก่นักเรียน การได้เห็นตัวอย่างบุคคลที่ประสบความสำเร็จในอาชีพต่าง ๆ จะเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนสนใจค้นคว้าหาความรู้ในอาชีพเหล่านั้นยิ่งขึ้น

6. ครูที่สอนวิชาต่าง ๆ ทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ (ศิลปปฏิบัติและศิลปศึกษา) ในโรงเรียนมัธยม ควรมีส่วนในการให้รายละเอียดทางการศึกษาต่อ และการเลือกอาชีพแก่นักเรียน โดยการสอดแทรกความรู้ในวิชาชีพต่าง ๆ เข้าไว้ในเนื้อหาวิชาที่ตนสอนด้วย เช่นครูสอนวิทยาศาสตร์ อาจสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับแพทย์หรือวิศวกร ครูสอนช่างยนต์ (ศิลปปฏิบัติ) อาจสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับช่องทางในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาแผนกช่างยนต์ เป็นต้น

7. ถ้าสามารถกระทำได้ควรหาเครื่องมือที่จะเป็นประโยชน์ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถเข้าใจตนเองได้อย่างถูกต้อง เช่นแบบทดสอบความถนัด แบบสำรวจความสนใจ เป็นต้น มาใช้ในโรงเรียนหรือติดต่อขอบริการจากหน่วยงานที่มีเครื่องมือเหล่านี้ และนอกจากนั้นควรนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมาไว้ให้เป็นประโยชน์ในการแนะแนวการเรียนต่อ และการเลือกอาชีพด้วย

8. ควรรวบรวมข้อสนเทศหรือรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนต่อและการเลือกอาชีพจากสถาบันหรือหน่วยงานต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะจากสถานศึกษาและ-

แหล่งอาศัยที่อยู่ในท้องถิ่นซึ่งโรงเรียนตั้งอยู่ และควรจะให้ทันสมัยอยู่เสมอ และควรเสนอข้อเสนอสุนทศ หรือรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนและอาชีพที่รวบรวมได้แก่นักเรียน โดยการผลิตเอกสารแจก การแนะนำ หรือการแนะนำรายบุคคล

9. จัดให้มีการปาฐกถา บรรยายหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ และการเลือกอาชีพทุก ๆ ปี โดยเฉพาะในปลายปีการศึกษาสำหรับนักเรียนชั้น ม.ก.3 และ ม.ศ.5 และก่อนที่จะจัดให้มีการสำรวจความต้องการของนักเรียนก่อนว่านักเรียนส่วนมากสนใจเรื่องอะไร แล้วจึงจัดให้มีการปาฐกถา การบรรยายหรือการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับตนเองยิ่งขึ้น

10. การนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ โดยเฉพาะนักเรียนที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา ในแต่ละระดับ (ม.ก.3, ม.ศ.5) เช่นนำไปชมโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แหล่งผลิต แหล่งการค้า แหล่งอุตสาหกรรม หรือแหล่งอาชีพอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการเรียนและการเลือกอาชีพ

11. ควรติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วโดยวิธีที่แต่ละโรงเรียนจะเห็นสมควร เช่นการให้สัมภาษณ์แก่โรงเรียนทราบถึงการเรียน การประกอบอาชีพของตน โดยใช้บัตรไปรษณีย์หรือจดหมาย เพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงบริการแนะแนวของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น

12. บริการให้คำปรึกษาควรจัดทำเป็นประจำเมื่อมีครูแนะแนวที่มีความรู้และได้รับการฝึกอบรมมาทางนี้โดยเฉพาะ และในการให้คำปรึกษาด้านการเรียนหรือด้านอาชีพแก่นักเรียน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล ผู้ให้คำปรึกษาควรจะให้แก่นักเรียนได้เข้าใจและยอมรับความถนัด ความสนใจ ตลอดจนสภาพของตนเองว่าเป็นอย่างไร หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ควรแนะนำให้แก่นักเรียนได้เข้าใจตนเองให้มากที่สุดนั่นเอง นอกจากนี้โรงเรียนควรเชิญผู้ปกครองนักเรียนมาประชุมที่โรงเรียนอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อให้ผู้ปกครองได้เข้าใจถึงวิธีการพิจารณาเลือกอาชีพ และธรรมชาติของวิชาชีพที่นักเรียนจะเลือกอีกด้วย.

บรรณานุกรม

- ก.ว. สวัสดิ์พาณิชย์ "การปรับปรุงการศึกษาให้เหมาะสมแก่ความต้องการแรงงาน" การประเมินผลเบื้องต้นเกี่ยวกับการศึกษาและกำลังคนในประเทศไทย หน้า 26 - 63 สำนักงานวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2512.
- ก.อ. สวัสดิ์พาณิชย์ "การมัธยมศึกษาในประเทศไทย" การวางแผนการศึกษาและการพัฒนา กำลังคน หน้า 20 - 35 สำนักงานวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2512.
- จันทิมา บุญวาทย์ การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500, 82 หน้า.
- จิตรอารี เนกรีน การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 โรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคศึกษา 11 ปีการศึกษา 2513 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 77 หน้า.
- เฉลิมชัย อุดมพงศ์ การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ม.ศ.3 และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 104 หน้า.
- ทวัชชัย ชัยจิรฉายากุล การศึกษาลักษณะประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญ และสายอาชีวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา 2512 วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 180 หน้า.
- นาฏเจดีย์ว สุมาวงศ์ การให้ความรู้เกี่ยวกับงานวิิพต่าง ๆ แก่นักเรียน กำนับรยาย 7 หน้า จักสำเนา.

นาวัน รุ่งโรจน์ เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ประเภทศึกษา
ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสม และโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบเดิม จังหวัดพระนครศรี
อยุธยา การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสาสมัคร 2514, 108 หน้า.

ประสาร เป็งงูม การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น
ม.ศ.3 - 4 โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2509
ปริิฎฐานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสาสมัคร 2510, 290 หน้า.

เพ็ญใจ เพ็ญเกียรติ การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500, 63 หน้า.

บุพพรณี กุศลปิติ การนิยทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครศรี
อยุธยา วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 71 หน้า.

ลวน สายยง และ อังกลดา กันต์รัตนานนท์ สถิติวิทยาทางการศึกษา วัฒนาพานิช 2515,
280 หน้า.

ลัดดา สุวรรณรัตน์ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพ
ของนักเรียนในโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม ปริิฎฐานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสาสมัคร 2512, 117 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิสามัญศึกษา โครงการพัฒนาการศึกษาโรงเรียนมัธยมแบบประสม
(กมส. 1) ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1 2511, 93 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิสามัญศึกษา "แผนพัฒนามัธยมศึกษาโครงการจัดโรงเรียนมัธยม
แบบประสม" เรื่องนารูของกรมวิสามัญศึกษา หน้า 23 - 36, 2509.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กองเผยแพร่การศึกษา แผนการศึกษาแห่งชาติ เอกสารการศึกษา
ฉบับที่ 6 กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2504, 74 หน้า.

กิจการ, กระทรวง กองเผยแพร่การศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ เอกสารการศึกษา
ฉบับที่ 6 กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2514, 74 หน้า.

สมพงษ์ มั่นธวัช การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512 ปรินฤตานิพนธ์การศึกษาค-
บหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 129 หน้า.

สวัสดิ์ บรรเทิงสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2509 ในโรงเรียนมัธยมสาริต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ปรินฤตานิพนธ์การศึกษาคบหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2510,
227 หน้า.

สาโรช บัวศรี การวางแผนการศึกษา กองวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2512,
243 หน้า.

Anastasi, Anne, Psychological Testing 2 nd. ed., The Macmillan
Company, New York, 1961, 657 pp.

Boonthung Nannar, Occupational Choices Compared with Occupational
Opportunities of Selected Students from Cholburi, Master
Thesis, Indiana University, 1957, 64 pp.

✓Collazo, Jenaro Collazo., "Occupational Plans of Puerto Rican Youth,"
Dissertation Abstracts 28(4) : 1534 - 1535, October, 1967.

Dobbins, Loy Henderson, "Educational and Occupational Aspirations
and Expectations of High School Senior Boys in Five Louisiana
Parishes," Dissertation Abstracts, 29(9) : 2958, A.

Dreton, K.W., "Vocational Choices of Secondary Pupils," Occupations
27 : 104 - 108, 1948.

Eddy, Vanik Silas, "The Influence of Selected Factors on the Vocational
Choices of Vocational Agricultural Students in Louisiana,"
Dissertation Abstracts, 29(9) : 2958 - 2959 March, 1969.

Edmiston, R.M., and Star, C.H., "Youth's Attitude Toward Occupation,"
Occupations 26 : 213 - 220, April, 1948.

- Erdman, Robert Lee, "Vocational Choices of Adolescent Mentally Retarded Boys," Dissertation Abstracts, 17(11) 2497, November, 1957.
- Ferguson, George A., Statistics Analysis in Psychology and Education, McGraw Hill Book Co.; New York, 1966, 44 pp.
- Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Vakils, Feffer and Simons Private Ltd., Bombay, 1967, 491 pp.
- Ginzberg, Eli., "Occupational Choices," An Approach to a General Theory, Columbia University Press, New York, 1951.
- Greenleaf, Walter J., Occupations and Careers, McGraw-Hill Book Company, New York, 1955, 78 pp.
- Kroger, R., and Louttit, "The Influence of Fathers' Occupation on Vocational Choices of High School Boys," Journal of Applied Psychology 14 : 203 - 212, September, 1953.
- McQueen, Lila Jeanne., "Some Cognitive Bases of Vocational Choices," Dissertation Abstracts, 28(5) : 2609B - 2610B, November, 1967.
- Perrone, Phillip A., "Values and Occupational Preferences of Junior High School Girls," The Personnel and Guidance Journal 44 : 254 - 257, November, 1965.
- Steffre, Bufford, "Concurrent Validity of the Vocational Values Inventory," Journal of Educational Research 52(9) : 339 - 340, May, 1959.
- Strong, Edward K., Vocational Interest of Men and Women, Stanford University Press, Stanford, California, 1954, 746 pp.
- Super, Donald E., The Psychology of Careers, Harper and Brothers, New York, 1957, 362 pp.

ការពង្រឹង

ภาคผนวก ก.

กาสถิติ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจความสนใจ

ตาราง ก. การแปลงคะแนนดิบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นคะแนนที่

1. วิชาคณิตศาสตร์

X	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		f	cf	$cf + \frac{1}{2}f$	P.R.	T
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง					
28	1	-	-	-	1	472	471.5	99.9108	81
27	-	-	1	-	1	471	470.5	99.6989	77
26	-	-	-	-	-	470	470.0	99.5930	76
25	2	-	2	-	4	470	468.0	99.1692	74
24	2	-	3	-	5	466	463.5	98.2156	71
23	2	-	2	-	4	461	459.0	97.2621	69
22	1	-	4	-	5	457	454.5	96.3085	68
21	2	-	5	-	7	452	448.5	95.0371	67
20	3	-	5	-	8	445	441.0	93.4479	65
19	4	-	2	2	8	437	433.0	91.7527	64
18	5	3	6	4	18	429	420.0	88.9980	63
17	8	5	8	8	29	411	396.5	84.0183	60
16	4	6	9	5	24	382	370.0	78.4030	58
15	8	4	5	6	23	358	366.5	77.6613	58
14	10	6	6	10	32	335	319.0	67.5961	55
13	11	22	16	5	54	303	276.0	58.4844	52
12	7	10	11	14	42	249	228.0	48.3132	49
11	11	11	10	8	40	207	187.0	39.6253	47
10	8	10	6	15	39	167	147.5	31.2552	45
9	4	18	5	9	36	128	110.0	23.3090	43

ตาราง ก. วิชาคณิตศาสตร์ (ต่อ)

X	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		f	cf	$cf + \frac{1}{2}f$	P.R.	T
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง					
8	10	7	7	13	37	92	73.5	15.5746	40
7	7	5	3	9	24	55	43.0	9.1117	37
6	5	6	-	5	16	31	23.0	4.8737	33
5	2	2	2	2	8	15	11.0	2.3309	30
4	-	3	-	1	4	7	5.0	1.0595	27
3	1	-	-	2	3	3	1.5	.3178	23

2. วิชาวิทยาศาสตร์

X	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		f	cf	$cf + \frac{1}{2}f$	P.R.	T
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง					
42	-	-	2	-	2	472	471.0	99.8049	80
41	1	-	1	-	2	470	469.0	99.3811	75
40	1	-	1	-	2	468	467.0	98.9573	73
39	1	-	4	-	5	466	463.5	98.2156	73
38	-	-	1	-	1	461	460.5	97.5799	70
37	2	-	5	-	7	460	456.5	96.7323	68
36	1	-	3	-	4	453	451.0	95.5669	67
35	4	-	2	3	7	449	445.5	94.4014	66
34	1	-	3	-	4	442	440.0	93.2360	65
33	3	-	5	-	8	438	434.0	91.9646	64

ตาราง ก. วิชาวิทยาศาสตร์ (ก๑)

X	มัธยมแผนประสม		มัธยมสายสามัญ		f	cf	$cf + \frac{1}{2}f$	P.R.	T
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง					
32	4	1	2	2	9	430	425.5	90.1634	63
31	5	-	5	2	12	421	415.0	87.9385	62
30	2	1	3	1	7	409	405.5	85.9254	61
29	5	3	6	1	15	402	394.5	83.5945	60
28	4	1	8	2	15	387	379.5	80.4160	59
27	3	5	5	2	15	372	364.5	77.2375	58
26	6	8	3	4	21	357	346.5	73.4233	56
25	7	4	5	3	19	336	326.5	69.1853	55
24	16	7	8	6	37	317	298.0	63.1462	53
23	3	6	4	9	22	280	269.0	57.0011	52
22	6	11	8	6	31	285	242.5	51.3857	50
21	6	2	6	8	22	227	216.0	45.7704	49
20	6	5	4	8	23	205	193.5	41.0026	48
19	10	9	6	11	36	182	164.0	34.7516	46
18	1	8	2	3	14	146	139.0	29.4541	45
17	3	9	5	9	26	132	119.0	25.2161	43
16	6	5	4	11	26	106	93.0	19.7067	42
15	4	10	1	6	21	80	69.5	14.7270	40
14	2	7	3	5	17	59	55.5	11.7604	38
13	1	3	1	9	14	42	35.0	7.4165	35
12	2	6	-	1	9	28	23.5	4.9796	34
11	-	3	1	3	7	19	15.5	3.2844	32

ตาราง ก. วิชาวิทยาศาสตร์ (ต่อ)

X	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		f	cf	$cf + \frac{1}{2}f$	P.R.	T
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง					
10	-	2	-	2	4	12	10.0	2.1190	30
9	1	1	-	1	3	8	6.5	1.3773	28
8	-	-	-	2	2	5	4.0	.8476	26
7	1	-	-	-	1	3	2.5	.5297	24
6	-	1	1	-	2	2	1.0	.2119	21

3. วิชาภาษาไทย

X	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		f	cf	$cf + \frac{1}{2}f$	P.R.	T
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง					
42	-	-	1	-	1	472	471.5	99.9108	81
41	-	-	-	-	-	471	471.0	99.8049	80
40	-	-	1	-	1	471	470.5	99.6989	78
39	-	2	1	-	3	470	468.5	99.2751	74
38	1	-	3	-	4	467	465.0	98.5335	72
37	4	1	3	1	9	463	458.5	97.1561	69
36	-	3	5	4	12	454	448.0	94.9312	67
35	4	3	2	2	11	442	436.5	92.4943	64
34	3	12	4	5	24	431	419.0	88.7861	63
33	5	4	3	5	17	407	398.5	84.4421	60
32	8	7	6	8	29	390	375.5	79.5684	59

ตาราง ก. วิชากาษาไทย (ต่อ)

X	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		f	cf	$cf + \frac{1}{2}f$	P.R.	T
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง					
31	9	9	6	6	30	361	364.0	77.1316	58
30	10	9	11	8	38	331	312.0	66.1128	54
29	-	5	4	12	21	293	282.5	59.8617	53
28	11	6	6	12	35	272	254.5	53.9285	51
27	8	7	7	5	27	237	223.5	47.3596	49
26	9	2	5	9	25	210	197.5	41.8502	48
25	8	5	9	3	25	185	172.5	36.5527	47
24	3	9	7	8	27	160	146.5	31.0433	45
23	9	7	4	5	25	133	120.5	25.5339	44
22	7	8	7	5	27	108	94.5	20.0245	42
21	5	4	5	3	17	81	72.5	15.3627	40
20	1	2	2	4	9	64	59.5	12.6080	39
19	2	3	4	3	12	55	49.0	10.3831	37
18	4	6	2	2	14	43	36.0	7.6284	36
17	2	2	5	-	9	29	24.5	5.1915	34
16	1	-	1	1	3	20	18.5	3.9201	32
15	2	-	3	1	6	17	14.0	2.9666	31
14	1	-	-	1	2	11	10.0	2.1190	30
13	-	1	1	1	3	9	7.5	1.5892	29
12	1	-	-	1	2	6	5.0	1.0595	27
11	-	-	-	1	1	4	3.5	.7416	25

ตาราง ก. วิชาภาษาไทย (ต่อ)

X	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		f	cf	$cf + \frac{1}{2}f$	P.R.	T
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง					
10	-	-	-	-	-	3	3.0	.6357	25
9	-	1	-	-	1	3	2.5	.5297	24
8	-	-	-	2	2	2	1.0	.2119	21

4. วิชาภาษาอังกฤษ

X	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		f	cf	$cf + \frac{1}{2}f$	P.R.	T
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง					
45	2	-	-	-	2	472	471.0	99.8049	80
44	2	-	-	-	2	470	469.0	99.3811	75
43	1	-	-	-	1	468	467.5	99.0632	74
42	-	1	2	-	3	467	465.5	98.6394	72
41	-	-	-	-	-	464	464.0	98.3216	71
40	3	-	-	-	3	464	462.5	98.0037	71
39	2	-	2	-	4	461	459.0	97.2621	69
38	2	4	-	-	6	457	454.0	96.2026	68
37	3	2	-	-	5	451	448.5	95.0371	66
36	2	3	3	-	8	446	442.0	93.6598	65
35	-	2	3	1	6	438	435.0	92.1765	64
34	1	3	2	2	8	432	428.0	90.6932	63
33	3	2	-	2	7	424	420.5	89.1039	62

ตาราง ก. วิชากาษาอังกฤษ (ก๑)

X	มัธยมแผนประสม		มัธยมสายสามัญ		f	cf	$cf + \frac{1}{2}f$	P.R.	T
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง					
32	2	3	1	2	8	417	413.0	87.5147	62
31	3	5	-	4	12	409	403.0	85.3957	60
30	5	5	6	-	16	397	389.0	82.4291	59
29	4	9	2	9	24	381	369.0	78.1911	58
28	7	6	3	2	18	357	348.0	73.7412	57
27	8	5	5	1	19	339	329.5	69.8210	55
26	7	4	2	4	17	320	311.5	66.0068	54
25	3	5	2	4	14	303	296.0	62.7224	53
24	6	2	6	7	21	289	278.5	59.0141	52
23	2	7	3	5	17	268	259.5	54.9880	51
22	2	7	2	3	14	251	244.0	51.7036	50
21	5	3	3	10	21	237	226.5	47.9953	49
20	5	4	2	5	16	216	208.0	44.0752	48
19	2	4	1	12	19	200	190.5	40.3669	48
18	4	3	3	6	16	181	173.0	36.6587	47
17	3	2	3	6	14	165	158.0	33.4802	46
16	4	6	5	4	19	151	141.5	29.9838	45
15	3	3	7	4	17	132	123.5	26.1696	44
14	6	4	13	4	27	115	101.5	21.5078	42
13	2	3	4	9	18	88	79.0	16.7401	40
12	4	5	5	7	21	70	59.5	12.6080	39

ตาราง ก. วิชามหาวิทยาลัย (ต่อ)

X	มัธยมแบบประสม		มัธยมสายสามัญ		f	cf	$cf + \frac{1}{2}f$	P.R.	T
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง					
11	3	-	7	2	12	49	43.0	9.1117	37
10	3	2	4	2	11	37	31.5	6.6748	35
9	2	4	5	-	11	26	20.5	4.3439	33
8	2	-	2	-	4	15	13.0	2.7547	31
7	-	-	5	1	6	11	8.0	1.6952	29
6	-	-	1	-	1	5	4.5	.9535	27
5	-	-	2	-	2	4	3.0	.6357	25
4	-	-	-	-	-	2	2.0	.4238	24
3	-	-	-	-	-	2	2.0	.4238	24
2	-	-	2	-	2	2	1.0	.2119	21

ตาราง ข. การแปลงคะแนนความสนใจในอาชีพของนักเรียนราย เป็นคะแนนที่

คะแนนดิบ	คะแนนที่									
	งานนอก สำนักงาน	เครื่องยน กลไก	กำหนด	วิทยา ศาสตร์	การ โฆษณา	ศิลปะ	ภาษาและ วรรณคดี	ดนตรี	บริการ สังคม	เฉลี่ย
87										81
86										80
85										80
84										80
83										80
82	81			81						80
81	80			80						80
80	80			80						80
79	80			80						80
78	80			80						80
77	78			80						80
76	76			80						80
75	76			80						78
74	75			80						77
73	74			80	81				81	76
72	74			80	79				80	76
71	73			80	79	81			80	76
70	73			80	78	80			80	75
69	73			78	78	80			78	75
68	72			76	78	80			78	74

การาง ข. (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่									
	งานนอก สำนักงาน	เครื่องยนต์ กลไก	คำนวณ	วิทยา ศาสตร์	การ โฆษณา	ศิลปะ	ภาษาและ วรรณคดี	ดนตรี	บริการ สังคม	เสริม
67	71			75	78	80			77	73
66	70			75	77	80			76	71
65	69	81		74	76	80			75	71
64	68	80		73	76	80			75	70
63	66	78		72	76	80			74	69
62	65	78		71	75	80			74	68
61	64	78		71	75	80			74	67
60	63	77		70	75	80			74	66
59	63	76		69	74	80			73	66
58	63	75		68	73	80			72	64
57	62	74		67	72	80			71	62
56	61	73		67	72	80			71	61
55	60	71		65	71	80			70	60
54	59	70		64	70	80			70	59
53	59	69	81	63	69	80			69	57
52	58	68	80	63	68	80			68	56
51	57	67	80	62	67	79			67	54
50	56	66	80	61	67	78			66	53
49	55	66	79	60	65	78			65	52
48	54	65	77	59	65	78			63	51
47	53	63	76	58	64	76			62	49

ตาราง ข. (กอ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่									
	งานนอก สำนักงาน	เครื่องยนต กลไก	กำหนด	วิทยา ศาสตร์	การ โฆษณา	ศิลปะ	ภาษาและ วรรณคดี	ดนตรี	บริการ สังคม	เสริมอื่น
46	52	62	75	58	62	73			60	48
45	52	61	75	57	60	72			59	47
44	50	61	75	56	59	70		80	58	45
43	49	59	74	55	58	69	81	77	57	44
42	48	58	74	54	56	68	80	76	56	43
41	47	57	73	53	55	68	80	76	54	42
40	46	55	72	52	54	67	78	76	53	41
39	45	54	71	51	53	66	76	76	51	39
38	43	53	69	50	51	66	75	75	50	38
37	42	52	68	49	49	65	75	75	49	37
36	41	50	66	48	48	63	74	75	47	37
35	40	49	65	46	47	62	72	75	46	36
34	38	47	63	45	46	62	73	74	45	35
33	37	46	60	44	45	61	71	74	44	34
32	36	44	59	43	44	59	69	74	42	33
31	35	42	57	42	43	58	68	74	41	33
30	33	41	55	41	41	57	68	73	40	32
29	33	40	53	39	40	55	67	73	38	31
28	32	38	51	38	38	54	65	72	37	31
27	31	37	49	37	37	53	64	71	35	30

ตาราง ๗. (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่									
	งานนอก สำนักงาน	เครื่องยนต กลไก	คำนวณ	วิทยา ศาสตร์	การ โฆษณา	ศิลปะ	ภาษาและ วรรณคดี	ดนตรี	บริการ สังคม	เสริมอื่น
26	30	36	47	35	35	51	62	70	34	30
25	30	35	46	34	34	49	60	68	33	29
24	29	34	44	32	33	48	58	67	32	29
23	28	33	42	31	32	46	56	66	31	28
22	26	32	40	30	31	45	54	64	30	27
21	25	32	39	28	30	43	52	63	29	27
20	24	30	38	27	27	41	50	62	29	26
19	23	30	36	27	23	40	48	60	28	26
18	22	29	35	27	22	38	46	59	27	24
17	20	28	34	26	21	36	43	57	26	24
16	20	27	32	25	18	35	41	55	24	23
15	20	26	31	25		33	40	52	24	20
14	18	25	30	24		32	38	50	23	20
13		24	29	24		31	36	48	22	20
12		23	28	22		29	34	46	22	20
11		18	26	18		28	33	44	22	20
10			24			27	32	42	22	20
9			22			26	30	40	21	20
8			20			26	28	38	20	20
7			18			24	26	36	20	20

ตาราง ๗. (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่									
	งานนอก สำนักงาน	เครื่องยนก กลไก	คำนวณ	วิทยา ศาสตร์	การ โฆษณา	ศิลปะ	ภาษาและ วรรณคดี	ดนตรี	บริการ สังคม	เสริมอื่น
6						21	24	34	20	18
5							23	32	20	
4							21	30	18	
3							20	29		
2							18	26		
1								21		

ตาราง ก การแปลงคะแนนความสนใจในอาชีพของนักเรียนหญิง เป็นคะแนนที่

คะแนนดิบ	คะแนนที่									
	งานนอก สำนักงาน	เครื่องยนต กลไก	คำนวณ	วิทยา ศาสตร์	การ โฆษณา	ศิลปะ	ภาษาและ วรรณคดี	ดนตรี	บริการ สังคม	เฉลี่ย
90										82
89										80
88										80
87										80
86										80
85										80
84										80
83										80
82										80
81										80
80										80
79										79
78										78
77										78
76										78
75										78
74	83									76
73	80				82				83	74
72	78				80				79	72
71	76				80				78	71

ตาราง ก. (ก๑)

คะแนนดิบ	คะแนนที่									
	งานนอก สำนักงาน	เครื่องแบบ กลไก	กำหนด กำหนด	วิทยา ศาสตร์	การ โฆษณา	ศิลปะ	ภาษาและ วรรณคดี	ดนตรี	บริการ สังคม	เสริม
70	75				80				77	70
69	74				80				76	69
68	72				80				75	68
67	71			83	80				75	67
66	71			78	80				74	66
65	70			76	80				74	65
64	70			75	80				73	65
63	69			74	79				72	64
62	68			74	78				71	63
61	67			73	78				70	62
60	66			72	78				69	61
59	65			71	78				67	60
58	64			71	78				66	60
57	64			69	76				65	58
56	63			68	75				64	57
55	62			66	74				63	56
54	62			66	74				62	55
53	61		83	65	74				61	53
52	60	82	80	65	72				60	52
51	59	80	80	64	71				59	51

ตาราง ก. (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่									
	งานนอก สำนักงาน	เครื่องยนต กลไก	จำนวน	วิทยา ศาสตร์	การ โฆษณา	ศิลปะ	ภาษาและ วรรณคดี	ดนตรี	บริการ สังคม	เสริมอื่น
50	59	80	80	63	70				58	50
49	57	80	80	62	68				57	49
48	56	78	80	61	67				55	48
47	55	76	80	61	66	83			54	47
46	54	75	79	59	65	77			53	46
45	53	73	77	58	64	75	82		52	44
44	51	72	76	58	62	73	80	80	51	42
43	50	70	75	57	61	71	80	78	50	41
42	49	69	75	55	60	71	80	77	49	40
41	48	68	75	54	59	70	80	77	48	39
40	47	66	74	53	57	68	80	77	47	38
39	46	64	72	52	56	68	77	77	46	37
38	45	63	70	51	54	67	75	77	45	36
37	44	62	69	50	53	66	74	77	43	35
36	42	60	67	49	52	65	72	77	42	34
35	41	59	65	48	51	63	71	77	41	33
34	39	57	63	46	49	62	69	77	39	33
33	38	56	62	45	48	61	68	77	39	32
32	38	55	60	44	47	59	67	76	38	31
31	37	53	59	43	46	58	65	75	37	30

ตาราง ค. (ต่อ)

คะแนนดิบ	คะแนนที่									
	งานนอก สำนักงาน	เครื่องยนต กลไก	จำนวน	วิทยา ศาสตร์	การ โฆษณา	ศิลปะ	ภาษาและ วรรณคดี	ดนตรี	บริการ สังคม	เสริมอื่น
30	36	53	57	42	44	57	64	75	36	29
29	35	51	55	41	42	55	63	75	34	29
28	34	49	53	39	41	54	61	73	33	28
27	34	48	51	38	40	53	60	71	33	27
26	33	46	49	37	39	51	58	69	32	26
25	32	45	48	36	38	50	56	67	31	26
24	31	43	46	35	36	48	55	66	30	26
23	29	42	45	34	35	47	53	64	30	26
22	28	40	44	33	34	45	51	63	29	26
21	27	38	42	32	33	43	49	62	28	26
20	27	37	40	30	32	42	47	60	28	25
19	26	36	39	29	31	40	45	59	27	25
18	26	35	38	29	30	39	44	57	26	24
17	25	33	36	28	29	38	41	56	25	23
16	23	32	35	28	28	36	40	54	24	22
15	22	31	33	26	27	35	38	53	23	22
14	21	30	32	24	26	33	37	51	21	22
13	18	29	30	22	25	32	35	49	20	22
12		28	29	20	24	30	33	47	20	18
11		27	28	20	22	28	30	44	20	

ตาราง ก. (ต่อ)

[illegible]

ภาคผนวก ข.

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบสำรวจความสนใจ

แบบสอบถาม

กำขั้แวงการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดัมัธยมศึกษำปีที่ 3

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรุดนี้ ประกอบกั้แบบทดสอบวิชาคณิตศำสตร์ วิทยาศาสตร์ ภำษำไทย และภำษำอังกฤษ" ซึ่ง เป็นแบบทดสอบควำมรู้ในวิชำกั้กล่าวที่นักเรียนได้เรียนมำแล้ว ได้เวลำทำว่ำจะ 30 นาที
 2. ผลจากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ จะนำ ไปเป็นข้อมูลในการวิจัยทางการศึกษา ซึ่งจะ ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อกะแผนการสอบไล่ของนักเรียนเลย และจะรักษำไว้เป็นควำมลับ
 3. โปรดเขียนตอบในกระขำนทำคอมและปฏิบัติตามกำดั้ของแบบทดสอบแต่ละวิชา
 4. ถ้าพบข้อยำกปรกขย่ำทอใจ จงเว้นขำมไปทำข้อยื่น ๆ ถว้ไปก่อน เพราะดำนขี้นข้อย่ำยอยู่ ตอนหลัง ๆ กั้ได้ เมื่อมีเวลำเหลือจึงถอยย้อนกลับมำทำในบัก จงพยายามทำให้อบรมทุกข้อ และให้ถูกมำกที่สุด ภายใ้เวลำที่กำหนดให้
 5. โปรดกรอขอควำมในหัวกระขำคำตอบให้ถูกถองและสมบูรณ์
-

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3
วิชาคณิตศาสตร์

แบบทดสอบฉบับนี้มี 30 ข้อ ให้เวลาทำ 30 นาที

- คำสั่ง (1) ห้ามขีด เขียน เกรียงพางหรือขึงความใจ ๆ ลงในกระดาษแบบทดสอบนี้
- (2) วงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก ก. ข. ก. ง. หรือ จ. เมื่อเลือกได้แล้วให้เขียนตอบในกระดาษคำตอบที่แจกให้ทุกข้อโดยกาเครื่องหมาย X ด้วยตัวอักษรให้ตรงกับตัวอักษรกำกับคำตอบที่ท่านเลือก ระวังเขียนตอบให้ตรงกับเลขประจำข้อ

- - - 0 - - -

1. ห.ร.ม. ของ $3a(a - b)$ และ $6a^2(a^2 - b^2)$ เท่ากับเท่าไร ?

- ก. $3a$
- ข. $3a(a - b)$
- ค. $3a(a^2 - b^2)$
- ง. $6a(a - b)$
- จ. $6a^2(a^2 - b^2)$

2. ก.ร.น. ของ $x^2 - 5x$ และ $x^2 - 10x + 25$ คืออะไร ?

- ก. $x - 5$
- ข. $x(x - 5)$
- ค. $x(x - 5)^2$
- ง. $x^2(x - 5)$
- จ. $x^2(x - 5)^2$

3. รถไฟขบวนหนึ่งแล่นผ่านอาคารหนึ่งซึ่งยืนอยู่ข้างทางใน 3 วินาที ในขณะที่กำลังแล่นด้วยความเร็ว 60 ไมล์ต่อชั่วโมง รถขบวนนี้ยาวเท่าไร ?

- ก. 264 ฟุต
- ข. 246 ฟุต
- ค. 426 ฟุต
- ง. 462 ฟุต
- จ. 642 ฟุต

4. แสงอาทิตย์ตกน้ำไปใต้ชั่วโมงละ 12 กม. ถ้าอาทิตย์จะตกใต้ชั่วโมงละ 8 กม. อยากทราบว่ากระแสน้ำไหลชั่วโมงละเท่าไร ?

- ก. 5 กิโลเมตร
- ข. 4 กิโลเมตร
- ค. 3 กิโลเมตร
- ง. 2 กิโลเมตร
- จ. 1 กิโลเมตร

5. ในการวิ่งแข่งในระยะทาง 100 เมตร
ถ้า ก. ต่อให้ ข. 10 เมตร แล้วต่อ
ให้ ก. 15 เมตร ทั้งสามคนจะถึงหลักชัย
พร้อมกัน ถ้าให้ ข. และ ก. วิ่งแข่งกัน
ในระยะทาง 180 เมตร ข. จะชนะ ก.
กี่เมตร ?

- ก. 5 เมตร
- ข. 10 เมตร
- ค. 15 เมตร
- ง. 18 เมตร
- จ. 20 เมตร

6. ระหว่างเวลา 3 นาฬิกา ถึง 4 นาฬิกา
เข็มทั้งสองจะซ้อนกันเมื่อเวลาเท่าไร ?

- ก. 3 นาฬิกา $16\frac{1}{11}$ นาที
- ข. 3 นาฬิกา $16\frac{2}{11}$ นาที
- ค. 3 นาฬิกา $16\frac{3}{11}$ นาที
- ง. 3 นาฬิกา $16\frac{4}{11}$ นาที
- จ. 3 นาฬิกา $16\frac{5}{11}$ นาที

7. งานอย่างหนึ่ง ถ้าให้ ก. ทำจะแล้วใน
m ชั่วโมง ถ้าให้ ข. ทำจะแล้วใน
n ชั่วโมง ถ้า ก. และ ข. ช่วยกัน
ทำงานนี้จะแล้วในกี่ชั่วโมง

ก. $\frac{1}{mn}$ ชั่วโมง

ข. $\frac{m - n}{mn}$ ชั่วโมง

ค. $\frac{m + n}{mn}$ ชั่วโมง

ง. $\frac{mn}{n - m}$ ชั่วโมง

จ. $\frac{mn}{n + m}$ ชั่วโมง

8. ถังใบหนึ่งมีน้ำสามท่อน ถ้าเปิดเครื่องปั๊มน้ำ
น้ำเข้า ถ้าเปิดท่อที่หนึ่งน้ำจะเต็มถังใน
6 ชั่วโมง ถ้าเปิดท่อที่สองน้ำจะเต็มถัง
ใน 9 ชั่วโมง และถ้าเปิดท่อที่สามในระยะเวลา
ที่มีน้ำเต็มถึงน้ำจะไหลออกหมดใน 4 ชั่วโมง
ถ้าเปิดท่อทั้งสามพร้อม ๆ กัน น้ำจะเต็มถัง
ในเวลาที่กี่ชั่วโมง ?

ก. 34 ชั่วโมง

ข. 36 ชั่วโมง

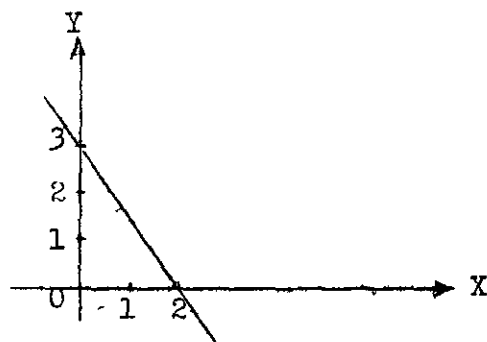
ค. 38 ชั่วโมง

ง. 40 ชั่วโมง

จ. 42 ชั่วโมง

9. 10 % ของ 30 เป็น 3 % ของจำนวนใด ?
- 0.1
 - 1
 - 10
 - 100
 - 1,000
10. ร้านค้าแห่งหนึ่งคิดราคาสินค้าไว้สูงกว่าต้นทุน 20 % แต่ถ้ามียุมาซื้อเงินสดจะลดจากราคาที่คิดไว้ 10 % เมื่อลดแล้วจะยังงัดกำไรกี่เปอร์เซ็นต์ ?
- 2 %
 - 4 %
 - 6 %
 - 8 %
 - 10 %
11. 1 กับ -3 เป็นค่าของ x จากสมการใด ?
- $x^2 + 2x = 3$
 - $x^2 - 2x = 3$
 - $x^2 - 2x = -3$
 - $x^2 + 4x - 3 = 0$
 - $x^2 - 4x - 3 = 0$

12. ถ้า $7x^2 - 49x = 0$ ค่าของ x เป็นเท่าไร ?
- 0, 3
 - 0, 5
 - 0, 7
 - 1, 5
 - 1, 7
13. ถ้า $f(x) = x^2 + x - 12$ จำนวนไหนหาร $f(x)$ ลงตัว
- $x - 3$
 - $x + 3$
 - $x - 4$
 - $x - 5$
 - $x + 5$
14. กราฟนี้เป็นกราฟสมการใด ?

- $2x - 3y = 6$
- $2x + 3y = 6$
- $3x - 2y = 6$
- $3x + 2y = 6$
- $x + y = 5$

15. กราฟของสมการ $x^2 + y^2 = 25$

เป็นรูปอะไร ?

- ก. พาราโบลา
- ข. ไฮเพอร์โบลา
- ค. เส้นตรง
- ง. เส้นโค้ง
- จ. วงกลม

16. สามเหลี่ยมมุมฉาก ABC มีมุม A

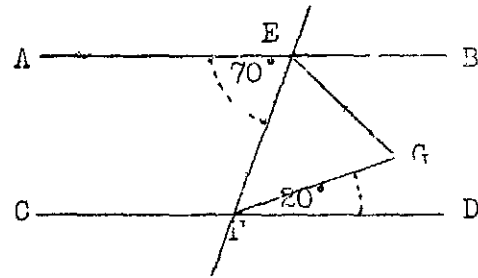
เป็นมุมฉากตลอดเวลา และ BC

เป็นฐานซึ่งยาวคงที่ ทางเค้นของจุด

A จะเป็นอย่างไร ?

- ก. เส้นตรงที่ตั้งฉากและแบ่งครึ่ง BC
- ข. เส้นตรงที่ขนานกับ BC
- ค. เส้นรอบวงของวงกลมซึ่งมี BC เป็นเส้นผ่าศูนย์กลาง
- ง. เส้นรอบวงของวงกลมซึ่งมี A เป็นจุดศูนย์กลางและ BC เป็นเส้นผ่าศูนย์กลาง
- จ. เส้นรอบวงของวงกลมที่แนบในสามเหลี่ยม ABC

17.

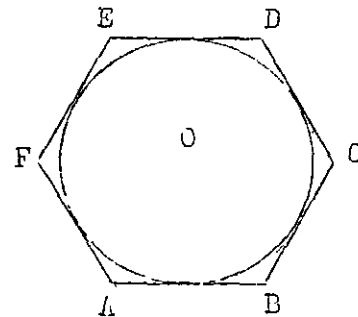

จากรูป AB ขนานกับ CD

มุม EFG จะกางกี่องศา ?

- ก. 35 องศา
- ข. 40 องศา
- ค. 46 องศา
- ง. 50 องศา
- จ. ไม่มีทางหาหาตอบได้

18.

ถ้าหกเหลี่ยมด้านเท่า ABCDEF มีด้านยาว

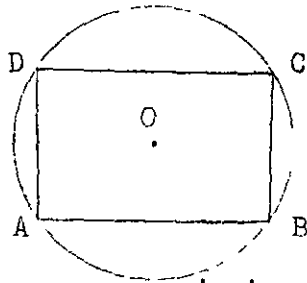
ด้านละ 2 หน่วย และมีวงกลมที่บรรจุ

ภายในรูปหกเหลี่ยม ABCDEF

จะยาวกี่หน่วย ?

- ก. $\sqrt{2}$ หน่วย
- ข. $\sqrt{3}$ หน่วย
- ค. $\sqrt{4}$ หน่วย
- ง. $\sqrt{5}$ หน่วย
- จ. $\sqrt{8}$ หน่วย

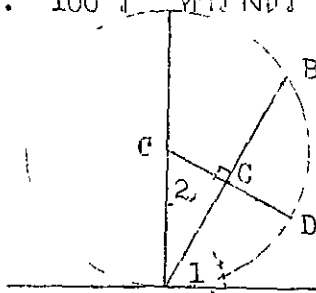
19.

ABCD เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนบ
ในวงกลมซึ่งมี O เป็นจุดศูนย์กลาง
ถ้า AB ยาว 8 นิ้ว และ BC
ยาว 6 นิ้ว พื้นที่ของวงกลมเป็น
กี่ตารางนิ้ว

- ก. 5 ตารางนิ้ว
- ข. 10 ตารางนิ้ว
- ค. 25 ตารางนิ้ว
- ง. 90 ตารางนิ้ว
- จ. 100 ตารางนิ้ว

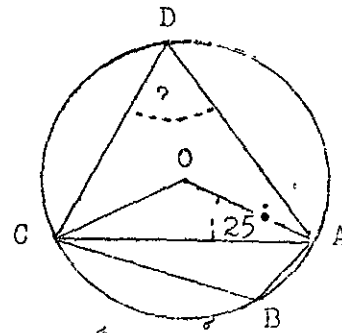
20.

AT สัมผัสวงกลมซึ่งมี O เป็นจุดศูนย์กลาง
ที่จุด A, OD ตั้งฉากกับกอร์ด AB ที่จุด C
ดังนั้น $\angle 1 = \angle 2$ เพราะต่างก็เป็นมุมประกอบ
มุมฉากของมุมใด

- ก. $\angle OCA$
- ข. $\angle OCD$
- ค. $\angle OCB$
- ง. $\angle OAC$
- จ. $\angle OAT$

21.

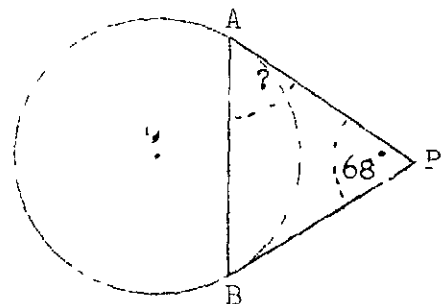
O เป็นจุดศูนย์กลางของวงกลม ถ้า

$$\angle AOC = 25 \text{ องศา}$$

$\angle ADC$ จะกางกี่องศา ?

- ก. 50 องศา
- ข. 60 องศา
- ค. 65 องศา
- ง. 115 องศา
- จ. 130 องศา

22.

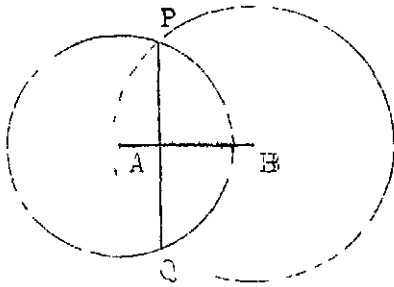

PA และ PB สัมผัสวงกลมซึ่งมี O

เป็นจุดศูนย์กลางที่ A และ B ตามลำดับ
 $\angle BAP$ กางกี่องศา ?

- ก. 42 องศา
- ข. 45 องศา
- ค. 48 องศา
- ง. 52 องศา
- จ. 56 องศา

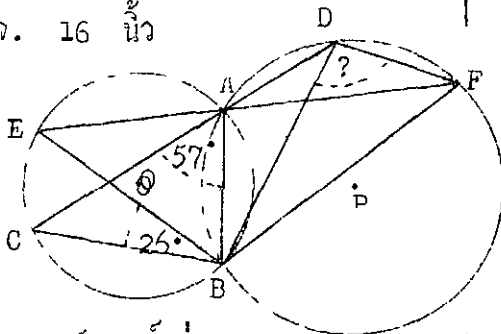
23.

วงกลม A และวงกลม B ตัดกันที่จุด P
และ ถ้า 14 นิ้ว 24 นิ้ว
เส้นผ่าศูนย์กลางของวงกลมทั้งสองยาว
26 นิ้ว และ 30 นิ้วตามลำดับ AB
ยาวกี่นิ้ว

- ก. 4 นิ้ว
- ข. 8 นิ้ว
- ค. 12 นิ้ว
- ง. 14 นิ้ว
- จ. 16 นิ้ว

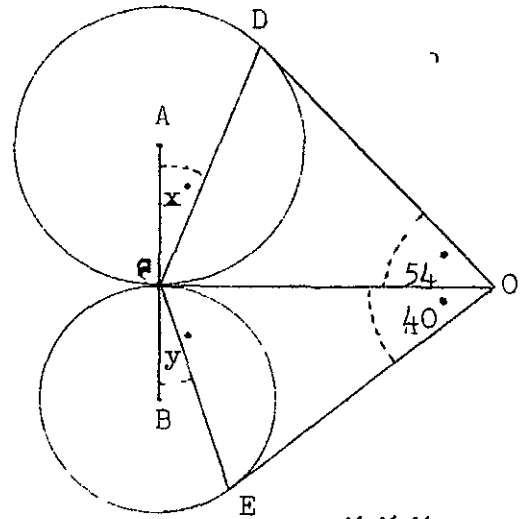
24.

AB เป็นกอร์ดรวมของวงกลม O
และวงกลม P มี $\angle BAC = 57^\circ$
และ $\angle CBE = 26^\circ$, $\angle BDF$
เท่ากับกี่องศา

- ก. 97 องศา
- ข. 99 องศา
- ค. 101 องศา
- ง. 103 องศา
- จ. 105 องศา

25.

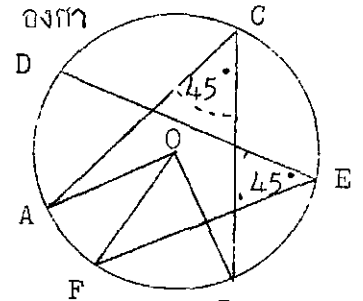

วงกลม A และวงกลม B สัมผัสกัน
ที่จุด C มี OD, OC และ OE
เป็นเส้นสัมผัสวงกลมที่จุด D, C และ E
 $\angle DOC = 54^\circ$, $\angle COE = 40^\circ$
 $\angle CD = x^\circ$, $\angle CE = y^\circ$

$x^\circ - y^\circ$ เท่ากับกี่องศา

- ก. 5 องศา
- ข. 7 องศา
- ค. 9 องศา
- ง. 11 องศา
- จ. 13 องศา

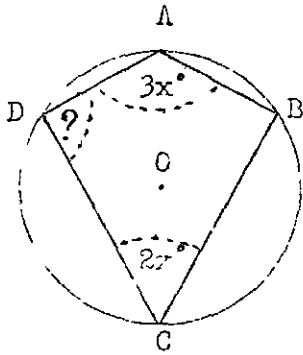
26.

ถ้าส่วนโค้ง AFB = 7.5 นิ้ว
ส่วนโค้ง AFE = 2.5 นิ้ว
ส่วนโค้ง AD ยาวกี่นิ้ว

- ก. 1.0 นิ้ว
- ข. 2.5 นิ้ว
- ค. 5.0 นิ้ว
- ง. 7.5 นิ้ว
- จ. 10.0 นิ้ว

27.

ถ้า $\angle B = \angle D$ และ $BC = CD$

$\angle DC$ ทางกี่องศา ?

ก. 36 องศา

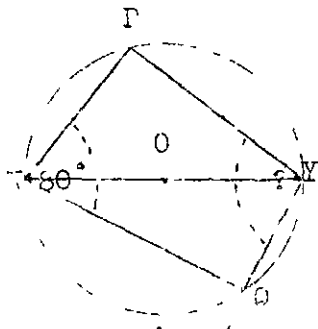
ข. 72 องศา

ค. 20 องศา

ง. 100 องศา

จ. 108 องศา

28.

XY เป็นเส้นผ่านศูนย์กลางวงกลม O

ถ้า $\angle XQ = 80^\circ$

$\angle Q$ ทางกี่องศา ?

ก. 100 องศา

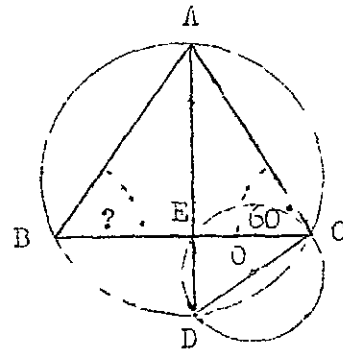
ข. 135 องศา

ค. 110 องศา

ง. 115 องศา

จ. 120 องศา

29.

AC เป็นเส้นผ่านศูนย์กลางวงกลม

ตามแนบ CDE ถ้า $\angle CE = 60^\circ$

$\angle BE$ ทางกี่องศา ?

ก. 50 องศา

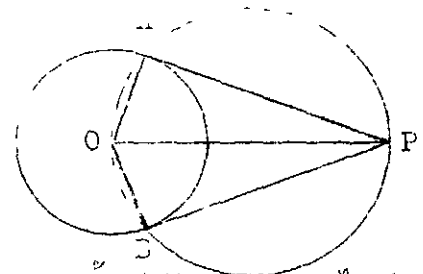
ข. 55 องศา

ค. 60 องศา

ง. 65 องศา

จ. 70 องศา

30.

การลากเส้นสัมผัสจากจุด P ไปยัง

วงกลมซึ่งมี O เป็นจุดศูนย์กลางตั้งในรูป

ลักษณะใดต่อไปนี้ ?

ก. ลาก OA

ข. ลาก OP

ค. สร้าง $\angle OP$ เท่ากับ 1 มุมฉาก

ง. สร้างวงกลมผ่านจุด O และ P

จ. ไม่มีข้อใดถูก

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิชาวิทยาศาสตร์

แบบทดสอบฉบับใหม่ 50 ข้อ ให้เวลาทำ 30 นาที

- คำสั่ง (1) ห้ามขีด เขียน เครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงในกระดาษแบบทดสอบนี้
- (2) วงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก ก. ข. ก. ง. หรือ จ. เมื่อเลือกได้
แล้วให้เขียนตอบในกระดาษคำตอบที่แจกให้ทุกคน โดยกาเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร
ให้ตรงกับตัวอักษรกำกับคำตอบที่ท่านเลือก ระวังเขียนตอบให้ตรงกับเลขประจำข้อ

1. ส่วนที่จำเป็นสำหรับดอกไม้คืออะไร ?
ก. เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมีย
ข. กลีบดอกและรังไข่
ค. กลีบดอกและกลีบเลี้ยง
ง. กลีบดอกและเกสรตัวเมีย
จ. เกสรตัวเมียและกลีบเลี้ยง	3. โกลีแธสส์เพศผู้คู่ค้า ผสมกับโกลีแธสส์เพศเมีย
สีมาว เติบโตขึ้นมาสัก ลูกกรอกหนึ่ง (First -
Generation) จะเป็นอย่างไร ?
ก. กำพันธุ์แท้ทั้งหมด
ข. กำพันธุ์ทางทั้งหมด
ค. ขาวพันธุ์ทางทั้งหมด
ง. กำพันธุ์ทาง 3 ส่วน ขาวพันธุ์แท้ 1 ส่วน
จ. ขาวพันธุ์ทาง 3 ส่วน กำพันธุ์แท้ 1 ส่วน
2. การงอกของเมล็ดอาศัยอาหารจากไหน ?
ก. กิ่งและรากไม่คืบ
ข. ใบเลี้ยง
ค. การสังเคราะห์แสง
ง. น้ำ
จ. ถูกหมดทุกข้อ	4. ในบางโอกาสยีสต์จะสืบพันธุ์โดยการสร้างสปอร์
แบบการแตกหน่อ ทั้งนี้เพราะเหตุใด ?
ก. ตัวอ่อนจากสปอร์มีจำนวนมากกว่าแตกหน่อ
ข. ในระยะนั้นนิวเคลียสของยีสต์แบ่งตัวเป็น
สองส่วน
ค. สิ่งแวดล้อมในขณะนั้นเหมาะสมในการ
เจริญเติบโตของยีสต์ต่อไป
ง. สิ่งแวดล้อมในขณะนั้นไม่เหมาะสมในการ
เจริญเติบโตของยีสต์ต่อไป
จ. ถูกหมดทุกข้อ

5. คูเซอร์ เพอร์แมกต์ ใดชื่อว่าเป็นบุคคลสำคัญของโลกคนใด ?

- ก. เป็นบิดาแห่งวิชาพันธุศาสตร์
- ข. นักผสมพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับของโลก
- ค. นักผสมพันธุ์สัตว์สวยงามของโลก
- ง. นักผสมพันธุ์ไม้และสัตว์สวยงามของโลก
- จ. ถูกทุกข้อ

6. การที่นักผสมพันธุ์พืชเอาจากกลุ่มดอกไม้เพื่อความสวยงามขายสำคัญใด ?

- ก. ป้องกันศัตรูไม่ให้ถูกแดด
- ข. ป้องกันไม่ให้ผสมพันธุ์ดอกเสีย
- ค. ทำให้ดอกไม้มีกลิ่นหอมสูงขึ้น
- ง. ป้องกันศัตรูจากคนอื่น
- จ. ป้องกันไม่ให้แมลงเกาะ

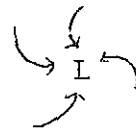
7. วัชพืชที่ไม่ใช่ข้อเสียของการปลูกพืชควยเมล็ด

- ก. ต้นแข็งแรงเพราะมีรากแก้ว
- ข. ปลูกได้ง่ายกาไฉยายาก
- ค. ใ้ผลทางไปจากพันธุ์เดิม
- ง. ออกผลได้ดี แต่ออกผลช้า
- จ. ขอบให้พืชเจริญเติบโตได้ดี ถึงแม้ว่าสิ่งแวดล้อมจะไม่เหมาะสม

8. เครื่องมือที่ใช้วัดหาความชื้นสัมพัทธ์ เรียกว่าอะไร ?

- ก. ไฮโกรมิเตอร์
- ข. ไสโครมิเตอร์
- ค. บาโรมิเตอร์
- ง. แอเนโมมิเตอร์
- จ. เทอร์โมมิเตอร์

9. ภาพแสดงถึงเรื่องราวใด ?

- ก. ไม้โกสณม์บริเวณโลกเหนือ
- ข. ไม้โกสณม์บริเวณโลกใต้
- ค. แอนติไมโกสณม์บริเวณโลกเหนือ
- ง. แอนติไมโกสณม์บริเวณโลกใต้
- จ. บริเวณเกิดพายุ

10. ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ปริมาณไอน้ำที่มีจริงในอากาศวัดได้ 15 กรัม ต่อ 1 ค.ม. เมตร ปริมาณไอน้ำในอากาศที่จะมีไอน้ำอย่างเต็มที่วัดได้ 20 กรัม ต่อ 1 ค.ม. เมตร ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศมีค่าเท่าใด ?

- ก. 40 %
- ข. 45 %
- ค. 50 %
- ง. 75 %
- จ. 80 %

11. เมื่ออากาศมีความกดอากาศลดลงมาก ๆ
สารเคมีในอากาศจะเป็นอย่างไร ?

- ก. แห้งแรง
- ข. อากาศปลดปล่อยโปร่ง ทองฟ้าแจ่มใส
- ค. มีเมฆและลมพัดมา
- ง. มีพายุและฝนฟ้าคะนอง
- จ. อากาศปรกติมีเมฆบาง

12. ในพื้นที่ที่ดวงอาทิตย์โปร่งแจ่มใส จะมีน้ำค้าง
ตกมากกว่าในพื้นที่ที่มีเมฆมาก ทั้งนี้เป็น
เพราะเหตุใด ?

- ก. โลกคายความร้อนระเหยไ้มาก และเร็ว
กว่าที่เมฆมาก อากาศจึงเย็นเร็ว
- ข. ไม่มีฝุ่นละอองที่จะให้อไอน้ำจับมาก
- ค. ไม่มีเมฆที่จะให้อไอน้ำเกาะรวมตัวกัน
- ง. มีเมฆมาก ก็คนเขาจะกันไม่ให้
น้ำค้างตกมายังพื้นกัน
- จ. ลมสงบ จึงไม่พัดน้ำค้างหายไป

13. บริเวณที่สูง ๆ จะมีจำนวนกดอากาศต่ำกว่า
บริเวณที่ต่ำ ๆ เพราะเหตุใด ?

- ก. อากาศบริเวณที่สูงๆเบากว่าอากาศ
ที่ต่ำ
- ข. บริเวณที่ต่ำมีฝุ่นละอองปนในอากาศมาก
อากาศจึงหนัก
- ค. บริเวณที่สูงๆ อากาศเบาบางกว่าที่ต่ำ
- ง. บริเวณที่สูงๆ อากาศเคลื่อนไหวเร็ว
กว่าบริเวณที่ต่ำ
- จ. บริเวณที่ต่ำๆ อากาศมีไอน้ำอยู่มาก

14. พายุต่อไปนี้ พายุชนิดใดมีความเร็วต่ำที่สุด

- ก. พายุหมุน
- ข. พายุโซนร้อน
- ค. พายุดีเปรสชั่น
- ง. พายุไต้ฝุ่น
- จ. พายุแอนติไซโคลน

15. เมื่อความชื้นสัมพัทธ์เท่ากับ 100 %
จะเกิดฝนอย่างไร ?

- ก. ฝนตก
- ข. อากาศแห้งแรง
- ค. อุณหภูมิของอากาศเป็นจุดน้ำค้าง
- ง. ฟ้าผ่าตก
- จ. อากาศกำลังอบอุ่น

16. ยานกึ่งเบรกแมกของหนัก 200 ปอนด์ เกินขึ้น
บันไดสูง 5 ฟุต เขาทำงานได้เท่าใด ?

- ก. 100 ฟุต-ปอนด์
- ข. 1000 ฟุต-ปอนด์
- ค. 200 ฟุต-ปอนด์
- ง. 40 ฟุต-ปอนด์
- จ. 205 ฟุต-ปอนด์

17. ในขณะที่ย้ายปากกาเขียนหนังสืออยู่นั้น
จัดเป็นงานจักรประเภทใด ?

- ก. มีจุดหมุนอยู่ระหว่างแรงพยายาม
และแรงต้านทาน
- ข. มีแรงต้านทานอยู่ระหว่างจุดหมุน
กับแรงพยายาม
- ค. มีแรงพยายามอยู่ระหว่างจุดหมุน
กับแรงต้านทาน
- ง. ไม่ใช่หลักของงานประเภทใดเลย
- จ. ไม่ใช่หลักและเพลา

18. การกำหนดที่วัดกฎโมเมนต์ง่ายที่สุด
โดยการใช้เครื่องมือจักรประเภทใด ?

- ก. พื้นเอียง
- ข. คีม
- ค. สกรู
- ง. ถาด
- จ. รอก

19. ใช้รอกเดี่ยวตายตัวยกของหนัก
100 ปอนด์ จะต้องออกแรงเท่าใด ?

- ก. 10 ปอนด์
- ข. 50 ปอนด์
- ค. 100 ปอนด์
- ง. 200 ปอนด์
- จ. ข้อมูลไม่เพียงพอที่จะหาคำตอบ

20. เครื่องกลอันหนึ่งยกวัตถุหนัก 1100 ปอนด์
ขึ้นเป็นระยะทางสูง 10 ฟุต ในเวลา
2 วินาที เครื่องกลนี้มีกำลังงานเท่าใด ?

- ก. 5 กำลังม้า
- ข. 10 กำลังม้า
- ค. 20 กำลังม้า
- ง. 50 กำลังม้า
- จ. 100 กำลังม้า

21. เครื่องกลที่จัดไว้พวกเดียวกับรถเข็นดินคืออะไร ?

- ก. กรรไกรตัดหญ้า
- ข. กรร เขียง เรือ
- ค. ที่คั้นน้ำแข็ง
- ง. ที่เปิดฝาขวด
- จ. กนกเบ็ค

22. หน่วยของกำลังคืออะไร ?

- ก. ปอนด์
- ข. ฟุต-ปอนด์
- ค. ฟุต-ปอนด์ / วินาที
- ง. ฟุต
- จ. ไมล์ชั่วโมง

23. เครื่องกลที่เสียเปรียบเชิงกลนั้นเป็นเพราะเหตุใด

- ก. แรงต้านทานมากกว่าแรงพยายาม
- ข. แรงต้านทานน้อยกว่าแรงพยายาม
- ค. แรงต้านทานเท่ากับแรงพยายาม
- ง. น้ำหนักของ เครื่องกลมีมากกว่าปรกติ
- จ. เครื่องกลมีความฝืดน้อยมาก

24. ทองเหลืองเป็นโลหะผสมของธาตุอะไร ?

- ก. อลูมิเนียมและทองแดง
- ข. สังกะสีและทองแดง
- ค. เงินและทองแดง
- ง. คอปเปอร์และทองแดง
- จ. อะลูมิเนียมและทองแดง

25. สารที่โซ่ทำแก้วประกอบด้วยธาตุอะไรบ้าง และส่วนผสมกี่ชนิด ?

- ก. ปูนขาว โซดาซักผ้า
- ข. หินปูน โซดาซักผ้า
- ค. หินปูน โซดาแฉะ
- ง. ปูนขาว โซดาแฉะ
- จ. สารส้ม ยิปซัม

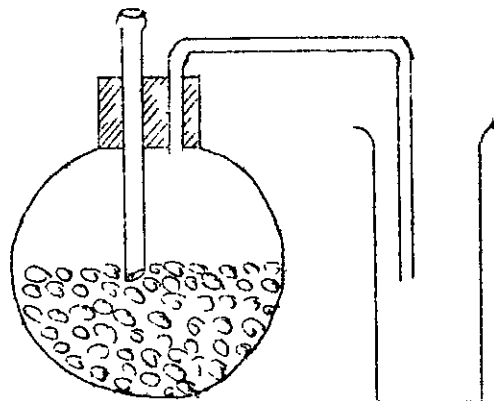
26. คุณสมบัติทั่วไปของน้ำแข็งเป็นคุณสมบัติทางกายภาพทั้งหมด

- ก. สี กลิ่น การติดไฟ
- ข. การติดไฟ การละลาย การเกิดสนิม
- ค. การเกิดสนิม การละลาย การตกผลึก
- ง. การตกผลึก เนื้อแน่น ผลไม่สุก
- จ. การเกิดสนิม ผลไม่สุก การตกผลึก

27. จากสูตรต่อไปนี้สารประกอบชนิดใดประกอบด้วย 5 อะตอมเท่านั้น

- ก. H_2SO_4
- ข. NH_4Cl
- ค. KNO_3
- ง. CH_3COOH
- จ. H_2CO_3

28. จากรูป ให้พิจารณาว่าควรจะเป็นเครื่องมือที่ใช้เตรียมแก๊สชนิดใด ?

- ก. ออกซิเจน
- ข. ไฮโดรเจน
- ค. ไฮโดรเจนคลอไรด์
- ง. กลอรีน
- จ. ฮีเลียม

29. เมื่อเทกรดลงในน้ำปูนใสจะเกิดอะไร ?

- ก. เกิดแก๊สและออกซิเจน
- ข. น้ำและไฮโดรเจน
- ค. เกิดตะกอน
- ง. เกิดแก๊สและไฮโดรเจน
- จ. น้ำและออกซิเจน

30. อวัยวะที่ทำหน้าที่ถ่ายเทของเสียจากท่อน้ำนอกไปถึงท่อน้ำในคืออะไร ?

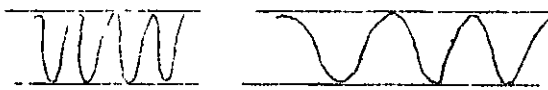
- ก. เยื่อแก้วหู
- ข. กอเกลีย
- ค. กระดูกหูชั้นใน และโกลน
- ง. หลอดคอหอยเทียม
- จ. ผนังหู

31. ไรโบโพรโพนีหน้าที้อย่างไร ?

- ก. เปลี่ยนคลื่นเสียงเป็นสัญญาณไฟฟ้า
- ข. เปลี่ยนสัญญาณไฟฟ้าเป็นคลื่นเสียง
- ค. ผสมสัญญาณไฟฟ้ากับคลื่นน้ำ
- ง. แยกคลื่นน้ำออกจากสัญญาณไฟฟ้า
- จ. เปลี่ยนคลื่นเสียงเป็นคลื่นแม่เหล็ก

32. คลื่นเสียงทั้งในภาพ (1) และ (2)

มีความหมายว่าอะไร ?

(1) (2)

- ก. คลื่นเสียง (1) ดังกว่า (2)
แต่เสียงสูงเท่ากัน
- ข. คลื่นเสียง (2) ดังกว่า (1)
แต่เสียงสูงเท่ากัน
- ค. คลื่นเสียง (1) เสียงสูงกว่า (2)
แต่ดังเท่ากัน
- ง. คลื่นเสียง (2) เสียงสูงกว่า (1)
แต่ดังเท่ากัน
- จ. คลื่นเสียง (1) และ (2)
มีเสียงสูงเท่ากัน

33. ถ้ายืนอยู่ห่างจากหน้าผาแห่งหนึ่งแล้วตะโกนออกไปควยเสียงดัง ถ้าได้ยินเสียงสะท้อนกลับมาในเวลา 6 วินาที หน้าผาจะห่างจากตำแหน่งที่ยืนอยู่เป็นระยะทางเท่าไร ?

- ก. 6600 ฟุต
- ข. 9900 ฟุต
- ค. 3300 ฟุต
- ง. 1100 ฟุต
- จ. 2200 ฟุต

34. โรงภาพยนตร์ใช้วัตถุที่นุ่มและรูปทรง กรุมนั่งเพื่อประโยชน์อย่างไร ?

- ก. ความสวยงาม
- ข. กันไม่ให้เกิดเสียงก้อง
- ค. กันเสียงอีกทีจากภายนอก
- ง. ระบายอากาศเสีย
- จ. ป้องกันอัคคีภัย

35. ถ้าวัดคลื่นสะเทือนน้อยครั้งใน 1 วินาที เสียงที่เกิดขึ้นจะเป็นเสียงประเภทใด ?

- ก. เสียงดัง
- ข. เสียงก้อง
- ค. เสียงสูง
- ง. เสียงต่ำ
- จ. เสียงแหลม

36. หน่วยสำหรับวัดความถี่ของเสียงเรียกว่าอะไร ?

- ก. วัตต์
- ข. เบค
- ค. โวลต์
- ง. เฮิรตซ์
- จ. เป้าคัล

37. เครื่องมือที่เปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าให้เป็นพลังงานกลคืออะไร ?

- ก. มอเตอร์
- ข. ทรานส์ฟอร์มเมอร์
- ค. เครื่องยนต์
- ง. ไกนาโม
- จ. อาร์มาเจอร์

38. ไกนาโมกระแสสลับและกระแสตรงต่างกันตรงไหน ?

- ก. อาร์มาเจอร์
- ข. ขดลวด
- ค. ฉนวนแม่เหล็ก
- ง. แม่เหล็ก
- จ. สายไฟ

39. เตาไฟฟ้าที่เขียนบอกไว้ว่า 220 V.

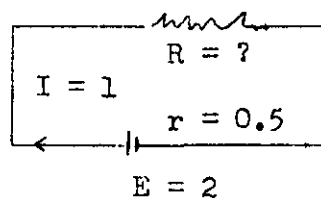
600 W. ถ้าใช้รีดผ้า 4 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง ค่าไฟฟ้าชนิดละ 0.70 บาท จะสิ้นเงินเท่าใด

- ก. 3.36 บาท
- ข. 4.32 บาท
- ค. 5.36 บาท
- ง. 6.62 บาท
- จ. 7.54 บาท

40. ถ้าต้องการวัดความต่างศักย์ไฟฟ้าของใช้เครื่องมือชนิดใด และต่อแบบใดกับวงจร

- ก. อัมมิเตอร์ต่อแบบอนุกรม
- ข. อัมมิเตอร์ต่อแบบขนาน
- ค. วอลตมิเตอร์ต่อแบบอนุกรม
- ง. วอลตมิเตอร์ต่อแบบขนาน
- จ. โอห์มมิเตอร์ต่อแบบขนาน

41. ข้อใดเป็นค่าที่ถูกต้องของเงื่อนไขการหาจากรูปนี้ โดยกำหนดให้ $E = 2$, $I = 1$, $r = 0.5$ แล้ว R จะมีค่าเท่าใด

- ก. 1.5 โอห์ม
- ข. 2.5 โอห์ม
- ค. 3.5 โอห์ม
- ง. 4 โอห์ม
- จ. 4.5 โอห์ม

42. กระแสไฟฟ้าสลับดีกว่ากระแสไฟฟ้าตรง
อย่างไร ?

- ก. ไขกับเครื่องไฟฟ้าได้ทุกชนิด
- ข. สิ้นเปลืองค่ากระแสไฟฟ้าน้อย
- ค. แปลงแรงเคลื่อนไฟฟ้าให้สูงหรือต่ำตามต้องการได้
- ง. ให้พลังงานมากกว่ากระแสตรง
- จ. กระแสไฟฟ้าสลับผลิตได้ง่ายกว่ากระแสไฟฟ้าตรง

43. วัตถุชนิดใดที่มีค่าเป็นค่าจริงใจเอง
และต่อไว้ด้วยขนาบกับหลอดฟลูออโรสเซนส์
เรียกว่าอะไร ?

- ก. สตาร์ทเตอร์
- ข. วอร์มเมอร์
- ค. ทรานส์ฟอร์มเมอร์
- ง. บัลลาสต์
- จ. คอมมิวเตเตอร์

44. เมื่อแปลงไฟฟ้ามีไว้เพื่อประโยชน์ใด ?

- ก. เปลี่ยนกระแสไฟฟ้าตรงให้เป็นกระแสไฟฟ้าสลับ
- ข. เปลี่ยนกระแสไฟฟ้าสลับให้เป็นกระแสไฟฟ้าตรง
- ค. เปลี่ยนแรงเคลื่อนไฟฟ้าให้สูงขึ้นหรือต่ำลง
- ง. ทำให้ไฟฟ้าสว่างแรงขึ้น
- จ. เปลี่ยนกำลังไฟฟ้าให้สูงขึ้นหรือต่ำลง

45. การที่ต่อเซดแบบขนานจะได้ประโยชน์
ดังในข้อใด ?

- ก. แรงเคลื่อนไฟฟ้าสูงขึ้น
- ข. ความต้านทานภายในน้อยลง
- ค. ความต้านทานภายในมากขึ้น
- ง. แม่เหล็กโทรมเล็กลง
- จ. กระแสไฟฟ้าภายในน้อยลง

46. กล้องมองในเรือดำน้ำสร้างขึ้นโดยอาศัย
หลักเดียวกับกล้องชนิดใด

- ก. กล้องปริศนารักษ์
- ข. กล้องจุลทรรศน์
- ค. กล้องโทรทรรศน์
- ง. กล้องสับลาย
- จ. กล้องเพอโรสโคป

47. คนสายตาด้านมองวัตถุไม่ชัดเพราะอะไร ?

- ก. ภาพเกิดที่เรตินาพอดี
- ข. ภาพเกิดเลยเรตินาออกไป
- ค. ภาพเกิดไม่ถึงเรตินา
- ง. ภาพอยู่ทางกระจกตาเกินไป
- จ. ภาพอยู่ใกล้กระจกตาเกินไป

48. เมื่อวางวัตถุไว้ห่างจากเลนส์นูนเป็นระยะน้อยกว่า
ความยาวโฟกัสของเลนส์ จะเกิดภาพอย่างไร

- ก. ภาพจริงหัวกลับขนาดเท่าวัตถุ
- ข. ภาพจริงหัวกลับขนาดโตกว่าวัตถุ
- ค. ภาพเสมือนหัวตั้งขนาดเล็กกว่าวัตถุ
- ง. ภาพเสมือนหัวตั้งขนาดโตกว่าวัตถุ
- จ. ภาพจริงหัวกลับขนาดเล็กกว่าวัตถุ

49. นำวัตถุสิ่งหนึ่งวางระหว่างกระจกเงา
แบนราบ 2 บาน ซึ่งทำมุม 90 องศา
ซึ่งกันและกัน จะเกิดภาพกี่ภาพ ?

ก. 2 ภาพ

ข. 3 ภาพ

ค. 4 ภาพ

ง. 5 ภาพ

จ. 6 ภาพ

50. ใยอะแฟรมของกล้องถ่ายรูป ทำหน้าที่
เหมือนกับส่วนใดของนัยตา ?

ก. เลนส์นัยตา

ข. เรตินา

ค. ไอร์ริส

ง. หิ้งตา

จ. กระจกตา

แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิชาภาษาไทย

แบบทดสอบมี 50 ข้อ ให้เวลาทำ 30 นาที

- คำชี้แจง 1. ความผิด เขียน เครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงในกระดาษคำตอบนี้
2. ให้เขียนคำตอบในกระดาษคำตอบที่แจกให้ทุกข้อ โดยเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร
ที่กำกับคำตอบที่นักเรียนเลือก

หยาบ ก. หลักภาษา

(1.) ก. ไปใช้ข้อใดก่อนเสมอ

- ก. เวะ โอะ
- ข. เอะ เอะ
- ค. อ้า ไ
- ง. อ๊ะ อ
- จ. แอะ แ

(2.) ข้อใดเป็นสระเปลี่ยนรูป

- ก. กร
- ข. เล็ก
- ค. รว
- ง. เรือ
- จ. จม

(3.) กาใจใช้พยัญชนะเดิม

- ก. ชม
- ข. กาง
- ค. ถาม
- ง. หู
- จ. เวียน

(4.) ข้อความว่า "เธอเก็บรังผึ้งเพื่อน"
มีคำเป็นและคำตายอย่างละกี่คำ

- ก. คำเป็น 2 คำตาย 3
- ข. คำเป็น 3 คำตาย 2
- ค. คำเป็น 4 คำตาย 1
- ง. คำเป็น 1 คำตาย 4
- จ. คำเป็น 5 คำตาย 1

(5.) ข้อใดอ่านออกเสียงอักษรนำ

- ก. แปก
- ข. กาถกร
- ค. ตรึง
- ง. ขยาย
- จ. จริง

(6.) ข้อใดกล่าว "ฤ" ออกเสียง "ริ" ?

- ก. กฤถการ
- ข. มฤดา
- ค. นฤมิต
- ง. ฤทธิ
- จ. มฤกา

(7) “กูดเกรวิก ชัมรลผู้เฒ่าตอบ คุษเอิกเกรวิกว่า
จะไปเที่ยวตลาดเมืองตราดให้สนุก
”
ขวกรวามี่มีคำที่ให้นักรบรำนึกคำ ?

- ก. 1 กำ
ข. 2 กำ
ค. 3 กำ
ด. 4 กำ จ. 5 กำ

(8.) ក. ពិធីបំភ្លឺភ្នែកវារ្យរម្មេកព័ណ៌។

๑. พระ
๒. กิต
๓. รุฟ
๔. วัจ
๕. นามะ

(๑) ๑๒๓ วรรณคดีกลอน 5 ใดบ้าง ?

- ก. นกนางแอ่น
ข. นกขมิ้น
ค. นกเงือก
ง. นกกระจิบ
จ. นกคิ้ง

๑๐. " ไก่... อกรรม... ไม่แท้?

๗. แหว - เปร
 ความ - แหว
 เกรง - เหว
 กลา - ทราบ
 ๘. ว่าง - วัง

(11.) ข้อใดเป็นคำพ้องเสียง ?

- ก. ปรัก(เงิน) ปรัก(หักพัง)
ข. กรี(ข้าง), กรี(กุ่ม)
ก. พลี(นีกำลัง), พลี(บวงสรวง)
ง. กราย (ปลา), กราย (เค้น)
๗. เพลา(เวนา)เพลา(แกนของล้อ)

(12.) ข้อใดเป็นลักษณะเด่นที่สุดของภาษาไทย ?

- มีกำแพงกั้น
- ไม่มีตัวการ์ตูน
- ใช้ตัวสะกดตรงตามมาตรา
- ใช้รูปประสมคำเพื่อสร้างคำมาก
พยางค์
- กำกับด้วยภาพวาดโคด้ายอย่าง

(13.) គាំព្រប់ទៅក្នុងគំរោងការងារសាងសង់រដ្ឋ

- ก. รุกข
- ข. วัณ
- ค. เภย
- ง. มัค
- จ. ภิ

(14.) ^๒ต่อไปขอใ้เป็นก่าประสม ?

- ก. แเกมซ่า^๒^๒ (ซ้อปลา)^๑
- ข. แเกมซ่าหรือ^๒^๒
- ค. แเกมซ่า ๆ^๒^๒
- ง. แเกมซ่าชอก^๒^๒
- จ. ไกรท่าไห^๒^๒^๒แเกมซ่า

(15) ส่วนของหัวใจที่นำพาความยาว ตั้งอยู่ใน
โพรงอวัยวะใดพวกของหนู ?

- ก. หนองมนใต้
- ข. ท้องข้างแคระ
- ค. ส่วไส้ให้กากิน
- ง. เกือบเป็นหนอง
- จ. ซี่โครงให้กระดูก

(16) คำว่า "ตอ" ในข้อใดเป็นคำกิริยา ?

- ก. เขาเล่นรูปตอ
- ข. เล่นรูปเขาคอ
- ค. เขาคอรูปเล่น
- ง. เขาเล่นรูปตอรูป
- จ. เขาเล่นตอรูป

17. ลักษณะการแต่งข้อความต่อไปนี้เป็น
คำประพันธ์ประเภทใด ?

ฉันทนามานมิตร์นเหลืหลาย
หยามบมีเกลอกรายเกล็ดนเกล็ด
ตุจคงสศิณบถาวคานประกัณนา
สุริยส่องคาราไรเมื่อรอนแรงแสง

- ก. กลอนสุภาพ
- ข. โคลงสี่สุภาพ
- ค. กาพย์ฉิ่ง
- ง. กาพย์ยานี
- จ. กลอนสัทวา

(18.) ข้อใดกล่าวถึงพยางค์อักษรวิหังหนู ?

- ก. ปันดะคม จตุตคณภี สังวรณ
สังหระ อารุณ
- ข. ปันดะคม จิตยจวเลบ จิตยเลบ
จิตยจัน อานิสจ
- ค. มัคคณทศก ศักขณินเทศก นีวาส
แผนการ โกรงการ
- ง. องค์การ ยกมรักษานาภณ
ผู้รักษานาการแทน ผู้วิเศษณ
กริยาวิเศษ
- จ. ลูกมจกภี มัจจุรณสุณ นาคบาท
ไพฑูรย์ พินิต

(19.) ข้อใดกล่าวถึงอักษรวิหัง ?

- ก. วิภลจวิธ อัม ส-คน-จะ-หริค
- ข. สมานฉันท อัม ส-มา-น-ฉัน
- ค. ประวิภลจวิธ อัม ประ-หวัค-ก-กาน
- ง. เอกมจกภี อัม เกก-ก-มา-ลา
- จ. ขาตุเจกภี อัม ทก-ก-เจ-ก

20. ข้อใดเป็นชื่อใดเป็นคำสนธิของอัคคี + โภกาส ?

- ก. อัคคโภกาส
- ข. อัคคโยภาส
- ค. อัคคโยภาส
- ง. อัคคโภาส
- จ. อัคคโยภาส

ให้อ่านข้อความต่อไปนี้ให้เข้าใจเพื่อตอบคำถามข้อ 21 - 25

สิ่งที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับชีวิตมนุษย์นั้น ไม่ใช่ความเชื่อหรือศตานะทางสังคม หรือ สติปัญญา (ในทางวิชาการ) หรือทรัพย์สินสมบัติต่าง ๆ แต่คนที่จริงใจจะต้องได้แก่เจตนาในการ กระทำอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ ของตน อาจจะกล่าวโดยทั่วไปก็เกือบจะวางเป็นหลักได้เลย ที่เรียกว่า ตัวการสำคัญนั้น ก็คือความรู้สึกของตนเอง และความรูสึกนี้เองที่ทำให้การ กระทำและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เราประสบในชีวิตประจำวันมีความหมาย มีวัตถุประสงค์ มีคุณค่า และความสำคัญแก่ชีวิตของเรามากน้อยต่างกัน หากไม่มีความรู้สึกและเจตนาบางอย่างอย่างใดแล้ว ก็จะไม่มีการกระตุนใจให้เราทำ พูด หรือถือสิ่งใดเลย และชีวิตก็จะกลายเป็นความว่างเปล่า หรือ จืดชืดเกินไป แต่ความรู้สึกของเราเป็นมาอย่างที่มีคุณค่าให้เกิดประโยชน์และเป็นไปในทางดี และ บางอย่างก็ทำให้เกิดความทุกข์ (คือทำให้เกิดความไม่สบาย) เป็นความทุกข์ที่ไม่มีประโยชน์ ทำให้ เกิดความรู้สึกเศร้าโศก เกิดความขัดแย้ง เกิดความกังวล เกิดความรำคาญ เกิดความสับสน วุ่นวาย หรือเกิดติดขัดเป็นไปในทางลบ (คือเป็นอกุศล) อย่างง่าย ๆ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ สิ่งที่เราเรียกกันว่าความทุกข์นั้นเอง

(21) ข้อความนี้ให้ความรู้เกี่ยวกับอะไร ?

- ก. พุทธศาสนา
- ข. อารมณ์ของมนุษย์
- ค. พื้นฐานชีวิตของมนุษย์
- ง. สิ่งที่เราปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
- จ. ความทุกข์ของมนุษย์

(22) อะไร เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ชีวิตมนุษย์ เป็นสุขหรือเป็นทุกข์ ?

- ก. ความรู้สึกของมนุษย์เอง
- ข. สติปัญญาในทางวิชาการ
- ค. เหตุการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน
- ง. สถานะทางสังคมของมนุษย์
- จ. ทรัพย์สินสมบัติ

(23) ชีวิตของมนุษย์ (เรา) มีคุณค่าและความหมาย เพราะอะไร ?

- ก. ถ้าเกิดใจดี เม
- ข. รู้จักหาประโยชน์แก่สังคม
- ค. มีรักและความรู้สึกของคนได้
- ง. ไม่ประพฤติน่า
- จ. ทำจิตใจให้สบาย

(24) คนคนหนึ่งจะ มองมนุษย์เกิดขึ้นได้อย่างไร ?

- ก. บุคคลภายนอก เป็นบุคคลพิเศษ
- ข. ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์
- ค. มนุษย์ก็เกิดสิ่งอกุศล
- ง. ความรู้สึกที่ทำให้เกิดความไม่สบาย
- จ. เกิดจากกรรมในอดีต

25. ชีวิตคืออะไร หมายความว่าอย่างไร ?

- ก. ชีวิตตายตัว
- ข. ชีวิตไม่มีประโยชน์
- ค. ชีวิตไม่สนุกสนาน
- ง. ชีวิตไร้ความหมาย
- จ. ชีวิตมีคุณค่า

หมวด ๒. เรื่องของความรัก

ขอสมมติว่าคุณจะมีข้อความกำหนดให้ 4 ข้อความ โดยแต่ละข้อความจะมีหมายเลขกำกับ
ให้นักเรียนเรียงข้อความที่กำหนดให้ นั้น ให้มีความหมายถูกต้องใกล้เคียงกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(๐๐) 1. เมื่อเราเสียใจเรื่องจากต่างประเทศ

2. เงินนั้นก็จะออกไปนอกประเทศ

3. ทำให้เราเสียศูนย์การก

4. แม้เพียงเล็กน้อยเท่าใดก็ตาม

ก. 1 2 3 4

ข. 1 3 2 4

ค. 1 4 3 2

ง. 1 3 4 2

จ. 1 4 2 3

(๐๐) กำหนดให้ข้อความที่กำหนด ๑, ๒, ๓, ๔ เรียงข้อความเป็น 1, 4, 2, 3 แล้ว
จะได้อ่านว่า 1. เมื่อเราเสียใจเรื่องจากต่างประเทศ 2. แม้เพียงเล็กน้อยเท่าใดก็ตาม
3. เงินนั้นก็จะออกไปนอกประเทศ 4. ทำให้เราเสียศูนย์การก

ต่อไปนี้เป็นข้อสอบ

- (26) 1. ในการแต่งงานระหว่างกามนิต
กับภรรยาคนที่สอง
2. ถอดถักถัด
3. กามนิตและเจ้าสาวต้องรักษาความ
บริสุทธิ์
4. อดอาหารใหม่ครึ่งและนอนกับพื้น
- ก. 1 2 3 4
ข. 1 3 2 4
ค. 1 4 3 2
ง. 1 3 4 2
จ. 1 4 2 3

- (27) 1. จั๊นจะเรียนต่อ
2. กอเปลาย
3. ายกาฉีพ
4. ใจชั่วมีน้ำมูกกา
- ก. 1 2 3 4
ข. 1 3 2 4
ค. 1 4 3 2
ง. 1 3 4 2
จ. 1 4 2 3

- (28) 1. จำเอนแขวนชายอยู่เหนือ
2. ในบรรดาจำเอนทั้งหมด
3. ของจังหวัดเชียงใหม่
4. กว่าจำเอนอื่น ๆ
- ก. 1 2 3 4
ข. 1 3 2 4
ค. 1 4 3 2
ง. 1 3 4 2
จ. 1 4 2 3
- (29) 1. ประเทศไทยต้องการพบเมือง
2. ไปมาจับขึ้น
3. ขยับขึ้นจริง
4. ขากยิ่งกว่าสมัยใด ๆ
- ก. 1 2 3 4
ข. 1 3 2 4
ค. 1 4 3 2
ง. 1 3 4 2
จ. 1 4 2 3

- (30) 1. คนไทยควรซื้อสินค้า
2. เพื่อประโยชน์ของคนเองและของชาติ
3. ทั้งประเทศ
4. ของคนไทยด้วยกัน

ก. 1 2 3 4

ข. 1 3 2 4

ค. 1 4 3 2

ง. 1 3 4 2

จ. 1 4 2 3

ข้อ 31 - 50 เป็นการถามความรู้ความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับวรรณคดี

(31) เรื่องพระมหากรรณกล่าวถึงอะไรเป็นสาระสำคัญ ?

- ก. ความแค้นของกวีผู้ประพันธ์
ข. ภาพพจน์ใจในความรุ่งเรืองของบ้านเมือง
ค. การแนะนำของพระมหากษัตริย์ไทย
ง. ใจกว้างในทลายบ้านเมือง
จ. ความเลื่อมใสของกรุงศรีอยุธยา

(32) ในเรื่องพระมหากรรณสะท้อนภาพให้เราเห็นถึงความรุ่งเรืองของไทยทางด้านใด ?

- ก. การศาสนา
ข. เกษตรกิจ
ค. การคมนาคม
ง. การศึกษา
จ. การทหาร

(33) ภาพที่บรรยายการสำคัญๆของประชาชนคืออะไร ?

- ก. ออกความนึกเห็นในการปรับปรุงประเทศ
ข. ให้รักชาติบ้านเมือง
ค. เด็ดภาษีอากรและการปกครองกฎหมาย
ง. ส่งเสริมการค้าของคนไทย
จ. ชัยชนะนั้เพียรเพื่อสร้างตนเองและชาติบ้านเมือง

(34) เมื่อเรารู้เรื่องกรณกิจของเราพอชัดแล้ว ใจซอกัดเกี่ยวกับอะไร ?

- ก. ความขยันหมั่นเพียร
ข. ความลงมือเรียบร้อยของบ้านเมือง
ค. ความรักชาติและวัฒนธรรม
ง. ความรู้หน้าที่ของพลเมือง
จ. การเตรียมตัวป้องกันประเทศ

(35) เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องหมาแล้ว เกิดความรู้สึกอย่างไร ?

- ก. เศร้าใจที่ตัวละครต้องจากคนรัก
- ข. ภาครุณใจในสภาพบ้านเมืองของเรา
- ค. เพื่อกำลังใจไปกับธรรมชาติ
- ง. เข้าใจทหารที่ไปตีพวกมุกป่าฝาง
- จ. ผู้แต่งเรื่องไม่ได้ดีมาก

(36) บทกวีบทนี้บรรยายและกล่าวถึง
หาว่าอย่างตรงพรวดกับนักหนา"
ก็ว่าช้อยช้อยใจได้มีความหมายว่าอะไร

- ก. นกปากบัวช้อยช้อย
- ข. นกช้อยช้อยชนิดหนึ่ง
- ค. เป็นชื่อปลาชนิดหนึ่ง
- ง. เป็นชื่อนกชนิดหนึ่ง
- จ. เป็นชื่อผักชนิดหนึ่ง

(37) ข้อใดเป็นคำเต็มของคำว่า

ศ. จิ. ปุ. ลี. ?

- ก. สุจริต จิต ปุจฉา ลีขิต
- ข. สุก จินตณ ปุจฉา ลีขิต
- ค. สุกจิ วินตณ ปุจฉา ลีขิต
- ง. สุก จิต ปุจฉา ลีขิต
- จ. สุจริต จินตณ ปุจฉา ลีขิต

(38) การที่ผู้แต่งเรื่องต้องการให้ข้อใด ?

- ก. แสดงข้อกล่าวหาที่ดีให้เป็นชม
- ข. ขยายเรื่องเกี่ยวกับความรัก
- ค. ถิ่นที่ผู้แต่งเรื่อง ขมิในสิ่งที่ควรชม
- ง. ถิ่นที่ผู้แต่งเรื่องไปทรงมา
- จ. ที่เพื่อให้หาทางแก้ไขได้

(39) กลานออกสร้อยเรื่อง รำพึงในป่าช้า
ให้แง่คิดในข้อใด ?

- ก. ความสงบเป็นบ่อเกิดแห่งความสุข
- ข. ทุกการกำลังเดินทางไปสู่ความตาย
- ค. ความเงิบทำให้เกิดความรู้สึกว่าง
- ง. วาวนาเป็นพวกที่นำสงสาร
- จ. ไร้แรงสร้างความดีก่อนที่จะตาย

(40) ข้อความว่า "เรายังใกล้หลุมนี้ทุกวันนี้เลย"
หมายความว่าอย่างไร ?

- ก. ชีวิตมนุษย์เป็นของไม่เที่ยง
- ข. เรามีความตายเป็นของธรรมดา
- ค. เราต้องตายในวินาทีข้างหน้า
- ง. เวลาผ่านไปเราก็ยิ่งใกล้ความตาย
- จ. เรากำลังจะไปหลุมฝังศพ

(41) ทศวรรษใดที่กล่าวถึงการอ่านนิทานเวตาล?

- ก. รัชกาลที่ ๑ รัชกาลที่ ๒ รัชกาลที่ ๓ รัชกาลที่ ๔ รัชกาลที่ ๕ รัชกาลที่ ๖ รัชกาลที่ ๗ รัชกาลที่ ๘ รัชกาลที่ ๙ รัชกาลที่ ๑๐
- ข. บางทีการนั่งเขียนก็ดีกว่าพูด
- ค. ที่เราพบปลายกี
- ง. ความประมาทก่อความวายน
- จ. อย่าไว้วางใจทางอย่าวางใจคน

(42) เพราะเหตุใดพรหมณ์เกศจะจึงกลบใจ
ประพาศกันเป็นนกลี ?

ก. กร้าวจะทองไฉนผดกรรม

ข. สงสารนิกามารดา

ค. รู้จักกับนิกขอม

ง. ละอายตบมาป

จ. กลัวจะถูกประชาทัณฑ์

(43) เรื่องความสุขเป็นไฉน เชื้อบนบทความ
ประเภตใด ?

ก. นิทานเหี้ยมสุภาณิก

ข. วิหารตัสังคม

ค. ปาฐกถา

ง. ความเรียงกระตุกรรม

จ. ความบันเทิงใจในงานศพ

(44) ความหมายในเรื่องราวนี้ มีความหมายใกล้เคียง
กับข้อความใด ?

ก. ความพหุกังวลของพระพุทธเจ้า

ข. ความสงบแห่งสังขารเป็นสุข

ค. ใจที่บริสุทธิ์ไม่มีความกังวล

ง. ความสุขคือความทุกข์น้อย

จ. มีอาหารรับประทานตามที่ต้องการ

ให้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 45

ห้ามเหิงไว้อย่าให้ มีกวัน

ห้ามดูริบเงาจันทร์ สองไชร

ห้ามฉายให้หัน ก็นเลา

ห้ามงันนี้ไว้ได้ จึงตามนินทา"

(45) โด่งดังมีความหมายใกล้เคียงกับข้อใด ?

ก. ที่รักกันสรรเสริญเจริญขึ้น

ข. ที่ซึ่งมีเหตุแห่งทุกข์แห่งหน

ค. ใด ๆ ในโลกดวนอนิจจัง

ง. เมื่อมีไฟย่อมมีควัน

จ. เมื่อมีผลย่อมมีเหตุ

ก. กระแสไฟฟ้าไหลกลับกันฉันใด

วาทะของกรมเราก็คือเป็นฉันนั้น

(46) จดหมายจากจางวางหว่านงอนกนค่านใด ?

ก. ดอนการกรมเพื่อบ

ข. ดอนการให้จ่ายทรัพย์

ค. ดอนการเพื่อกทางคำเป็นชีวิต

ง. ดอนการวางตัวให้ถูกตามกาละเทศะ

จ. ดอนให้ชะมัดเข้มแข็งในการศึกษา

(47) นิราศระมาเกิดอยู่ก้นใด ?

ก. บรรยายเกี่ยวกับขบวนพยุหยาตรา

ข. เกี่ยวกับความแข็งพระธา

ค. เกี่ยวกับประวัติของชาติไทย

ง. เกี่ยวกับประวัติพระพุทธบาท

จ. ราพึงรำพันถึงถึงภรรยา

(48) มุกเทพุประการใดที่ทำให้กามนิลละทิ้งบ้าน

เรือเวกแสงบุญก็อะไร ?

ก. กองการจะไคยธรรมกับวาสิฏฐีในสวรรค์

ข. เมื่อหน่ายภรรยาทั้งสอง

ค. ชาลรักในท้าววาสิฏฐี

ง. ถิณณาไคยชีวิตพลวงมาแล้วหาสาระมิได้

จ. เมื่อโลก

(49) ความรักแท้ควรเปรียบได้กับสิ่งใด

หรือสิ่งใด เพราะเหตุใด ?

- ก. ความรักแท้คงมีกว่าทุกสิ่งในโลก
- ข. ผู้มีความรักแท้จะไม่หันมองกลับ
- ค. รักจริง มีแต่เพียงหนึ่งเดียว
- ง. เพราะเคยถือกำเนิดขึ้น
- จ. ความรักแท้คงเต็มใจยอมสละสิ่งที่มีค่า

ให้ใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 50

"เมื่อมีนางงามนำถ้วยทอง

อันเก็บไว้ด้วยศรัทธาความมั่นคงมา

จนเคาะรอที่อยู่มิได้ปากแล้ว

ใครจะไขข้อไขกันให้ได้อ"

(50) ข้อความตอนต้นกวีนิพนธ์หมายถึงความสุขที่ได้

จากใคร ?

ก. วาสิฏฐี

ข. นางกัณฐิกากรุงอชุตี

ค. ภรรยาคนแรก

ง. นางกัณฐิกาตามเบื้องต่าง ๆ

กานทิยาไปลาขานมา

จ. ภรรยาคนที่ 2

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิชาภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบนี้มี 50 ข้อ ให้เวลาทำ 30 นาที

- คำสั่ง (1) ห้ามขีด เขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงในกระดาษแบบทดสอบนี้
- (2) ให้เขียนตอบในกระดาษคำตอบ (Answer Sheet) ที่แจกให้ทุกข้อ ระวังตอบ
ให้ตรงกับเลขประจำข้อ

Choose the best answer and then put a mark (x) on the letter a, b, c, d or e on your answer sheet.

ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวแล้วเขียนเครื่องหมาย (X) ทับตัวอักษร a, b, c, d, หรือ e ในกระดาษคำตอบ

1. His car is very new, _____ is an old one.
- a. my
b. me
c. of mine
d. mine
e. our
2. _____ you like to have some more moodles ?
- a. Will
b. Would
c. Can
d. Could
e. May
3. _____ the important provinces in the Northeast of Thailand is Udon Thance.
- a. All
b. One
c. One of
d. Most
e. Some of
4. The students do not like to read the story. It is not _____
- a. interested in
b. interested
c. interest
d. interest to
e. interesting

5. She will not go to the movie,
and he won't _____

- a. either
- b. too
- c. neither
- d. not
- e. also

6. He asked me _____ his sister.

- a. whether I was known.
- b. if I knew.
- c. that I know.
- d. what I knew.
- e. which I knew.

7. I wanted to know where _____

- a. Ural lived.
- b. did Ural live.
- c. does Ural live.
- d. Ural lives.
- e. Ural living.

8. I shan't write to him _____
he writes to me.

- a. just
- b. unless
- c. nearly
- d. already
- e. when

9. My brother _____ house we have
just passed, is a lawyer.

- a. that is
- b. whom
- c. whose
- d. who
- e. which

10. A : _____ will you be here ?

R : Just for a while.

- a. How often
- b. What time
- c. How long
- d. Since when
- e. How far

11. After we had finished _____ a letter,
we put it in the envelope.

- a. to write
- b. write
- c. wrote
- d. writing
- e. to be written

12. He works hard _____ earn more money.

- a. in order that
- b. so that
- c. for
- d. in to
- e. in order to

13. It is an old custom for European and American men to _____ hands with each other.

- a. give
- b. play
- c. shake
- d. hold
- e. touch

14. Is Narong from Saraburi or Lop Buri ?

- a. He's from both.
- b. No, he's from Lop Buri.
- c. Yes, he's from Saraburi.
- d. Yes, that's right.

c. Neither, he' from Bangkok.

15. _____ be a teacher or a doctor ?

- a. Would you like
- b. Would you mind
- c. Would you rather
- d. Do you want
- e. Don't you mind.

16. This river is _____

- a. deep six meters.
- b. deep meters six.
- c. six meters deep.
- d. six deep meters.
- e. meters deep six.

17. This is _____ most interesting book for you.

- a. a
- b. on
- c. the
- d. one
- e. some

18. This pen costs 10 baht. _____

- a. How many pens do you have
- b. How many pens are there ?
- c. How much does your pen ?
- d. How much is it ?
- e. How much does this pen , cost ?

19. Yesterday while I _____

shopping I met my old friend.

- a. go
- b. went
- c. gone
- d. an going
- e. was going

20. _____ he is poor, he is honest

- a. Although
- b. Unless
- c. Because
- d. Except
- e. As well as

21. Show me _____ to solve this problem.

- a. when
- b. whom
- c. which
- d. what
- e. how

22. The movie isn't interesting.

It isn't worth _____

- a. to see
- b. seeing
- c. see
- d. saw
- e. seen

23. He prefers living in the country

_____ living in a city.

- a. to
- b. than
- c. more
- d. rather
- e. of

24. I want to buy a new dress but

I have _____ money.

- a. no
- b. none
- c. not
- d. not a
- e. any

25. At school we study the same subject as you _____ in your school.

- a. are
- b. to do
- c. have
- d. do
- e. did

26. Nipa _____ go cycling twice a week, but he hasn't much time nowadays.

- a. use to
- b. used to
- c. was used to
- d. were used to
- e. is used to

27. It takes me half an hour. _____

- a. How much does it take you to write a letter ?
- b. How many does it take you to write a letter ?
- c. How long does it take you to write a letter ?
- d. How long did it take you to write a letter ?
- e. How far does it take you to write a letter ?

28. Policeman : Hullo ! Could
I speak to Mr. Damrong, please?

Mr. Nipon : _____

- a. Yes, please come.
- b. No, you are in.
- c. No, please not.
- d. Yes, just a minute, please.
- e. That's right.

29. A : Hello ! How are you ?

B : _____. I'm glad to
see you again.

- a. Good
- b. Thank you.
- c. O.K.
- d. Well.
- e. Fine, thank you.

30. King Phumipol is a name _____
is well known all over the world.

- a. what
- b. when
- c. where
- d. how
- e. which

31. Without your help, I would
have failed.

- a. I failed because you
didn't help me.
- b. I succeeded though you
didn't help me.
- c. If I had help you, I
would have failed.
- d. If you helped me, I
would succeed.
- e. I would not have
succeeded if you had
not helped me.

32. While I was waiting for the
bus, it began to rain.

- a. The rain started after
the bus came.
- b. The rain started before
the bus came.
- c. The bus came before the
rain started.
- d. It began to rain after
I got on the bus.
- e. It began to rain when
I was on the bus.

33. Siree drank as much coffee
as I did.

- a. Siree drank a lot of coffee.
- b. I drank a lot of coffee.
- c. We didn't drink much coffee.
- d. We drank too much coffee.
- e. We both drank a lot of coffee.

34. I'll go to school although I'm
sick.

- a. I'll go to school because
I'm sick.
- b. If I go to school, I'll
become sick.
- c. I'll go to school but
I'm sick.
- d. I'm sick but I'll go to
school.
- e. I'll go to school when
I'm sick.

35. He didn't buy the book because
of its expense.

- a. He didn't buy the book
because it is expensive.
- b. He didn't buy the book
because it is cheap.
- c. He didn't buy the book
in low expense.
- d. He bought the book eventhough
it was cheap.
- e. He bought the book eventhough
it was expensive.

36. They understand their teacher
whether he speaks fast or not.

- a. They don't understand
their teacher.
- b. They always understand
their teacher.
- c. They only understand
him when he speaks fast.
- d. They only understand him
when he speaks slowly.
- e. They understand their
teacher clearly.

37. Anong frightened the snake.

- a. The snake was frightening.
- b. The snake didn't frighten.
- c. The snake was frightened.
- d. Anong was frightened.
- e. Anong was frightening.

38. I'll see you when the class is
over.

- a. I'll see you when the
class is being held.
- b. I'll see you when the
class is free.
- c. I will see you when the
class is being taught.
- d. I'll see you when I'm free.
- e. I'll see you when the
class is ended.

39. I like Thai food, especially
curry.

- a. I don't like curry.
- b. I like curry but I don't
like Thai food.
- c. I like Thai food but I
don't like curry.
- d. I like curry more than
any other Thai food.
- e. I don't like curry,
especially Thai food.

40. He wanted to study at
Chulalongkorn University; .
however, he failed the test.

- a. He wanted to study at
Chulalongkorn so, failed
the test.
- b. He failed the test because
he wanted to study at
Chulalongkorn.
- c. He failed the test so he
could not study at
Chulalongkorn.
- d. He did not want to study
at Chulalongkorn so he
failed the test.
- e. He failed the test because
he was lazy.

41. When the weather was nice John
played games in the field with
his friends, but if it rained
he would stay at home and watch
the television.

- a. John stayed at home when
the weather was nice.
- b. John played games in the
field when it was fine.
- c. John played games in the
field when it rained.
- d. John watched the television
when the weather was nice.
- e. John watched the television
with his friends

42. After the flood the government
sent doctors and special workers
to help the people who had lost
their homes. Within three months
new homes had been built for them.
"Them" refers to _____.

- a. the doctors.
- b. the government
- c. the homes built by the
special workers.
- d. the people who had lost
their homes.
- e. the people in the north.

43. A : Why don't you sell this farm and move to the city ?

B : This is my home. My father was born here, and his father was born here, too, so _____.

- a. I will move to the city.
- b. I want to stay here.
- c. I bought this farm.
- d. I just moved from the city.
- e. I like to stay in the city.

44. Reading is not only more interesting than watching the television, talking with friends, or going to the movies, but also it helps you in your studies.

Which helps you in your studies?

- a. Reading
- b. Watching the television.
- c. Talking with friends.
- d. Going to the movies.
- e. Listening to the radio.

45. Mali : I'm sorry. I lost the dictionary you lent me.

Somsri : Oh, that's too bad. It wasn't mine. It was my aunt's.

Mali : Don't worry. I'll buy one for her.

What's Mali going to do tomorrow?

- a. Borrowing another dictionary from Somsri.
- b. Finding the bad dictionary that she lost.
- c. Telling Somsri's aunt that she is sorry.
- d. Buying another dictionary.
- e. Buying a new book.

46. When I arrived at the bus-stop, the bus had already left five minutes before. I was told that the buses only come every half an hour, so I had to wait for _____?

- a. 5 minutes
- b. 50 minutes
- c. 25 minutes
- d. 30 minutes
- e. 35 minutes.

47. My father was very worried when he heard about Uncle Jack's accident on the boat, so he went to the hospital, which is not far from our house, to see him.

What happened first ?

- a. Uncle Jack had an accident.
- b. My father was very worried.
- c. Uncle Jack went on a boat.
- d. My father went to the hospital.
- e. Uncle Jack was very worried.

48. Student : Why must I work so hard?
Teacher : If you work as hard as you have been working, you'll pass the examination. But if you're lazy and you don't work well, you'll not succeed in anything.

The teacher thinks that the student

- a. is lazy now.
- b. has worked hard.
- c. doesn't work well.
- d. will not succeed in anything.
- e. will not work hard.

49. A farmer and his fierce dog were walking in a large field which was covered with wild flowers and tall grasses. Suddenly, a small, white rabbit came out of his home, a little hole under the ground.

Where did the story take place ?

- a. a hole in the ground.
- b. a forest.
- c. a field.
- d. under a fence.
- e. under the ground.

50. After my brother had decided to go to Chiang Mai by plane rather than train, I saw him off at the airport.

- a. My brother went to Chiang Mai by train.
- b. My brother went to Chiang Mai by plane.
- c. I went to Chiang Mai with my brother.
- d. When my brother was in Chiang Mai he decided to take a plane.
- e. I drove to the airport with my brother.

แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

แผนกทดสอบ

โรงเรียนมัธยมศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

ในความในหน้าต่อไปนี้จะได้เห็นลักษณะของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ซึ่งท่านจะต้องเลือกว่ากิจกรรมอย่างไหนในสามอย่างที่ท่านเลือกเป็นกลุ่มๆ นี้ ท่านชอบมากที่สุด และกิจกรรมอย่างไหนที่ท่านชอบน้อยที่สุด โดยมีคำตอบอันไหนถูกหรือผิด คำตอบอันไหนที่จริงใจนั้นคือ คำตอบที่ถูกกองแล้ว

คำแนะนำในการเลือกคำถาม

ถามตัวอย่างข้างล่างนี้ ท่านจะต้องอ่านทุกกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งสามอย่างในแต่ละข้อว่ากิจกรรมไหนที่ท่านชอบมากที่สุด เช่น ถ้านักเรียนชอบการไปชมพิพิธภัณฑ์มากที่สุด นักเรียนก็กาเครื่องหมาย X ในวงกลมด้านซ้ายมือในข้อถัดมาเขียนว่า มากที่สุด และถ้านักเรียนชอบการอ่านหนังสือในห้องสมุดน้อยที่สุด นักเรียนก็กาเครื่องหมาย X ลงในวงกลมด้านขวามือในข้อถัดมาเขียนว่า น้อยสุด

ตัวอย่าง

1. ก. ไปดูภาพเขียนตามงานนิทรรศการการเขียน
ข. ไปเลือกหาหนังสืออ่านในห้องสมุด
ค. ไปชมพิพิธภัณฑ์
2. ก. สะสมรูปถ่ายตัวเอง
ข. สะสมเหรียญ
ค. สะสมผีเสื้อ

มากที่สุด		น้อยสุด
☐	ก	☐
☐	ข	☒
☒	ค	☐
☐	ก	☐
☐	ข	☐
☐	ค	☐

กิจกรรมบางอย่างต้องการ การกระตือรือร้นหรือฝึกหัดมาก่อนในกรณีเช่นนั้นท่านต้องสมมติว่าท่านจะต้องได้รับการฝึกหัดมาแล้ว อย่าเลือกกิจกรรมที่เพียงแต่ว่าเป็นกิจกรรมใหม่หรือแปลก แต่จงเลือกกิจกรรมที่ท่านชอบและอยากจะทำในเมื่อท่านได้พิจารณาเปรียบเทียบกิจกรรมอื่น ๆ แล้ว

แม้ว่าในบางข้อนักเรียนอาจจะชอบกิจกรรมทั้งสามเท่า ๆ กันหรืออาจจะไม่ชอบเลยทั้งสามอย่าง หรือกิจกรรมบางอย่างก็เป็นกิจกรรมที่ไม่สำคัญ หรือไม่เขาทำเลยอย่างไรก็ตามท่านจะต้องตัดสินใจเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งที่ท่านชอบมากที่สุดคนั้น หรือชอบน้อยที่สุดคนั้น

โปรดอย่าใช้เวลาเกินไปในข้อหนึ่ง ๆ เลือกคำตอบที่ท่านชอบครั้งแรก และทำต่อไปจนจบอย่าปรึกษาหรือไต่ถามใครในการตอบ คำตอบของท่านจะมีความหมายอะไรเลย ถ้าไปใช้เป็นการตัดสินใจของท่านเอง ถ้าต้องการ เปลี่ยนคำตอบให้ลบลบรอยที่เก่าเดิมให้สะอาดแล้วจึงชี้รอยที่กาใหม่ให้ชัดเจน

1. ก. เวลาเดินทางมักชอบนั่งรถคนขับ ๆ ข. เวลาเดินทางชอบชมทิวทัศน์ข้างทาง
ค. เวลาเดินทางชอบมองภูมิทัศน์ข้างทาง
2. ก. ชอบอ่านหนังสือในรถ เรือบนทางรถไฟ ข. ชอบเป็นผู้นำทีมจำนวนหลายคนทีมนาน ๆ จุดใด
ค. ชอบสัมผัสกับบุคคลในการสำรวจประชามติ จุดหนึ่ง
3. ก. ชอบไปเที่ยวงานบั้งไฟ ข. ชอบไปเที่ยวงานแสดงสินค้า
ค. ชอบไปเที่ยวงานประกวดสัตว์ที่ใช้ในการเกษตร
4. ก. ชอบออกกำลังในโรงพละ ข. ชอบไปตกเบ็ด
ค. ชอบเล่นบาสเกตบอล
5. ก. ชอบไปเลือกหาหนังสืออ่านในห้องสมุด ข. ไปดูการฝึกซ้อมของวงดนตรี
ค. ไปเที่ยวสวนสัตว์
6. ก. รวบรวมลายเซ็นของผู้ซื้อเสียง ข. รวบรวมผีเสื้อ
ค. รวบรวมไม้ชนิดต่าง ๆ
7. ก. ไปชมงานแสดงภาพเขียนที่มีชื่อเสียง ข. ไปชมการแสดงตัวอย่างการขนส่งโดยวิธี
ค. ไปชมงานแสดงเครื่องมือในห้องทดลอง ต่าง ๆ กัน
8. ก. ชอบขายผลไม้ ข. เป็นนักตีระนาด
ค. ปลูกผลไม้
9. ก. เมื่อมีงานรื่นเริงท่านชอบอยู่ในคณะกรรมการจัดงาน ข. เมื่อมีงานรื่นเริงท่านชอบอยู่ใน
ค. เมื่อมีงานรื่นเริงท่านชอบอยู่ในคณะกรรมการออกบัตรเชิญ คณะกรรมการแผนกตกแต่ง
10. ก. ไปชมงานแสดงทางวิทยาศาสตร์ ข. ไปเยี่ยมหน่วยโฆษณา
ค. ไปชมโรงงานทำเครื่องพิมพ์
11. ก. อ่านนิทานให้คนป่วยฟัง ข. ฝึกสุนัขให้รู้จักทำอะไรได้ต่าง ๆ
ค. สอบรถแข่งของเล่นประเภทกลไกที่เสียเพื่อที่จะหาทางซ่อมแซม
12. ก. ชอบเรียนวิชาวาดเขียน ข. ชอบเรียนวิชาชีววิทยา
ค. ชอบเรียนวิชาเครื่องดนตรี
13. ก. สร้างกรงนก ข. เขียนบทความเกี่ยวกับนก
ค. เขียนสเก็ชภาพเกี่ยวกับนก
14. ก. ช่างแกะสลักเย็บผ้า ข. สืบข้อ
ค. เขียนภาพวาด

1. ก. ขอบฟ้าวิทยุในรายการ เกี่ยวกับการปลูกรักนาผลไม้ ข. ขอบฟ้าวิทยุในรายการ ประดิษฐ์วัสดุต่าง ๆ จากพลาสติก
ค. ขอบฟ้าวิทยุในรายการ ที่เกี่ยวกับวิถีด้วยภาพสัตว์ป่า
2. ก. คำแนะนำแก้ปัญหาส่วนตัวทางหนังสือพิมพ์ ข. เลี้ยงสุนัขพันธุ์
ค. ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการ เสนอขายสินค้า
3. ก. เป็นผู้นับถือเกี่ยวกับเกมประเภทไฟ ข. เป็นผู้นับถือเกี่ยวกับเรื่องการผูกพันของคืน
ค. เป็นผู้นับถือเกี่ยวกับการจัดตั้งป้ายโฆษณา
4. ก. เยี่ยมโรงถ่ายทำภาพยนตร์ ข. เยี่ยมสวนสาธารณะที่ตั้งอยู่แถบภูเขาที่มี
ค. เยี่ยมสนามรบเก่า ทิวทัศน์สวยงาม
5. ก. อ่านหนังสือเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ ๆ ที่ทำประโยชน์ให้แก่สาธารณะ
ข. อ่านความเห็นของบรรดานักเขียนเกี่ยวกับโลกในทัศนะของเขา
ค. อ่านประวัติชีวิตของบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์
6. ก. แนะนำคนอื่น ๆ ในเรื่องวิธีเสริมสร้างบุคลิกภาพ ข. แสวงหาสัตว์หายากสำหรับพิพิธภัณฑ์
ค. พนักงานจ่ายเงินสดในธนาคาร
7. ก. เป็นสมาชิกของกลุ่มที่ชอบตกเงี่ยงปลาในน้ำ ข. เป็นสมาชิกชุมนุมภาษาศาสตร์
ค. เป็นสมาชิกชุมนุมนักการภารโรงสมัครเล่น
8. ก. ชอบสังสรรค์กับคนธรรมดาสามัญทั่ว ๆ ไป ข. ชอบสังสรรค์กับคนที่มีความคิดเห็นประหลาด ๆ
ค. ชอบสังสรรค์กับคนที่ดูเรียบร้อย ๆ สบาย ๆ และชวนคุย
9. ก. สอนภาษาไทยให้คนต่างดาวที่จะโอนสัญชาติ ข. ขายหุ้นแอร์ หรือ พันธบัตร
ค. เป็นหัวหน้าคณะครูในเทศกาลการขึ้นดึก
10. ก. ชอบผสมพันธุ์ดอกไม้ชนิดต่าง ๆ ข. เป็นผู้โฆษณาให้ร้านขายดอกไม้
ค. เจ้าของร้านรับโทรศัพท์สั่งในร้านขายดอกไม้
11. ก. เป็นหัวหน้าคณะวิจัยเกี่ยวกับวิธีการโฆษณา ข. เป็นอธิการของมหาวิทยาลัย
ค. เป็นผู้เชี่ยวชาญการถ่ายภาพสี
12. ก. เขียนรูปภาพสำหรับหนังสือประวัติศาสตร์โลก ข. ผสมพันธุ์ดอกไม้ชนิดใหม่
ค. เป็นผู้ฝึกนักแสดงละครให้ขึ้นเสียง
13. ก. ในการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยท่านพอใจที่จะหารายได้พิเศษโดยการช่วยทำงานในห้องทดลอง
ข. โดยการช่วยตรวจข้อสอบ ค. โดยการร่วมแสดงในวงดนตรี
14. ก. เขียนประวัติศาสตร์ภาพวาด ข. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เพิ่มเติมเพื่อให้ได้
ค. แต่งเพลงประเภทตลกครื้นเครง ความเข้าใจที่แจ่มชัดยิ่งขึ้น

1. ก. ส่วนบรรณคดีไทย ข. พนักงานรับรายการสั่งซื้อสินค้า
- ก. สัมภาษณ์เกี่ยวกับความถี่เห็นของประชาชนส่วนมาก

2. ก. เป็นผู้ซื้อสินค้าเพื่อนำมาขายในทองสรรรพสินค้า ข. สัมภาษณ์ผู้มาสมัครทำงานในบ้าน
ค. ทำงานในโรงเลี้ยงปศุสัตว์
3. ก. บัณฑิตที่รักคนเขาทำงาน ข. เขียนสารคดีเกี่ยวกับสัตว์ป่า

ก. ใบคำแนะนำแก่บิดาหาเส้นทางหนังสือพิมพ์
4. ก. งานเรื่องวิธีการธุรกิจสมัยใหม่ ข. อ่านเรื่อง เกี่ยวกับชีวิตของชาวเขา
ค. งานเรื่องเกี่ยวกับวิธีทำฟาร์มสมัยใหม่
5. ก. ทำงานที่สถานีตรวจอากาศในทั่วโลกเหนือ ข. ทำงานที่สถานีตรวจอากาศในเมืองใหญ่
ค. ทำงานที่สถานีตรวจอากาศแถบภูเขา
6. ก. เป็นผู้อำนวยการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ข. เป็นนักสังคมสงเคราะห์ที่มีชื่อเสียง
ค. เป็นนักเขียนวิจารณ์ทางวรรณคดีที่มีชื่อเสียง
7. ก. ออกแบบฉากละคร ข. ทำการวิเคราะห์ทางเคมีเกี่ยวกับยาเสพติดชนิดใหม่
ค. เขียนบทความสอนวิธีซ่อมแซมเครื่องใช้ในบ้าน
8. ก. สัมภาษณ์ผู้มาขอความช่วยเหลือจากสภาสังคมสงเคราะห์ ข. ค้นหาวิธีกำจัดหมายเสนอยา
ค. ปรับปรุงระบบการทำงานในส่วนงานให้มีประสิทธิภาพขึ้น แบบใดจะดีที่สุดที่สุด
9. ก. ทำงานหนังสือพิมพ์แผนกข่าวทางการเงิน ข. หาวิธีปรับปรุงเครื่องโลหะให้เบาและทนทาน
ค. เป็นผู้จัดการหมู่บ้านตัวอย่างสำหรับโรงงานของโรงงาน
10. ก. เยี่ยมพิพิธภัณฑ์ทางศิลปะ ข. เยี่ยมศูนย์พักผ่อนหย่อนใจสำหรับเด็กในแหล่งเสื่อมโทรม
ค. เยี่ยมห้องทดลองการค้นคว้าทางการแพทย์ที่มีชื่อเสียง
11. ก. บริษัทปกครองงานที่ทำงานไป ได้เคยออกจากบริษัท ข. มีหน้าที่กำกับเตือนพนักงานที่ทำงานไม่ได้ผล
ค. รับหน้าผางนกนางนาคสำหรับบริษัท ผลคือ
12. ก. สร้างผลงานอุทิศให้กับชาติแสดง ข. หาวิธีแก้โรคคอมพิว
ค. ปรับปรุงวิธีการทำงานในส่วนงานแผนกธุรกิจ
13. ก. ศึกษาประวัติของละคร ข. ศึกษาความเป็นมาของคนตรี
ค. อ่านบทคัดลอกเรื่องราวที่มีอิทธิพลต่อการกระทำของบุคคล
14. ก. ทำการวิเคราะห์ทางเคมีเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ดินฟ้าใหม่
ข. ทำงานในร้านปรับปรุงคุณภาพของดอกไม้เพื่อสะดวกสำหรับผู้บริโภค
ค. เขียนแผนผังแสดงกิจการของงานธุรกิจต่าง ๆ

1. ก. คิดป้ายโฆษณาตามรถยนต์ผ่านชุมชน ข. เป็นเจ้าหน้าที่คอยจับจำนวนรถที่ผ่านชุมชน
ค. เป็นเจ้าหน้าที่จราจร ในเวลาต่าง ๆ กัน
2. ก. ขอบบริหารร่างกายให้แก่เด็กพิการ ข. ปลุกผักขายส่งท้องตลาด
ค. เสนอวิธีทำตะกร้า และการทอ
3. ก. ขอเรียกรายเงินเพื่อการกุศล ข. รายงานความก้าวหน้าขององค์การกุศล
ค. ทำบันทึกจำนวนเงินที่เก็บได้จากการกุศล
4. ก. รับผิดชอบในการจัดงานแต่งงานที่ใหญ่ ข. เป็นผู้เขียนเจ้าหน้าที่สำหรับบัตรเชิญงาน
ค. เขียนข่าวลงหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับงานแต่งงาน แต่งงาน
5. ก. เขียนนวนิยาย ข. ทำงานวิจัยเรื่องดนตรีที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ และความรู้สึกของคน
ค. ทำงานเครื่องปั้นดินเผา
6. ก. ทำงานวิจัยเรื่องการเสนอขายสินค้าโดยวิธีต่าง ๆ เพื่อหาวิธีที่ดีที่สุด
ข. ทำงานโปรยถั่วในหน้าที่แยกประเภทของจดหมาย ค. ทำการเลี้ยงไก่
7. ก. เขียนบทความลงหนังสือพิมพ์ในคอลัมน์เหตุการณ์ปัจจุบัน ข. ทำการสอนวิชาเคมี
ค. ช่วยแนะแนวผู้เยาว์ในการเลือกอาชีพ
8. ก. ชอบให้हनวันทีไวใจไคช่วยคัดสินปัญหาค่างๆให้เสมอ ข. ชอบให้हनอื่นทีไวใจไคช่วยคัดสินปัญหา
ค. คัดสินใจปัญหาค่าง ๆ ด้วยตนเอง ค่าง ๆ ไคบางเป็นกรังครว
9. ก. เป็นผู้ดูแลในร้านจำหน่ายสรรพสินค้า ข. ทำงานวิจัยเกี่ยวกับโทรทัศน์
ค. เป็นผู้อำนวยการสถานที่พักผ่อนหย่อนใจขององค์การ
10. ก. เป็นผู้ตรวจงานพิมพ์ ข. สัมภาษณ์รับคนเข้าทำงาน
ค. เป็นเลขานุการส่วนตัว
11. ก. เขียนภาพการ์ตูน ข. เขียนป้ายโฆษณาสำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า
ค. ทำฟาร์ม
12. ก. ทดลองทำขนมลูกกวาดที่ยังไม่มีตำหรับมาก่อน ข. เล่าเรื่องให้เด็ก ๆ ฟัง
ค. วาดภาพสีน้ำ
13. ก. ทำงานวิจัยทางเคมี ข. สอบถามและบันทึกรายละเอียดของผู้สมัคร เข้าทำงาน
ค. เขียนเรื่องสารคดีสำหรับหนังสือพิมพ์
14. ก. เขียนรูปวิว ข. ศึกษาเรื่อไคสำหรับเด็กเล่นเพื่อควาไคชนิดไหนจะคืที่สุด
ค. เขียนเรียงความตามแบบของนักประพันธ์ที่ชอบ

1. ก. ในการแสดงละครสมมติ เล่นตามต้องการที่จะเป็นเจ้าหน้าที่ขายตัว
ข. ในการแสดงละครสมมติ เล่นตามต้องการที่จะเป็นเจ้าหน้าที่จัดพิมพ์โปรแกรม และตัว
ค. ในการแสดงละครสมมติ เล่นตามต้องการที่จะเป็นเจ้าหน้าที่การเงิน
2. ก. เป็นผู้กะงบประมาณค่าประดิษฐ์เครื่องลงขามแบบใหม่
ข. เป็นผู้ชักชวนให้นายทุนร่วมสนับสนุนบริษัทผลิตเครื่องลงขามแบบใหม่
ค. สอนประชาชนให้รู้จักใช้เครื่องลงขาม
3. ก. จัดทำรายงานผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ข. เขียนบทบรรณาธิการสำหรับ
ค. สอนวิชาการช่างให้เด็กที่มาจากครอบครัวจน ๆ หนังสือพิมพ์
4. ก. อ่านเรื่องเกี่ยวกับวิธีป้องกันรักษาโรคต่าง ๆ ข. อ่านประวัติของนักอุตสาหกรรมที่ประสบ
ค. อ่านเรื่องเกี่ยวกับวิธีเลี้ยงสัตว์ ความสำเร็จ
5. ก. ไปในงานเลี้ยงที่มึนแต่คนไม่รู้จัก ข. ไปในงานเลี้ยงที่มึนทุกครั้งที่เรารู้จักเป็นส่วนมาก
ค. ไปในงานเลี้ยงที่มึนทั้งคนรู้จัก และไม่รู้จักพอ ๆ กัน
6. ก. ขายอุปกรณ์สำหรับนักเขียนภาพ ข. ปลุกดอกไม้สำหรับร้านขายดอกไม้
ค. เลี้ยงหมูสำหรับนักวิทยาศาสตร์ไว้ใช้ในการทดลอง
7. ก. ทำงานในกองปฏิบัติการทดลอง ข. ประดิษฐ์เครื่องเรือน
ค. ดูแลแท่นบริษัทประกันภัย
8. ก. ทำงานรังวัดสิ่งของ และติดอากรไปรษณีย์ ข. ตรวจสอบเรื่องคนขับที่จะส่งไปพิมพ์
ค. ทดลองรถยนต์ที่เอื้อมมือใหม่เพื่อหาวิธีปรับปรุงแก้ไข
9. ก. เป็นผู้เชี่ยวชาญการเวียรระโนนเพชรพลอย ข. ทำงานคนกวาดประติมากรรมที่เยี่ยม
ค. ผู้บรรยายรายการดนตรีทางวิทยุ
10. ก. เป็นผู้ช่วยพยาบาล ข. ขายเครื่องดนตรี
ค. รับซ่อมแซมเครื่องใช้ไม้สอยในบ้าน
11. ก. ออกแบบแจกัน ข. ผู้ตรวจการในโรงงานทำแจกัน
ค. หาวิธีทำแจกันให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น
12. ก. เป็นเจ้าหน้าที่กักเงินกาอาหารในร้านขายอาหาร ข. สอนให้เด็กทำเรื่องเงินจำลอง
ค. เป็นผู้เก็บบันทึกรายงานของนักก้นกวาดวิจัยทางยา
13. ก. เป็นผู้นำการเล่นในสนามเล่นสำหรับเด็กยากจน ข. เป็นคนกวาดในวัดตากการ
ค. ขายวัสดุทางเคมีต่าง ๆ
14. ก. สะสมเครื่องมืองานไม้ ข. ทำสมุดสะสมรูปภาพเขียนต่าง ๆ ที่ท่านชอบ
ค. สะสมเครื่องอุปโภคบริโภคไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน

1. ก. ในการแสดงละครสมัครเล่นท่านชอบเป็นผู้กำกับการแสดง
ข. หรือเป็นผู้จัดพิมพ์โปรแกรมและตั๋ว ค. ผู้เขียนบทละคร
2. ก. ท่านชอบเล่นหมากรุกกับคนที่เก่งกว่า ข. ท่านชอบเล่นหมากรุกกับคนที่สู้ท่านไม่ได้
ค. ท่านชอบเล่นหมากรุก กับคนที่ฝีมือพอกัน
3. ก. จัดเตรียมใบโฆษณาสำหรับเครื่องล้างจานชนิดใหม่
ข. ประเมินราคากำหนดเครื่องล้างจาน ค. ขายเครื่องล้างจาน
4. ก. เขียนบทความลงหนังสือพิมพ์ในคอลัมน์ข่าวสังคม ข. เขียนบทความลงหนังสือพิมพ์คอลัมภ์ -
ค. เขียนบทความลงหนังสือพิมพ์ในเรื่อง เกี่ยวกับวิชาการทำสวน -ที่ปรึกษาปัญหาส่วนตัว
5. ก. เป็นนักสำรวจ ข. เป็นนักออกแบบ
ค. เป็นนักประดิษฐ์
6. ก. เป็นผู้เก็บผลไม้ ข. ขับรถแทรกเตอร์ในฟาร์ม
ค. ทำงานในกองปฏิบัติการเคมี
7. ก. เรียนวิชาการฝึกหัดพลในที่สาธารณะ ข. เรียนวิชาชีววิทยา
ค. เรียนวิชาการแต่งเรื่อง
8. ก. เป็นนักคิดเลขโดยเครื่องคิดเลข ข. ผู้ประกอบเครื่องจักรคิดเลข
ค. ผู้โฆษณาขายเครื่องจักรคิดเลข
9. ก. สร้างเรือ ข. เป็นผู้ไกล่เกลี่ยการขัดแย้งเรื่องปัญหาแรงงาน
ค. เป็นนักแต่งเพลง
10. ก. เป็นพนักงานขายรถแทรกเตอร์มือสอง ข. พนักงานบัญชีการเงิน
ค. เป็นเจ้าหน้าที่ทางภาษีอากร
11. ก. ปรับปรุงวิธีการทำงานทางธุรกิจให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ข. เป็นพยาบาล
ค. หาทางปรับปรุงการการผลิตสินค้าประเภทอบเผา
12. ก. ชอมเตารีดไฟฟ้า ข. ก่อไฟสำหรับเตาผิง
ค. เชื้อฟืนคหามาให้เพื่อน
13. ก. ผู้จัดการร้านขายเครื่องดนตรี ข. นักเขียนแปลนการสร้างอาคาร
ค. ผู้คนควาสภาพของสังคมตามชุมชนวนต่าง ๆ
14. ก. แกะช่อง เล่นประ เภทจักรกลเพื่อคู่ส่วนประกอบ ข. เล่นหมากรุกฮอส
ค. เล่นปิงปอง

1. ก. เก็บเอกสารทางธุรกิจต่าง ๆ ข. ผสมพันธุ์ดอกไม้ชนิดใหม่
ค. รับเป็นที่ปรึกษาปัญหาส่วนตัวให้กับคนอื่น
 2. ก. มีอาชีพทางการประมง ข. สำนวณเลือกต้นไม้ที่จะต้องทำการตัดในป่า
ค. ทาสีรถยนต์ในโรงงาน
 3. ก. เป็นนักสังคมสงเคราะห์ ข. เป็นเลขานุการฝ่ายสังคมของบุคคลที่มีชื่อเสียง
ค. เป็นผู้จัดการรายการโฆษณาในโรงพิมพ์
 4. ก. เขียนสารคดีสำหรับนิตยสาร ข. เขียนบทความเกี่ยวกับวิธีเลี้ยงเป็ดไก่
ค. เขียนบทความเกี่ยวกับวิธีปลูกพืชมงคล
 5. ก. เป็นผู้รับเสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร ข. ค้นหาที่อยู่ของคนตามหนังสือรายชื่อ
ค. ดูแลคนป่วย
 6. ก. บัณฑิตช่วยกันเห็นใจ ข. เขียนบทความเพื่อชักชวนประชาชนให้เห็นคล้อยตาม
ค. เป็นคนมองบทในงานละครสมัครเล่น
 7. ก. เป็นนายแพทย์ ข. เป็นช่างแกะสลัก
ค. เป็นนักหนังสือพิมพ์
 8. ก. เป็นผู้ตอบคำถามเกี่ยวกับเครื่องพิมพ์ดีดที่ประดิษฐ์ใหม่ ข. รวบรวมจำนวนการขายเครื่องพิมพ์ดีด
ค. ตรวจสอบเครื่องพิมพ์ดีดให้เรียบร้อยสำหรับลูกค้า
 9. ก. ศึกษาวิธีการโฆษณาต่าง ๆ ที่ใช้ในสงคราม ข. ศึกษากระบวนการทำงานในสำนักงานที่มีประสิทธิภาพ
ค. ศึกษาเรื่องการอพยพเขาไปประเทศ
 10. ก. ตรวจข้อผิดพลาดฉบับร่างของรายงาน ข. ทำงานกลางแจ้ง
ค. ทำการปรุงอาหาร
 11. ก. ส่วนวิชาสถาปัตย์ ข. หารายการโฆษณาสำหรับนิตยสาร
ค. นอนนาฬิกา
 12. ก. ทำกรวย ข. ซ่อมของเล่น
ค. ทำงานสระผม
 13. ก. ออกไปแสวงหาสัตว์หายาก ข. ออกไปทำการปราบโรคร้ายในที่ท้องถื่น
ค. ทำงานสังคมสงเคราะห์
 14. ก. ช่างวาดรูป ข. ทำงานวิจัยสาเหตุของแผ่นดินไหว
ค. เป็นวิศวกรช่างกล

1. ก. ช่วยจัดงบประมาณการใช้จ่ายให้คนที่เคอะเขินทางการเงิน
ข. กิจปายหนังสือห้องสมุด
ค. พนักงานขายของในร้าน
ด. ทำงานในโรงพิมพ์
2. ก. พนักงานขายของในร้าน
ข. ทำงานเกี่ยวกับปศุสัตว์
ค. ทำงานในโรงพิมพ์
3. ก. เป็นศาสตราจารย์ทางวิชาการศึกษา
ข. เป็นผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์ในมหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ
ค. เป็นศาสตราจารย์ภาษาต่างประเทศ
4. ก. เรียนวิชาการเขียนจดหมายธุรกิจ
ข. เรียนวิชาการพิมพ์
ค. เรียนวิชาเคโนกลา
5. ก. เขียนแปลนบ้าน
ข. เขียนประกาศแจ้งความสำหรับสำนักงานจัดสรรที่ดินและบ้าน
ค. เขียนบทความเกี่ยวกับการสร้างบ้านตามแนวความคิดสมัยใหม่
6. ก. หอบซื้อสินค้าราคาถูก ๆ โดยเงินผ่อน
ข. หอบซื้อสินค้านั้นโดยการกู้ยืมเงินจากผู้อื่น
ค. หอบเก็บเงินไว้จนกระทั่งมีมากพอจึงซื้อ
7. ก. ตกแต่งเครื่องเรือน
ข. ดูแลคนงานในไร่
ค. เลี้ยงไก่
8. ก. ช่วยผู้เยาว์เลือกอาชีพ
ข. ออกแบบผ้าลายต่าง ๆ
ค. เป็นผู้อำนวยการค้าปลีกและจัดส่งหนังสือ
9. ก. สร้างหูกทอผ้าให้ทอด้วยมือ
ข. ใช้สูตรคณิตศาสตร์เพื่อทำนายแนวโน้มในธุรกิจ
ค. สำนวณทัศนคติของคนหนุ่มสาวในการไปต่างประเทศ
10. ก. สร้างสื่อเกราะสำหรับบุคคลสำคัญ
ข. เขียนบทความเกี่ยวกับการกำหนดค่าไรในการขาย
ค. แต่งเพลงชุดสำหรับรายการวิทยุ
11. ก. ทดสอบสินค้าตราต่าง ๆ เพื่อเลือกชนิดที่ดีที่สุดสำหรับร้านสหกรณ์
ข. ดูแลแผนป้ายประกาศในห้องธุรกิจต่าง ๆ
ค. คอยควบคุมดูแลเครื่องจักรกลสำหรับลงบัญชี
12. ก. ชอบให้บุคคลอื่นปฏิบัติต่อตนอย่างเพื่อน
ข. ชอบให้คนอื่นปฏิบัติต่อตนในฐานะท่านเป็นผู้เหนือกว่า
ค. ไม่ชอบให้คนอื่นสนใจท่านเลย
13. ก. เป็นภรรยา
ข. เป็นช่างเขียนในบริษัทโฆษณา
ค. ทำงานวิจัยว่าอะไรทำให้เรื่องตลกนั้นเป็นที่ขบขัน
14. ก. ไปซื้อของให้คนป่วย
ข. หาเกมเกี่ยวกับการเล่นต่อภาพสำหรับคนป่วย
ค. อ่านหนังสือให้คนป่วยฟัง

1. ก. ช่วยในการปฐมพยาบาลในโรงพยาบาล ข. เป็นคนขายดอกไม้ในร้านขายดอกไม้
ค. เป็นเลขานุการส่วนตัว
2. ก. หัวหน้าแผนกข่าวการเงินประจำหนังสือพิมพ์รายวัน
ข. จัดทำสารนิพนธ์ขนาดใหญ่ ค. นายหน้าซื้อขายที่ดิน
3. ก. ครูแลกเปลี่ยน ข. เขียนกราฟอาชีพด้วยเลขจากตารางสถิติ
ค. ทำงานเสริมในร้าน
4. ก. เป็นนักเขียน ข. เป็นเจ้าหน้าที่จัดแผนป้ายโฆษณา
ค. เป็นผู้นำทางศาสนา
5. ก. ทำงานที่ทานชอบ และต้องมีรายได้สูง ข. ทำงานที่ทานชอบโดยไม่คำนึงถึงเงินเดือน
ค. ทำงานที่ทานไม่ชอบแต่เงินเดือนสูง
6. ก. แนะนำคนที่เพิ่งหัดขับให้รู้จักวิธีรักษาสุขภาพ
ข. เขียนสารคดีลงหนังสือพิมพ์ ค. เป็นผู้อำนวยการผลงานศิลปะต่าง ๆ
7. ก. เป็นเลขานุการของสมาธิศึกษาแทน ข. สอนเด็กให้รู้จักสร้างรูปจำลอง และระบายสี
ค. เขียนบทความสำหรับหนังสือนิตยสารทางศิลปะ
8. ก. ในการซื้อเสื้อผ้าทานชอบเลือกเอง ข. ในการซื้อเสื้อผ้าทานชอบให้คนอื่นแนะนำ
ค. ในการซื้อเสื้อผ้าทานชอบให้คนอื่นเลือกให้เลย
9. ก. เขียนแปลนสร้างสะพาน ข. ทำงานซึ่งต้องการใช้หัวคำนวณ
ค. ทำงานประเภทเขียน
10. ก. เป็นผู้ดูแลในการจัดพิมพ์บัตรเชิญต่าง ๆ ข. เป็นผู้กะงบประมาณการจัดพิมพ์บัตรเชิญ
ค. เป็นผู้ออกแบบบัตรเชิญ
11. ก. นำจุดเจาะเสียบมาถอดดูว่าเสียบที่ไหน ข. ตรวจสอบผิดพลาดของรายงาน
ค. เป็นผู้รวมตัวเลขในรายการต่าง ๆ
12. ก. ชอบรถคันนี้ ข. ชอบรถคันนี้
ค. ไม่ชอบให้ใครรถคันนี้
13. ก. เป็นนักจิตวิทยา ข. เป็นผู้ควบคุมดูแลในการสร้างสะพาน
ค. เป็นนักสถาปัตย์ประเภทตกแต่งบริเวณ
14. ก. วิจัยสาเหตุของโรคจิตต่าง ๆ ข. ศึกษาวิชาดนตรี
ค. ศึกษาวิชาตัวเลข

1. ก. เป็นกระเป๋ารถเมล์
ค. เป็นผู้ให้สัญญาณไฟผ่าน
2. ก. เขียนประกาศโฆษณา
ค. พิมพ์หนังสือพิมพ์
3. ก. เรียนวิชาการบัญชี
ค. เรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักธุรกิจ
4. ก. เขียนบทละคร
ค. เป็นผู้จัดการการเงิน
5. ก. เขียนภาพลอบูกลสำคัญ ๆ
ค. เขียนภาพวิวต่าง ๆ
6. ก. เขียนภาพประกอบสำหรับนิตยสาร
ค. เป็นผู้จัดการฝ่ายว่าหนายนิตยสาร
7. ก. พักตากอากาศตามสถานที่นิยม
ค. ไปเที่ยวต่างจังหวัดไกล ๆ
8. ก. ชอบอยู่กับนักวิจารณ์ละครที่มีชื่อเสียง
ค. ชอบอยู่กับนักเขียนภาพที่มีชื่อเสียง
9. ก. เขียนบทความเกี่ยวกับงานอดิเรก
ค. รับซ่อมแซมและตกแต่งเครื่องเฟอร์นิเจอร์เก่า ๆ
10. ก. กรวบรวมรูปหนังสือสำหรับเด็ก
ค. ทำของเล่นสำหรับเด็ก
11. ก. เรียนวิชาพลศึกษา
ค. เรียนวิชาคณิตศาสตร์
12. ก. เป็นช่างแกะเปียนโน
ค. เป็นทันตแพทย์
13. ก. พนักงานขวเลขประจำศาล
ค. เป็นผู้นำทัวร์ปรึกษาทางการอาชีพ
14. ก. เขียนพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับธรรมชาติศึกษา
ค. เขียนโรงงานทำเรือบิน
- ข. เป็นผู้เฝ้ายามประภาคาร
- ข. กุเล่ห้องสมุดสาธารณะ
- ข. เรียนวิชาเค้นตลาด
- ข. เป็นเจ้าหน้าที่ขายตั๋วสำหรับละคร
- ข. เขียนรูปภาพบุคคลสำคัญ
- ข. เขียนบทความสำหรับนิตยสาร
- ข. ไปพักผ่อนตามป่าเขา
- ข. ชอบอยู่กับนักสังคมสงเคราะห์ที่มีชื่อเสียง
- ข. สร้างการวางแสดงตัวเลขเกี่ยวกับค่าครองชีพ
- ข. เล่านิทานให้เด็กฟัง
- ข. เรียนวิชาการช่าง
- ข. เป็นครูประจำชั้น
- ข. เป็นผู้จัดการประจำตัวนักเปียนโนที่มีชื่อเสียง
- ข. เขียนโรงงานทำเรือบิน

1. ก. เขียนรูปภาพประกอบเรื่องในนิตยสาร ข. เลี้ยงวัวพันธุ์เนื้อ
 ก. ปลุกดอกไม้สำหรับส่งจำหน่ายทองตลาด
2. ก. เป็นเค็กรับใช้ในโรงแรม ข. เป็นผู้เก็บโต๊ะอาหารในภัตตาคาร
 ก. อยู่ตามลำพังบนเกาะ
3. ก. เป็นนักดูเทกกีในการนำเที่ยวพักผ่อน ข. เป็นผู้ออกแบบเครื่องมือเครื่องใช้
 ก. ขายเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ สำหรับการไปเที่ยวพักผ่อน. กางๆ สำหรับการไปเที่ยวพักผ่อน
4. ก. ขายประกันชีวิต ข. เขียนเรื่องสำหรับนิตยสาร
 ก. เป็นนางสาวสวนแผนกตกแต่งสถานที่
5. ก. ต้องการให้ใคร ๆ รู้ว่าเป็นคนสุภาพเรียบร้อย ข. ต้องการให้ใคร ๆ รู้ว่าเป็นคนไว้วางใจได้
 ก. ต้องการให้ใคร ๆ รู้ว่าเป็นคนชอบสนุกสนาน
6. ก. สอนเลขคณิต ข. ผูกสุนัขไว้สำหรับนำทางคนตาบอดได้
 ก. เป็นเลขานุการของนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง
7. ก. เรียนวิชาดนตรีสมัยใหม่ ข. เรียนวิชาเกี่ยวกับวรรณคดีสมัยใหม่
 ก. เรียนวิชาเกี่ยวกับภาพเขียนสมัยใหม่
8. ก. ต้องการให้ใคร ๆ เห็นว่าเป็นคนใจแข็งเด็ดเดี่ยว ข. ต้องการให้ใคร ๆ เห็นว่าเป็นคนยุติธรรม
 ก. ต้องการให้ใคร ๆ เห็นว่าเป็นคนเฉลียวฉลาด
9. ก. เป็นหัวหน้าวงดนตรีใหญ่ ข. เป็นผู้จัดการสำนักงานใหญ่
 ก. เป็นหัวหน้าโครงการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม
10. ก. ปลุกดอกไม้ ข. เป็นเจ้าหน้าที่อัครโหรเนียว
 ก. เป็นหัวหน้าโครงการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม
11. ก. เป็นนักดูเทกกีนำเที่ยวสวนสาธารณะแห่งชาติ ข. จัดดนตรีสำหรับวงดนตรีใหญ่ ๆ
 ข. เจียรระโนเพชรพลอย ก. เจ้าหน้าที่ทำบล็อกพิมพ์หนังสือ
12. ก. เป็นพนักงานอัครโหร ข. เจ้าหน้าที่ย่ำสอพิมพ์หนังสือ
 ก. สอนเกมให้เด็กเล่น
13. ก. ครอบกระดานที่ใช้สำหรับรองรีดผ้า ข. ล่างขาม
 ก. วัคหวงใจเป็นระเบียบ
14. ก. สอนการทำโต๊ะ ข. ตรวจรูปสำหรับหนังสือพิมพ์รายวัน
 ก. ส่งสินค้าห่อหุ้มจากต่างประเทศ

1. ก. เป็นเลขานุการส่วนตัว
ข. เป็นพนักงานบัญชี
ค. เป็นพนักงานเดินตลาด
ง. เล่นสเก็ต
2. ก. เล่นสเก็ต
ข. เล่นบิงปอ
ค. ปีนเขา
ง. ทำงานนึ่งกะโต๊ะ
3. ก. ทำงานนึ่งกะโต๊ะ
ข. ทำงานเกี่ยวกับปศุสัตว์
ค. ออกขายของตามบ้าน
ง. เลี้ยงผึ้ง
4. ก. ทำงานในโรงงานทำลูกกวาด
ข. พนักงานตัดหัวรถไฟ
ค. ตรวจสอบสายตา
ง. สอนวรรณคดีไทย
5. ก. ทำงานในฟาร์ม
ข. พนักงานเก็บขยะมูลฝอย
ค. พนักงานรับใช้ในสำนักงาน
ง. เป็นนักเขียนภาพ
6. ก. ทำงานเสมียน
ข. ชอบเล่นหมากรุก
ค. ขายเครื่องมือสำหรับช่างเขียน
ง. ชอบเล่นปริศนาทางกวีนิพนธ์
7. ก. เรียนวิชาการบัญชี
ข. เริ่มสร้างโรงเรือนสอนพวกศิลปะ
ค. เรียนวิชาชีวเลข
ง. ต้องการมีอำนาจ
8. ก. เป็นบุตรไปรษณีย์
ข. เป็นนักสถาปัตย์
ค. พนักงานจำแนกจดหมาย
ง. ดูแลเด็กที่เจ็บป่วย
9. ก. เป็นนักประพันธ์
ข. เป็นนักเขียนภาพ
ค. เป็นนักสังคมสงเคราะห์
ง. ชอบเล่นหมากรุก
10. ก. ชอบเล่นปริศนาทางกวีนิพนธ์
ข. เริ่มสร้างโรงเรือนสอนพวกศิลปะ
ค. ชอบเล่นปริศนาเกี่ยวกับเครื่องกลไก
ง. ต้องการมีอำนาจ
11. ก. เริ่มกิจการหนังสือพิมพ์รายวัน
ข. เป็นนักสถาปัตย์
ค. ตั้งวงดนตรี
ง. ดูแลเด็กที่เจ็บป่วย
12. ก. ต้องการมีอำนาจ
ข. เป็นนักสถาปัตย์
ค. ต้องการมีชื่อเสียง
ง. ดูแลเด็กที่เจ็บป่วย
13. ก. เป็นวิศวกรช่างกล
ข. เป็นนักสถาปัตย์
ค. เป็นนักเคมี
ง. ดูแลเด็กที่เจ็บป่วย
14. ก. พนักงานจัดทำหนังสือเข้าเล่ม
ข. ดูแลเด็กที่เจ็บป่วย
ค. พนักงานพิมพ์จดหมาย

กระดาษแบบสำรวจทัศนคติในอาชีพ

ชื่อ นามสกุล เพศ อายุ ปี
 ชั้น โรงเรียน จังหวัด วันสอบ

คะแนน 1 2 3 4 5 6 7 8 9

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
	มาก สุด	น้อย สุด	มาก สุด	น้อย สุด	มาก สุด	น้อย สุด	มาก สุด	น้อย สุด	มาก สุด	น้อย สุด	มาก สุด	น้อย สุด	
1	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	1
2	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	2
3	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	3
4	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	4
5	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	5
6	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	ก ข ค	6

แบบสอบถาม
การเลือกเรียนต่อและการเลือกอาชีพของนักเรียน ม.ศ.3

ตอนที่ 1

รายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน

- คำชี้แจง (ก) ข้อใดมีที่ว่างให้เติมคำหรือข้อความ โปรดเติมคำหรือข้อความซึ่งเป็นคำตอบของนักเรียนลงไป
- (ข) ข้อใดมีคำตอบให้เลือก โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในกรอบ ☐ หน้าคำตอบที่นักเรียนเลือกขั้
- (ค) นักเรียนที่ไม่ได้เรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมไม่เ้องตอบข้อ 3 และข้อ 4 ในตอนที่ 1 นี้

1. โรงเรียน จังหวัด
2. ชื่อ เพศ อายุ ปี
3. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมได้เลือกเรียนแผนก
☐ วิทยาศาสตร์ ☐ ศิลปะ ☐ ทั่วไป
4. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมซึ่งเลือกเรียนแผนกทั่วไป ได้เลือกเรียนวิชาชีพ
5. ปัญหาสุขภาพที่จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนต่อของนักเรียน คือ
6. อาชีพของบิดาก็คือ มีรายได้ประมาณกี่คนละ บาท
อาชีพของมารดา คือ มีรายได้ประมาณกี่คนละ บาท
อาชีพของผู้ปกครองที่ไม่ใช่บิดามารดา คือ มีรายได้ประมาณกี่คนละ บาท
7. ผู้ที่จะอุปการะนักเรียนให้เรียนชั้นสูงต่อไปคือ ซึ่งสามารถจะส่งเสีย
ให้เรียนก่อได้เป็นเวลา ☐ 2 ปี ☐ 4 ปี ☐ 6 ปี หรือมากกว่า

ตอนที่ 2
การเลือกเรียนต่อ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในกรอบ ☐ หน้ากำหนดหรือข้อความที่นักเรียนใช้เป็นคำตอบ

1. เมื่อนักเรียนจบ ม.ศ.5 แล้ว จะเรียนต่อหรือไม่

☐ เรียน

☐ ไม่เรียน

2. ถ้านักเรียนมีความประสงค์จะเรียนต่อจะเรียนต่อในสายใด

☐ สายสามัญ (หมายถึง ม.ศ.4 - 5 แผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลปะ หรือแผนกทั่วไป)
และหวังจะเรียนต่อ ☐ วิทยาลัย ☐ อาชีวศึกษา

☐ สายอาชีพ (หมายถึง ม.ศ.4 - 5 - 6 โรงเรียนอาชีวศึกษาต่าง ๆ เช่น
โรงเรียนการช่าง, ช่างกล, พณิชย, รวมทั้งโรงเรียนเกษตรกรรม)

☐ สายฝึกหัดครู (หมายถึง ป.กศ., ป.กศ.สูง, กศ.บ. รวมทั้งโรงเรียนอย่างอื่น
ซึ่งผู้ที่จบแล้วสามารถประกอบอาชีพเป็นครูได้)

☐ สายทหาร - ตำรวจ (หมายถึง พลตำรวจ, นายสิบทหาร, จาอาภาต,
เตรียมทหาร ฯลฯ)

3. นักเรียนคิดว่าตนเองสามารถจะเรียนต่อได้ถึงชั้นใด

☐ ปริญญาหรือเทียบเท่า

☐ ต่ำกว่าปริญญา

ตอนที่ 3
การเลือกอาชีพ

ตัวชี้แจง

(ก) อาชีพต่อไปที่นักเรียนต้องการจะเลือกประกอบอาชีพอะไรเป็นอันดับ 1, 2 และ 3 โปรดอ่านให้ถูกต้องและเข้าใจเสียก่อนแล้วจึงกดช้อน ให้เขียนเลข 1 ลงในกรอบ ☐ หน้าชื่ออาชีพที่นักเรียนต้องการจะเลือกมากที่สุด เขียนเลข 2 ลงในกรอบ ☐ หน้าชื่ออาชีพที่นักเรียนต้องการจะเลือกเป็นอันดับสอง และเขียนเลข 3 ลงในกรอบ ☐ หน้าชื่ออาชีพที่นักเรียนต้องการจะเลือกเป็นอันดับสาม

☒ 1. งานธุรกิจ ✓	☐ 18. นักวิทยาศาสตร์ ✓
☒ 2. ประกอบอาชีพส่วนตัว	☐ 19. นักเศรษฐศาสตร์ ✓
☐ 3. งานธนาคาร ✓	☐ 20. นักสถิติ-นักวิจัย ✓
☐ 4. ผู้ตรวจบัญชี	☐ 21. นักสังคมสงเคราะห์
☐ 5. พนักงานบัญชี	☐ 22. นักโบราณคดี
☐ 6. ผู้พิมพ์ภาพ	☐ 23. นักอักษรศาสตร์
☐ 7. วิศวกร-ประติมากรรม	☐ 24. นักหนังสือพิมพ์
☐ 8. แพทย์	☐ 25. ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์
☐ 9. นักสัตวแพทย์	☐ 26. นักประพันธ์-นักแต่งเพลง ✓
☐ 10. สัตวแพทย์	☐ 27. นักแสดง, นักกายกรรม
☐ 11. เกษตรกร	☐ 28. นักร้อง, นักดนตรี ✓
☐ 12. วิศวกร	☐ 29. นักพากย์หนัง
☐ 13. สถาปนิก	☐ 30. โฆษกวิทยุ-โทรทัศน์
☐ 14. นักกฎหมาย	☐ 31. พลตำรวจ (หรือนายสิบ)
☐ 15. นักการทูต	☐ 32. นายร้อยตำรวจ
☐ 16. นักจิตวิทยา ✓	☐ 33. นายสิบตำรวจบก
☐ 17. นักปกครอง	☐ 34. นายร้อยตำรวจบก

- ☐ 35. จา'พห'ารเรื่อ - พห'ารอากาศ
- ☐ 36. น'ายเรื่อ
- ☐ 37. น'ายเรื่ออากาศ
- ☐ 38. บ'รรณารัก' ✓
- ☐ 39. เล'ชานการ
- ☐ 40. กุ'ลล'กเรื่อ
- ☐ 41. ผู'ว'วยพ'ยาบ'าล, บ'รู'ษพ'ยาบ'าล
- ☐ 42. น'างพ'ยาบ'าล
- ☐ 43. พ'ยาบ'าลป'ริอู'ญา
- ☐ 44. ก'รูป'ริอู'ญา
- ☐ 45. น'ายพ'นา, ค'นเค'ินก'ล'ล'าด
- ☐ 46. ก'นท'าป'ระก'ันช'ีว'ิต
- ☐ 47. พ'ัก'น'การ
- ☐ 48. ช'างโล'หะ
- ☐ 49. ช'างก'ล'ิง
- ☐ 50. ช'างบ'ัน
- ☐ 51. ช'างเ'ื่อม
- ☐ 52. ช'างบ'ัก'ก'รี
- ☐ 53. ช'างค'ล'อ
- ☐ 54. ช'างค'วเรื่อ
- ☐ 55. ช'างท'าสี
- ☐ 56. ช'างบ'ุ'น
- ☐ 57. ช'างก'อศ'ร'าง
- ☐ 58. ช'างค'ก'ค'งก'าย'ใน
- ☐ 59. ช'างท'าเ'อ'ร'น'ิ'เจ'อ'ร'
- ☐ 60. ช'างเชื่อ'น'แบบ, อ'ว'ก'แบบ

- ☐ 61. ช'างว'า'ค'รูป ✓
- ☐ 62. ช'างอ'อ'ก'แบบเก'ร'องค'าง'กาย
- ☐ 63. ช'างค'ัก'เสื่อ ✓
- ☐ 64. ช'างค'ัก'ค'ม, แ'ก'ง'ค'ม
- ☐ 65. ช'างเส'ร'ิมส'ว'ย
- ☐ 66. ช'างอ'าย'รูป ✓
- ☐ 67. ช'างอ'าย'ภ'า'พ'น'ค'ร'-โทร'ท'ก'น'
- ☐ 68. ช'างเท'ค'น'ิก'ป'ระจ'า'ส'ถ'า'น'ิ'ว'ิต'ย
- ☐ 69. ช'างโทร'ท'ก'น'-โทร'ค'ม'น'าค'ม
- ☐ 70. ช'างไฟ'ฟ'้า
- ☐ 71. ช'างช'อม'ว'ิต'ย-โทร'ท'ก'น'
- ☐ 72. ช'างช'อม'เก'ร'องไฟ'ฟ'้าเช'น'เต'าร'ี'ค
- ☐ 73. ช'างเก'ร'องท'า'ก'ว'าม'เ'ื่อ'น'ต'ู'เ'ื่อ'น
- ☐ 74. ช'างเก'ร'อง'ย'น'ค'
- ☐ 75. ช'างส'้า'ร'ว'จ'-ร'ัง'ว'ค
- ☐ 76. ช'างพ'ิม'พ'-เรื่อ'ง'พ'ิม'พ'
- ☐ 77. ช'างเ'ื่อ'น'ท'น'ง
- ☐ 78. เก'บ'ค'ร'ก'ร
- ☐ 79. พ'น'ก'ง'าน'ส'ห'ก'ร'ณ'
- ☐ 80. พ'น'ก'ง'าน'ป'ระ'ม'ง
- ☐ 81. พ'น'ก'ง'าน'ป'า'ไม'
- ☐ 82. พ'น'ก'ง'าน'เก'ษ'ท'ร'ก'ร'ม
- ☐ 83. พ'น'ก'ง'าน'ช'อง'บ'ริ'ษ'ท
- ☐ 84. พ'น'ก'ง'าน'ร'น'า'การ
- ☐ 85. พ'น'ก'ง'าน'เช'าว'เล'ช
- ☐ 86. พ'น'ก'ง'าน'พ'ิม'พ'ค'ค

☐ 87.	พนักงานไปรษณีย์	อาชีพที่นักเรียนต้องการจะเลือก
☐ 88.	พนักงานขนส่ง (ขับรถ)	นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างนี้
☐ 89.	พนักงานโรงแรม	92.
☐ 90.	พนักงานบริการในร้านอาหารหรือ
ภัตตาคาร	93.
94.
☐ 91.	พนักงานบริการ (อ.บ., อ.บ., นวด)	

(ข) วาดอธิบายกิจกรรมงานอาชีพที่นักเรียนเลือกตามความเข้าใจของนักเรียนว่างานที่
เลือกนั้นมีลักษณะอย่างไร เช่น ทำงานเกี่ยวกับอะไร ใช้ความสามารถทางไหน
อย่างไร

ตอนที่ 4

เหตุผลในการเลือกอาชีพ

คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในกรอบ ☐ หน้าข้อความที่นักเรียนใช้เป็น

คำตอบเพียงข้อเดียว

การที่นักเรียนเลือกอาชีพในตอนที่ 3 นั้น เพราะเหตุใด

- ☐ 1. เป็นอาชีพที่มีรายได้ดี
- ☐ 2. เป็นอาชีพที่มีเกียรติ
- ☐ 3. เป็นอาชีพที่ทำงานสบาย
- ☐ 4. เป็นอาชีพที่ปลอดภัย
- ☐ 5. เป็นอาชีพที่บริการประชาชน
- ☐ 6. เป็นอาชีพที่อยู่ใกล้บ้าน
- ☐ 7. เลืกอาชีพนี้ตามเพื่อน
- ☐ 8. เพราะมีเหตุให้เรียน
- ☐ 9. เพราะเหมาะกับความสามารถของตน
- ☐ 10. เพราะคนชอบ
- ☐ 11. เลือกตามความต้องการของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- ☐ 12. ถ้าปีแก่คุณครูเอนอกเหนือจากที่กล่าวข้างบนนี้ โปรดระบุไว้ในข้อนี้.
.....
.....
.....

ประวัติของผู้เขียน

เกิด	5 มกราคม 2479
ที่เกิด	18 ต.สำหรับ อ.ชุมพวง จ.นครราชสีมา
การศึกษา	2492 ประถมศึกษา ร.ร.วัดโลกหินช้าง ต.สำหรับ อ.ชุมพวง จ.นครราชสีมา
	2497 มัธยมศึกษา ร.ร.ชุมชนวิทยานุสรณ์ อ.เมือง จ.นครราชสีมา
	2499 เตรียมอุดมศึกษา แผนกอักษรศาสตร์ ร.ร.ราชสีมาวิทยาลัย อ.เมือง จ. นครราชสีมา
	2502 จบปริญญาการศึกษา (อ.กศ.) วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน
	2507 ประกาศนียบัตรพิเศษมัธยม (พ.ม.)
	2510 ปริญญาการศึกษามหบัณฑิต (กศ.บ. สาขามัธยม) วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
	2516 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม. สาขาการแนะแนว) วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
การงาน	2502 ครูตรี ร.ร.สุนารีวิทยา อ.เมือง จ.นครราชสีมา
	2504 ครูตรี ร.ร.วัดเพลง "โสภณศิริราษฎร์" อ.วัดเพลง จ.ราชบุรี
	2511 ครูโท ร.ร.วัดเพลง "โสภณศิริราษฎร์" อ.วัดเพลง จ.ราชบุรี

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการ เลือก
อาชีพของนักเรียนชั้น ม.๓ ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสม
กับโรงเรียนมัธยมสายสามัญจังหวัดสงขลา
ปีการศึกษา 2515

บทคัดย่อ

ของ

ทวัน ประพาน

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
27 เมษายน 2516

บทคัดย่อ

การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือก

อาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสม

กับโรงเรียนมัธยมสายสามัญจังหวัดสงขลา

ปีการศึกษา 2515

ผู้วิจัย

นายหวัน ประพาน

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความ
ต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับนักเรียนในโรงเรียน-
มัธยมสายสามัญ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชายหญิงในโรงเรียนมัธยมแบบประสม
และโรงเรียนมัธยมสายสามัญในจังหวัดสงขลา จำนวน 472 คน เป็นชาย 236 คน หญิง 236 คน
โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ และแบบสอบถาม
เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งผลการวิจัยปรากฏดังนี้

นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสามารถทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ
สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนวิชาอื่น ๆ ไม่พบความ
แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีมาก
เป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่บริการสังคม วิทยาศาสตร์ คำนวณ งานนอกสำนักงาน
เครื่องยนต์กลไก ศิลปะ เติมน้ำมัน และดนตรี ตามลำดับ ส่วนนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาย
สามัญมีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับบริการสังคมมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่ภาษาและวรรณคดี
วิทยาศาสตร์ งานนอกสำนักงาน เครื่องยนต์กลไก คำนวณ ดนตรี เติมน้ำมัน และ
การโฆษณา ตามลำดับ นักเรียนชายในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท มีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับ
วิทยาศาสตร์มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่คำนวณ บริการสังคม งานนอกสำนักงาน
เครื่องยนต์กลไก ภาษาและวรรณคดี ศิลปะ ดนตรี และเติมน้ำมัน ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิง
นั้น มีผู้สนใจในอาชีพเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปได้แก่บริการสังคม

วิทยาศาสตร์ งานนอกสำนักงาน ทนตรี คำนวณ กิลปะ เสมียน และการโฆษณา ตามลำดับ
นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับคำนวณและเสมียนมากกว่า
นักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนในโรงเรียนมัธยม
สายสามัญ มีความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงานมากกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยม
แบบประสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท มีผู้เลือกอาชีพครูปริญญาเอกเป็นอันดับหนึ่ง
รองลงไปได้แก่ แพทย์ วิศวกร นายรยทหารบก งานธุรกิจ งานธนาคาร และประกอบ
อาชีพส่วนตัว ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ และความ
ต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ นักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท มีความสามารถในการเลือกอาชีพไม่แตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีเพียงจำนวนน้อยเท่านั้นที่สามารถเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้อง
เหมาะสมกับตนเองตามความเป็นจริง อยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก นักเรียนชายมีความสามารถในการ
เลือกอาชีพได้คือนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่ามีความ
สามารถในการเลือกอาชีพไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

A COMPARATIVE STUDY OF ABILITY, INTEREST AND VOCATIONAL CHOICE
BETWEEN M.S.3 STUDENTS OF COMPREHENSIVE HIGH SCHOOL
AND REGULAR SECONDARY SCHOOL IN SONGKHLA
THE ACADEMIC YEAR 1972

ABSTRACT

BY

WHAN PRAPARN

Presented in Partial Fulfilment of the Requirement
for the Master of Education Degree
at the College of Education
April 27, 1973

/

A Comparative Study of Ability, Interest and Vocational Choice
between M.S.3 Students of Comprehensive High School
and Regular Secondary School in Songkhla
The Academic Year 1972

The study was conducted in order to compare the ability, interest and vocational choice of students of comprehensive high school and those of regular secondary schools. The sample of 236 boys and 236 girls were randomly drawn from M.S.3 students of a comprehensive high school and two regular secondary schools in Songkhla. Achievement Test, Kuder Preference Record and Vocational Need Questionnaire were used in collecting data. The findings were as follows :

Concerning students' ability, the students in comprehensive high school revealed higher achievement in English than did the students of regular secondary schools while students' achievement in other subjects were not significantly different.

Concerning students' interest, the majority of the students in comprehensive high school were interested in language and literature. Other interests were public-service, science, calculating, field work, machinery, art, clerical work and music respectively.

The majority of the students in regular secondary schools were interested in public-service. Other interests were language and literature, science, field work, machinery, calculating, art, music, clerical work and advertising respectively. The majority of the boys in both types of schools were interested in science. Other interests were calculating, public-service, field work, machinery, language and

literature, art, music and clerical work respectively. The majority of the girls were interested in language and literature. Other interests were public-service, science, field work, music, calculating, art, clerical work and advertising respectively. The students in comprehensive high school were significantly more interested in calculating and clerical work than the students in regular secondary schools, and the students in regular secondary schools were significantly more interested in field work than the students in comprehensive high school.

The vocation chosen by most of the students in those two types of schools was degree-level teacher and others were physician, engineer, military cadets, business, banker and private business respectively.

The correlation of academic achievement, vocational interests and vocational choices of the students in both types of schools were not significantly different. The abilities in selecting vocation of these students were not significantly different and there was only a small number of those who could select the most suitable vocation for themselves. The boys were more realistic than the girls in vocational choice and the differences were statistically significant. However, there was no difference in the abilities of making realistic vocational choice among age groups of students.